

Lovforslag nr. L 60. Fremsat den 16. april 1998 af indenrigsministeren (Thorkild Simonsen)

Forslag

til

Lov om integration af udlændinge i Danmark (integrationslov)

Kapitel 1

Formål m.v.

§ 1. Lovens formål er gennem en integrationssindsats at

- 1) bidrage til, at nyankomne udlændinge sikres mulighed for deltagelse på lige fod med andre borgere i samfundets politiske, økonomiske, arbejdsmæssige, sociale, religiøse og kulturelle liv,
- 2) bidrage til, at nyankomne udlændinge hurtigt bliver selvforsørgende, og
- 3) bibringe den enkelte udlænding en forståelse for det danske samfunds grundlæggende værdier og normer.

§ 2. Loven gælder for udlændinge med lovligt ophold i Danmark. Ved udlændinge forstås i denne lov flygtninge og indvandrere, jf. stk. 2, med lovligt ophold i Danmark.

Stk. 2. Ved flygtninge forstås i denne lov flygtninge m.v., jf. § 54. Ved indvandrere forstås i denne lov familiesammenførte udlændinge til flygtninge, jf. § 55, samt andre familiesammenførte udlændinge, jf. § 56.

Stk. 3. Loven gælder ikke for udlændinge, der er statsborgere i et andet nordisk land, eller er statsborgere i et land, der er tilsluttet Det Europæiske Fællesskab eller er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejde, eller er omfattet af Det Europæiske Fællesskabs regler om visumfritagelse og om ophævelse af indrejse- og opholdsbegrænsninger i forbindelse med arbejdskraftens frie bevægelighed, etablering og udveksling af tjenesteydelser m.v.

§ 3. Integrationsindsatsen omfatter boligplacering af flygtninge, jf. kapitel 3, introduktionsprogrammer for udlændinge, jf. kapitel 4, og en almindelig integrationsindsats, jf. stk. 2.

Stk. 2. Ved almindelig integrationsindsats forstås i denne lov ethvert tiltag, som ikke er omfattet af lovens kapitel 3 og 4, og som foretages af den offentlige forvaltning med det formål at integrere flygtninge og indvandrere i det danske samfund.

Kapitel 2

Kommunalbestyrelsens opgaver

§ 4. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for boligplacering af flygtninge, der er visiteret til den pågældende kommune, jf. kapitel 3, introduktionsprogrammer for udlændinge, jf. kapitel 4, udbetaling af introduktionsydelse, jf. kapitel 5, og samordning af den almindelige integrationsindsats i kommunen, jf. § 3, stk. 2.

Stk. 2. Ansvaret efter stk. 1 for flygtninge påhviler kommunalbestyrelsen fra udgangen af den første hele måned efter tidspunktet for meddelelse af opholdstilladelse til den pågældende, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Ansvaret efter stk. 1 for indvandrere og for flygtninge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 4, og § 8 påhviler kommunalbestyrelsen fra tidspunktet for den pågældendes registrering i Det Centrale Personregister (CPR) som tilflyttet kommunen eller, hvis ansøgningen om opholdstilladelse er indgivet her i landet, fra tidspunktet for meddelelse af opholdstilladelse.

Stk. 4. Ansvar efter stk. 1 påhviler kommunalbestyrelsen i den kommune, hvortil flygtningen bliver visiteret efter reglerne i kapitel 3, eller hvor indvandrerens bor eller opholder sig. Tager udlændingen bopæl eller ophold i en anden kommune, overgår ansvaret for introduktionsprogram og udbetaling af introduktionsydelse efter de nærmere regler i kapitel 4 og 5 til kommunalbestyrelsen i denne kommune.

§ 5. En kommunalbestyrelse kan overlade udførelsen af bestemte opgaver som led i gennemførelse af introduktionsprogrammer til en eller flere organisationer eller foreninger m.v., herunder Dansk Flygtningehjælp, uddannelsesinstitutioner og andre kommunalbestyrelser.

Kapitel 3

Boligplacering af flygtninge

§ 6. Udlændingestyrelsen udsender hvert år senest den 1. april meddelelse om det antal flygtninge, som Udlændingestyrelsen påregner, at der meddeles opholdstilladelse til i hvert af de kommende tre år (landstallet). Landstallet kan ændres af Udlændingestyrelsen, hvis forholdene gør det nødvendigt.

Stk. 2. Indenrigsministeren fastsætter nærmere regler om fastsættelse af landstallet.

§ 7. Udlændingestyrelsen fastsætter hvert år senest den 1. april på baggrund af landstallet det antal flygtninge, som påregnes boligplaceret inden for de enkelte amter og i Københavns og Frederiksberg kommuner i hvert af de kommende tre år (amtskvoter). Amtskvoterne kan ændres af Udlændingestyrelsen, hvis forholdene gør det nødvendigt.

Stk. 2. Indenrigsministeren fastsætter nærmere regler om fastsættelse af amtskvoter.

§ 8. Kommunalbestyrelserne inden for et amt skal søge at aftale, i hvilke kommuner det antal flygtninge, der er fastsat i amtskvoten, skal boligplaceres.

Stk. 2. Aftale efter stk. 1 skal meddeles Udlændingestyrelsen inden den 10. september hvert år. Ændres amtskvoten, jf. § 7, stk. 1, 2. pkt., skal aftale efter stk. 1 meddeles Udlændingestyrelsen inden for en af Udlændingestyrelsen fastsat frist på normalt ikke mindre end 3 måneder.

Stk. 3. Indenrigsministeren fastsætter nærmere regler om indgåelse af aftale efter stk. 1.

§ 9. Har kommunalbestyrelserne i et amt ikke givet meddelelse om indgåelsen af en aftale efter § 8 til Udlændingestyrelsen inden den 10. september i det pågældende år, fastsætter Udlændingestyrelsen inden den 30. september i det pågældende år for hver kommune, i amtet det antal flygtninge, som kommunen skal påregne at boligplacere i hvert af de kommende tre år (kommunekvoter). Kommunekvoterne kan ændres af Udlændingestyrelsen, hvis forholdene gør det nødvendigt.

Stk. 2. Indenrigsministeren fastsætter nærmere regler om fastsættelse af kommunekvoter.

§ 10. I forbindelse med meddelelse af opholdstilladelse til en flygtning træffer Udlændingestyrelsen afgørelse om, i hvilken kommune den pågældende skal tage bopæl (visitering).

Stk. 2. En flygtning, der visiteres til en kommune i medfør af stk. 1, skal af Udlændingestyrelsen registreres i Det Centrale Personregister (CPR) som tilflyttet landet i denne kommune. Registreringen sker fra den dato, hvor ansvaret for flygtningen overgår til kommunen, jf. § 4, stk. 2.

Stk. 3. Registrering i medfør af stk. 2 finder sted, uanset om flygtningen tager bopæl eller ophold i kommunen fra den i stk. 2 nævnte dato.

Stk. 4. Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om Udlændingestyrelsens afgørelser efter stk. 1 og om registrering i Det Centrale Personregister, jf. stk. 2 og 3.

§ 11. Udlændingestyrelsen træffer afgørelse om visitering på grundlag af de aftalte eller fastsatte kommunekvoter, jf. §§ 8-9, den pågældende flygtnings personlige forhold samt forholdene i kommunen.

§ 12. Kommunalbestyrelsen skal anviser bolig til de flygtninge, som Udlændingestyrelsen visiterer til kommunen, jf. § 10.

Stk. 2. Den anviste bolig skal være passende i forhold til den enkelte flygtnings behov. Lejen for den anviste bolig må ikke overstige halvdelen af husstandsindkomsten. Kommunalbestyrelsen kan dog i særlige tilfælde anviser en bolig med en leje, der overstiger halvdelen af husstandsindkomsten. Kommunalbestyrelsen kan i

så fald ikke nægte at yde fuld støtte i medfør af § 15 i lov om individuel boligstøtte.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen afholder de udgifter, der er forbundet med flygtningens flytning til kommunen.

§ 13. Kommunalbestyrelsen kan erhverve, indrette eller leje ejendomme i kommunen med henblik på gennem udlejning til beboelse at medvirke til en bedre fordeling af udlændinges bosætningsmuligheder på landsplan, regionalt plan og lokalt i kommunen.

Stk. 2. Ved udlejning af en bolig efter stk. 1 kan kommunalbestyrelsen tillægge både danske og udenlandske statsborgere en fortrinsret i forhold til andre boligsøgende, når dette sker af hensyn til behovet for generelt at fremme udlændinges mulighed for integration.

§ 14. Kommunalbestyrelsen skal inden 3 måneder, efter at ansvaret er overgået til kommunalbestyrelsen, anvise boliger til de flygtninge, som Udlændingestyrelsen har visiteret til kommunen. Indtil det er muligt at anvise en bolig, skal kommunalbestyrelsen anvise de pågældende flygtninge et midlertidigt opholdssted. Reglerne i lejeloven finder ikke anvendelse i forbindelse med indkvartering på midlertidige opholdssteder.

Stk. 2. Indenrigsministeren fastsætter nærmere regler om betaling for indkvartering på midlertidige opholdssteder og om inddrivelse heraf.

§ 15. Anviser kommunalbestyrelsen ikke inden 3 måneder, efter at ansvaret er overgået til kommunalbestyrelsen, boliger til de flygtninge, som Udlændingestyrelsen har visiteret til kommunen, kan Udlændingestyrelsen med henblik på at anvise boliger til de pågældende på vegne af kommunalbestyrelsen og for kommunens regning indgå aftaler om

- 1) at erhverve, indrette eller leje ejendomme i kommunen,
- 2) at købe anvisningsret til private udlejningsejendomme i medfør af lov om kommunal anvisningsret,
- 3) at en almen boligorganisation stiller ledige familieboliger eller ledige almene ungdomsboliger til rådighed for Udlændingestyrelsen, jf. § 59, stk. 2 og 3, i lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger m.v.,
- 4) at indtil hver fjerde ledige bolig skal anvises

- af en almen boligorganisation efter særlige sociale kriterier, jf. § 60 i lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger m.v.,
- 5) at indtil hver 10. ledige lejlighed i særlige private udlejningsejendomme stilles til rådighed for Udlændingestyrelsen, jf. § 53 e i lejeloven og § 63 a i lov om midlertidig regulering af boligforholdene, og
- 6) at pensionskasser stiller boliger til rådighed for Udlændingestyrelsen.

Stk. 2. Med henblik på at anvise bolig til de i stk. 1 nævnte flygtninge kan Udlændingestyrelsen endvidere på vegne af kommunalbestyrelsen og for kommunens regning træffe beslutning om, at indtil hver fjerde ledige almene familieb bolig eller almene ungdomsbolig i kommunen skal stilles til rådighed for Udlændingestyrelsen, jf. § 59, stk. 1 og 3, i lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger m.v.

Stk. 3. Aftaler efter stk. 1, nr. 2-5, kan indgås i det omfang, kommunalbestyrelsen ikke har indgået aftaler med udlejer. Beslutning efter stk. 2 kan træffes i det omfang, boligorganisationen ikke allerede stiller 1/4 af de ledige almene familie- og ungdomsboliger til rådighed for kommunalbestyrelsen efter § 59, stk. 1-3, i lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger m.v.

Kapitel 4

Introduktionsprogrammet

§ 16. Udlændinge, der på tidspunktet for kommunalbestyrelsens overtagelse af ansvaret er fyldt 18 år, skal tilbydes et af den ansvarlige kommunalbestyrelse tilrettelagt introduktionsprogram.

Stk. 2. Et introduktionsprogram omfatter kursus i samfundsforståelse, jf. § 20, danskundervisning, jf. §§ 21-22, og aktivering, jf. §§ 23-24. Omfang og indhold af introduktionsprogrammet for den enkelte udlænding fastlægges i en individuel handlingsplan, jf. § 19.

Stk. 3. Introduktionsprogrammet skal påbegyndes senest en måned efter, at kommunalbestyrelsen har overtaget ansvaret for en udlænding.

Stk. 4. Introduktionsprogrammet har en varighed på tre år efter, at kommunalbestyrelsen har overtaget ansvaret for en udlænding.

Stk. 5. Mindreårige uledsagede asylansøgere med opholdstilladelse efter udlændingelovens

§ 7 eller § 9, stk. 2, nr. 4, kan tilbydes introduktionsprogram, jf. stk. 1-4.

§ 17. Introduktionsprogrammet for udlændinge, der tilbydes aktivering i medfør af § 23, skal have et omfang af gennemsnitligt mindst 30 timer pr. uge.

§ 18. En udlænding kan fortsætte sin deltagelse i et introduktionsprogram i en anden kommune, hvis kommunalbestyrelsen i denne kommune godkender at overtage ansvaret for introduktionsprogrammet.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen i den kommune, hvortil udlændingen flytter, skal overtage ansvaret for introduktionsprogrammet, hvis flytningen er af væsentlig betydning for den pågældende udlændings integrationsforløb, eller hvis særlige personlige forhold i øvrigt taler derfor.

Handlingsplan

§ 19. Kommunalbestyrelsen skal inden en måned efter at have overtaget ansvaret for en udlænding omfattet af § 16 i samarbejde med den pågældende udarbejde en individuel handlingsplan med det i § 16, stk. 2, angivne indhold.

Stk. 2. Handlingsplanen skal udarbejdes på grundlag af en vurdering af den enkelte udlændings individuelle færdigheder og forudsætninger og skal målrettet sigte mod den enkelte udlændings introduktion på arbejdsmarkedet eller mod en uddannelse.

Kursus i samfundsforståelse

§ 20. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde udlændinge omfattet af § 16 et kursus i forståelsen af danske samfundsforhold m.v. Kurset skal have en varighed af mindst 20 timer.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan undlade at tilbyde en udlænding deltagelse i kurset, når den pågældende må anses for at have tilstrækkelig viden om de emner, kurset omhandler, eller når ganske særlige grunde i øvrigt taler derfor.

Stk. 3. Indenrigsministeren fastsætter nærmere regler om kursets indhold.

Danskundervisning

§ 21. Kommunalbestyrelsen skal inden en måned efter at have overtaget ansvaret for en udlænding omfattet af § 16 tilbyde den pågældende

undervisning i dansk. Undervisningen i dansk har til formål at sætte udlændinge i stand til at gennemføre en normal samtale på dansk og læse og skrive tekster på det niveau, som den enkelte introduktionsprogram retter sig imod. Danskundervisningen tilrettelægges i overensstemmelse med det i 2. pkt. angivne formål og i overensstemmelse med den enkelte udlændings handlingsplan, jf. § 19.

Stk. 2. I forbindelse med danskundervisningens afslutning udstedes et bevis for aktiv deltagelse til de udlændinge, der har deltaget aktivt i danskundervisningen.

Stk. 3. Undervisningsministeren fastsætter regler om danskundervisningens indhold og om udstedelse af bevis for aktiv deltagelse.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan helt eller delvis undlade at tilbyde en udlænding deltagelse i danskundervisning, når den pågældendes danskundskaber skønnes at være tilstrækkelige, eller når ganske særlige grunde i øvrigt taler derfor.

§ 22. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde særskilt tilrettelagt danskundervisning til udlændinge, der har behov derfor, og som på grund af påbegyndt beskæftigelse eller uddannelse ikke kan følge det ellers tilbudte danskundervisningsforløb.

Aktivering

§ 23. Udlændinge, der i medfør af kapitel 5 er berettiget til introduktionsydelse, skal af kommunalbestyrelsen tilbydes aktivering. Aktiveringen tilrettelægges i overensstemmelse med den enkelte udlændings handlingsplan, jf. § 19.

Stk. 2. Aktivering kan omfatte en eller flere af følgende typer aktiviteter:

- 1) Kortvarige vejlednings- og introduktionsprogrammer med vejledning om arbejds- og uddannelsesmuligheder og med adgang til at afprøve beskæftigelsesønsker.
- 2) Virksomhedspraktik, herunder individuel jobtræning, jf. §§ 22 og 24 i lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik, hos private og offentlige arbejdsgivere.
- 3) Særligt tilrettelagte uddannelsesaktiviteter.
- 4) Særligt tilrettelagte aktiverende forløb i form af vejlednings- og praktikforløb, erhvervsmodnende kurser eller andre tilsvarende for-

løb med en kombination af arbejde og uddannelse.

- 5) Frivillige og ulønnede aktiviteter efter udlændingens eget ønske, som kommunalbestyrelsen anser for at have samfundsmæssig betydning eller betydning for den pågældendes uddannelses- eller arbejdsmæssige situation.
- 6) Voksen- eller efteruddannelse efter udlændingens eget ønske, som er omfattet af de regler om uddannelser, hvortil der kan opnås uddannelsesgodtgørelse og orlov til uddannelse (positivlisten), som arbejdsministeren fastsætter i medfør af § 27, stk. 1, i lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik og § 3, stk. 2, i lov om orlov.

Stk. 3. Reglerne i § 18 i lov om aktiv socialpolitik finder tilsvarende anvendelse for udlændinge, der tilbydes virksomhedspraktik i medfør af stk. 2, nr. 2.

Stk. 4. De regler, som socialministeren fastsætter i medfør af § 16, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik, gælder også for de uddannelsesaktiviteter, som kommunalbestyrelsen kan tilbyde i medfør af stk. 2, nr. 3.

Stk. 5. Det er en betingelse for at deltage i voksen- eller efteruddannelse i medfør af stk. 2, nr. 6, at uddannelsen indgår i handlingsplanen efter § 19, og at der ikke er en rimelig udsigt til, at udlændingen får stabilt og ustøttet arbejde i den planlagte uddannelsesperiode.

Stk. 6. De regler, som socialministeren fastsætter i medfør af § 13 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, gælder også for de uddannelsesaktiviteter, som kommunalbestyrelsen kan tilbyde i medfør af stk. 2, nr. 3 og 6.

Stk. 7. Når kommunalbestyrelsen tilbyder aktivering, skal den så vidt muligt give flere tilbud at vælge imellem.

Stk. 8. Kommunalbestyrelsen kan helt eller delvis undlade at tilbyde en udlænding deltagelse i aktivering, når ganske særlige grunde taler derfor.

Stk. 9. Indenrigsministeren fastsætter nærmere regler om aktiveringens indhold.

§ 24. Såfremt aktiveringen har en sammenhængende varighed på 12 måneder eller derover, skal der udover den fastlagte aktiveringsperiode indlægges en friperiode på en måned, således at aktiveringen ikke overstiger 11 måneder inden for en 12 måneders periode. Kommunalbestyrel-

sen skal tilstræbe, at friperioden fastlægges efter aftale med den pågældende udlænding.

Stk. 2. I friperioden er udlændingen ikke omfattet af pligten til at udnytte sine arbejdsmuligheder efter § 25, stk. 2.

Kapitel 5

Introduktionsydelse

§ 25. Udlændinge, der tilbydes et introduktionsprogram, jf. kapitel 4, er efter reglerne i dette kapitel berettiget til introduktionsydelse i op til tre år fra det tidspunkt, hvor ansvaret overgår til kommunalbestyrelsen. Kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om udbetaling af introduktionsydelse efter reglerne i dette kapitel.

Stk. 2. Der kan kun udbetales introduktionsydelse, hvis udlændingen opfylder betingelserne i § 13, stk. 1, 4 og 5, § 14 og § 15 i lov om aktiv socialpolitik og forskrifter udstedt i medfør af disse regler. § 2 i lov om aktiv socialpolitik finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Hvis udlændingen og dennes ægtefælle på tidspunktet for integrationsansvarets overgang til kommunalbestyrelsen har en samlet indtægt, der mindst svarer til, hvad den eller de pågældende ville have opnået i hjælp til forsørgelse efter §§ 25 eller 34 i lov om aktiv socialpolitik, kan der ikke udbetales introduktionsydelse. I den samlede indtægt medregnes ikke de i § 33 i lov om aktiv socialpolitik angivne indtægter.

Stk. 4. Har en person, der bor i Danmark, påtaget sig at forsørge udlændingen, og er opholdstilladelsen betinget af, at den pågældende har godtgjort at være i stand hertil, jf. udlændingelovens § 9, er udlændingen ikke berettiget til at få introduktionsydelse.

Stk. 5. Det er en betingelse for udbetaling af introduktionsydelse, at udlændingen ikke er berettiget til at modtage statens uddannelsesstøtte og ikke opfylder betingelserne for tilkendelse af førtidspension i henhold til lov om social pension.

§ 26. En udlænding, der efter § 25 er berettiget til introduktionsydelse eller er omfattet af § 25, stk. 4, er ikke berettiget til hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller til folkepension efter lov om social pension. Dette gælder dog ikke hjælp til repatriering i medfør af lov om aktiv socialpolitik § 86.

Stk. 2. Modtagelse af introduktionsydelse er

ikke til hinder for udbetaling af ydelser efter anden lovgivning end den i stk. 1 anførte.

§ 27. Den månedlige introduktionsydelse udgør for enlige personer højst 5.000 kr. pr. person og for personer, der har forsørgelsespligt over for mindreårige børn, højst 7.000 kr. pr. person. Reglerne i § 25, stk. 5, og § 26, stk. 1 og 2, i lov om aktiv socialpolitik finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Introduktionsydelsen efter stk. 1 kan dog ikke overstige den forsørgelsesydelse, som en person ville være berettiget til efter lov om aktiv socialpolitik eller lov om social pension.

§ 28. Har udlændingen eller dennes ægtefælle indtægter, trækkes disse fra introduktionsydelsen, jf. dog stk. 2-5.

Stk. 2. Har udlændingen arbejdsindtægter, nedskrives hjælpen forholdsmæssigt med det antal timer, den pågældende er beskæftiget pr. uge i forhold til en 30-timers arbejdsuge, jf. dog stk. 4.

Stk. 3. Såfremt også udlændingens ægtefælle er omfattet af introduktionsprogrammet, trækkes den del af ægtefællens eventuelle arbejdsindkomst, der hidrører fra det antal arbejdstimer, der overstiger 30 timer pr. uge, fra udlændingens introduktionsydelse, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Den del af udlændingens eller dennes ægtefælles arbejdsindtægt, der overstiger det beløb, udlændingen ville have opnået i hjælp til forsørgelse efter §§ 25 eller 34 i lov om aktiv socialpolitik, trækkes fra den pågældendes introduktionsydelse.

Stk. 5. §§ 32 og 33 i lov om aktiv socialpolitik finder tilsvarende anvendelse.

§ 29. En udlænding, der som led i introduktionsprogrammet, jf. kapitel 4, aktiveres i virksomhedspraktik, jf. § 23, stk. 2, nr. 2, modtager en introduktionsydelse, der beregnes efter §§ 27 og 28. Ydelsen skal dog mindst udgøre 30 kr. pr. aktiveringstime.

Stk. 2. Ud over introduktionsydelsen efter stk. 1 modtager en udlænding i virksomhedspraktik et beskæftigelsestillæg på 10 kr. pr. aktiveringstime.

§ 30. Kommunalbestyrelsen kan nedsætte introduktionsydelsen med indtil 20 pct. i forhold til den i henhold til §§ 27 og 28 og § 29, stk. 1,

beregnete ydelse, hvis udlændingen eller dennes ægtefælle uden rimelig grund udebliver fra introduktionsprogrammet, jf. kapitel 4. § 39 i lov om aktiv socialpolitik finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Hvis udlændingen uden rimelig grund er udeblevet fra virksomhedspraktik, jf. § 23, stk. 2, nr. 2, nedsætter kommunalbestyrelsen beskæftigelsestillægget efter § 29, stk. 2, med et beløb svarende til det antal timer, fraværet har varet.

§ 31. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at introduktionsydelsen nedsættes eller ophører, hvis udlændingen eller dennes ægtefælle uden rimelig grund afviser at deltage i introduktionsprogrammet, jf. kapitel 4.

Stk. 2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse, hvis udlændingen eller dennes ægtefælle uden rimelig grund afviser tilbud om arbejde, sålænge muligheden for at benytte tilbuddet består.

Stk. 3. Den i medfør af stk. 1 og 2 fastsatte nedsættelse eller ophør af introduktionsydelse vedvarer, så længe grundlaget herfor er til stede. Kommunalbestyrelsen skal ved udgangen af hver måned foretage en vurdering heraf.

§ 32. Har kommunalbestyrelsen i den kommune, hvortil den pågældende udlænding flytter, ikke godkendt at overtage ansvaret for introduktionsprogrammet, kan kommunalbestyrelsen i denne kommune bestemme, at introduktionsydelsen nedsættes eller ophører.

Stk. 2. Flytter en udlænding, der i medfør af stk. 1 har fået nedsat sin introduktionsydelse, tilbage til den kommune, som den pågældende er fraflyttet, udbetaler kommunalbestyrelsen i denne kommune efter ansøgning fuld introduktionsydelse fra udgangen af den første hele måned efter tilbageflytningen, såfremt de øvrige betingelser herfor efter reglerne i dette kapitel er opfyldt.

Kapitel 6

Hjælp i særlige tilfælde

Hjælp ved forsørgelsessvigt

§ 33. Kommunalbestyrelsen kan yde løbende hjælp til rimeligt begrundede udgifter til forsørgelse til udlændinge, der efter § 25, stk. 4, ikke er berettiget til introduktionsydelse, men efter de øvrige bestemmelser i kapitel 5 ville være beret-

tiget hertil, hvis det må udelukkes, at den person, der har ansvaret for forsørgelse, opfylder sine forpligtelser.

Hjælp til udgifter ved deltagelse i introduktionsprogrammer

§ 34. Kommunalbestyrelsen kan yde udlændinge hjælp til dokumenterede og rimelige udgifter i forbindelse med en udlændings deltagelse i introduktionsprogrammer, herunder deltagerudgifter, transport, arbejdsredskaber og værktøj, arbejdsbeklædning og undervisningsmaterialer. Til udlændinge i virksomhedspraktik kan hjælpen alene udbetales, når udgifterne ved deltagelse heri kun i begrænset omfang er dækket af beskæftigelsestillægget efter § 29, stk. 2.

Enkeltudgifter

§ 35. Kommunalbestyrelsen kan yde udlændinge hjælp til rimeligt begrundede enkeltudgifter, såfremt den pågældendes egen afholdelse af udgifterne i afgørende grad vil vanskeliggøre den pågældendes og dennes families muligheder for at klare sig selv i fremtiden. Hjælpen kan normalt kun ydes, hvis udgifterne er opstået som følge af behov, der ikke har kunnet forudses. Kommunalbestyrelsen kan dog efter en konkret vurdering undtagelsesvis yde hjælp til en udgift, der har kunnet forudses, hvis afholdelsen af udgiften er af helt afgørende betydning for den pågældendes eller dennes families livsførelse.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan give udlændinge med begrænsninger i arbejdslevnen, som er ansat, eller som skal ansættes på arbejdsmarkedet, hjælp til værktøj og arbejdsredskaber samt hjælp til kortvarige kurser. § 78 i lov om aktiv socialpolitik finder tilsvarende anvendelse.

Sygebehandling m.v.

§ 36. Kommunalbestyrelsen kan yde udlændinge hjælp til udgifter til sygebehandling, medicin, tandbehandling eller lignende, der ikke kan dækkes efter anden lovgivning, hvis den pågældende ikke har økonomisk mulighed for at betale udgifterne. Der kan kun ydes hjælp, hvis behandlingen er nødvendig og helbredsmæssigt velbegrundet. Der kan kun undtagelsesvis ydes hjælp til udgifter til behandling uden for det offentlige behandlingssystem. Dette forudsætter, at der ikke er behandlingsmuligheder inden for

det offentlige behandlingssystem, og at behandlingen i hvert enkelt tilfælde er lægeligt velbegrundet.

Særlig hjælp vedrørende børn

§ 37. Kommunalbestyrelsen kan yde udlændinge hjælp til udgifter ved udøvelse af ret til samvær med egne børn under 18 år, som ikke bor hos ansøgeren. Det er en betingelse for at yde hjælp, at ansøgeren ikke har økonomisk mulighed for at betale udgifterne.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan yde hjælp til rejseudgifter med henblik på kontakt til børn, der er ført til udlandet uden samtykke fra forældremyndighedens indehaver. Det er en forudsætning, at sagen er blevet anmeldt til dansk politi, og at kommunen har forelagt sagen for Udenrigsministeriet. Det er yderligere en forudsætning, at indehaveren af forældremyndigheden ikke selv har økonomisk mulighed for at betale udgiften.

§ 38. Kommunalbestyrelsen kan yde udlændinge hjælp til udgifterne ved at forsørge et barn, når forældremyndigheden ved forældremyndighedsindehaverens død er tillagt en anden eller andre, der ikke har forsørgelsespligt over for barnet. Det er en betingelse, at barnets indtægter, herunder det særlige børnetilskud efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, ikke er tilstrækkelige til at dække udgifterne ved at forsørge barnet.

Flytning

§ 39. Kommunalbestyrelsen kan yde hjælp til flytning, som forbedrer bolig- eller erhvervsforhold for en udlænding eller dennes familie. Det er en betingelse for hjælpen, at hverken den pågældende eller dennes ægtefælle har økonomiske muligheder for at betale udgifterne.

Stk. 2. Hjælp efter stk. 1 ydes af kommunalbestyrelsen i den kommune, som udlændingen fraflytter.

Stk. 3. Flytter udlændingen til en anden kommune, kan hjælp efter stk. 1 kun ydes, såfremt kommunalbestyrelsen i denne kommune har godkendt at overtage ansvaret for introduktionsprogrammet.

Stk. 4. Hvis flytningen sker til udlandet, kan hjælp efter stk. 1 kun ydes, såfremt den pågældende udlænding er statsborger i eller har særlig

tilknytning til vedkommende land eller er sikret varige arbejdsmuligheder i landet.

Kapitel 7

Udbetaling af hjælp og tilbagebetaling

§ 40. Reglerne om udbetaling af hjælp i kapitel 11 i lov om aktiv socialpolitik finder tilsvarende anvendelse for ydelser udbetalt i medfør af kapitel 5 og 6.

§ 41. Reglerne om tilbagebetaling i kapitel 12 i lov om aktiv socialpolitik finder tilsvarende anvendelse for ydelser udbetalt i medfør af kapitel 5 og 6.

Kapitel 8

Integrationsråd og Rådet for Etniske Minoriteter

§ 42. I kommuner, hvor flere end 50 personer over 18 år i fællesskab fremsætter skriftlig anmodning herom, skal kommunalbestyrelsen oprette et integrationsråd.

Stk. 2. Integrationsrådet kan afgive vejledende udtalelser om den almindelige integrationsindsats i kommunen og om de introduktionsprogrammer, der tilbydes af kommunalbestyrelsen. Udtalelserne offentliggøres.

Stk. 3. Integrationsrådet består af mindst syv medlemmer med bopæl i kommunen. Medlemmerne udpeges af kommunalbestyrelsen. Rådets funktionsperiode følger den kommunale valgperiode.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen fastsætter medlemstallet. Medlemmerne udpeges blandt medlemmer af lokale flygtninge- og indvandrereforeninger eller andre tilsvarende personer i kommunen. Endvidere udpeges medlemmer blandt personer med tilknytning til arbejdsmarkedets parter, skolebestyrelser og lokale foreninger i kommunen. Kommunalbestyrelsen kan udpege et eller flere medlemmer af rådet som repræsentanter for kommunen.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen drager omsorg for sekretariatsbetjeningen af integrationsrådet.

Stk. 6. Kommunalbestyrelsen fastsætter forretningsorden for integrationsrådet på baggrund af en af indenrigsministeren udarbejdet standardforretningsorden.

§ 43. Indenrigsministeren nedsætter Repræsentantskabet for Rådet for Etniske Minoriteter.

Stk. 2. Hvert af de i § 42 nævnte integrationsråd vælger hvert fjerde år blandt de i § 42, stk. 4, 2. pkt., nævnte medlemmer et medlem til Repræsentantskabet for Rådet for Etniske Minoriteter. Repræsentantskabets opgave er at vælge Rådet for Etniske Minoriteter. Repræsentantskabets funktionsperiode følger den kommunale valgperiode.

Stk. 3. Indenrigsministeren drager omsorg for sekretariatsbetjeningen af Repræsentantskabet for Rådet for Etniske Minoriteter og for mødeledelsen.

Stk. 4. Indenrigsministeren fastsætter regler om valg af og forretningsorden for Repræsentantskabet for Rådet for Etniske Minoriteter.

§ 44. Repræsentantskabet for Rådet for Etniske Minoriteter vælger efter reglerne om forholdstalsvalg i § 24, stk. 3, i lov om kommunernes styrelse hvert fjerde år blandt sine medlemmer 14 medlemmer til Rådet for Etniske Minoriteter. Rådets funktionsperiode følger den kommunale valgperiode.

Stk. 2. Rådet vælger et medlem som formand og to medlemmer som næstformænd.

Stk. 3. Indenrigsministeren udpeger to tilfornede medlemmer fra Indenrigsministeriet, som ikke har stemmeret.

Stk. 4. Rådet for Etniske Minoriteter rådgiver indenrigsministeren om spørgsmål af betydning for flygtninge og indvandrere. Rådet kan ikke afgive udtalelser om enkeltsager.

Stk. 5. Indenrigsministeren drager omsorg for sekretariatsbetjeningen af Rådet for Etniske Minoriteter.

Stk. 6. Indenrigsministeren fastsætter regler om valg af og forretningsorden for Rådet for Etniske Minoriteter.

Kapitel 9

Finansiering og administration m.v.

§ 45. Udgifter efter denne lov til udlændinge afholdes af den kommune, der er ansvarlig for integrationsindsatsen, jf. § 4. Tager udlændingen bopæl eller ophold i en anden kommune, afholdes udgifterne efter denne lov af denne kommune.

Stk. 2. Staten refunderer 75 pct. af kommunernes udgifter til introduktionsydelser, jf. kapitel 5.

Stk. 3. Uanset bestemmelsen i stk. 2 afholder staten en kommunes udgifter til introduktionsydelser til udlændinge, jf. § 133 i lov om social service, som

- 1) inden 12 måneder efter datoen for meddelelse af opholdstilladelse på grund af en betydelig og varig nedsat funktionsevne anbringes i døgnophold, dog kun indtil udlændingen i en sammenhængende periode på 2 år har klarer sig selv, eller
- 2) er meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller § 9, stk. 2, nr. 4, som mindreårige uledsagede asylansøgere, dog længst indtil udlændingen fylder 18 år, eller udlændingens forældre får lovligt ophold her i landet.

Stk. 4. Staten afholder kommunernes udgifter til hjælp i særlige tilfælde, jf. kapitel 6.

Stk. 5. Staten yder i den 3-årige introduktionsperiode, jf. § 16, stk. 4, et grundtilskud på 3.400 kr. pr. måned for hver udlænding omfattet af introduktionsprogrammet, jf. § 16, til dækning af sociale merudgifter og generelle udgifter i medfør af kapitel 3 og 4 til udlændinge til den kommune, der er ansvarlig for integrationsindsatsen. For udlændinge omfattet af stk. 3 er tilskuddet efter 1. pkt. dog alene 1.900 kr. pr. måned til dækning af de generelle udgifter. Tilskuddet udbetales til den pågældende udlændings bopælskommune.

Stk. 6. Staten yder et tilskud på 5.200 kr. pr. måned for hver udlænding, der modtager aktivering under introduktionsprogrammet, jf. § 23, til den kommune, der er ansvarlig for integrationsindsatsen.

Stk. 7. Staten yder et tilskud på 3.300 kr. pr. måned for hver udlænding, der ikke modtager aktivering under introduktionsprogrammet, men alene modtager kursus i samfundsforståelse og danskundervisning, jf. §§ 20-21, til den kommune, der er ansvarlig for integrationsindsatsen.

Stk. 8. Staten yder et tilskud på 950 kr. pr. måned for hver udlænding, der modtager danskundervisning i medfør af § 22, til den kommune, der er ansvarlig for integrationsindsatsen.

Stk. 9. Staten yder til den kommune, der ved udløbet af den 3-årige introduktionsperiode, jf. § 16, stk. 4, har ansvaret for introduktionsprogrammet, et tilskud for hver udlænding, der har

været omfattet af programmet, bortset fra udlændinge omfattet af stk. 3. Tilskuddet er for den enkelte udlænding 2.900 kr., 1.950 kr. og 950 kr. pr. måned i henholdsvis det 1. år, det 2. år og det 3. år efter udløbet af introduktionsperioden. Tilskuddet udbetales til den pågældende udlændings bopælskommune.

Stk. 10. Kommunalbestyrelsen skal tilvejebringe og meddele indenrigsministeren de oplysninger, herunder statistiske oplysninger, som denne måtte forlange om kommunalbestyrelsens integrationsindsats.

Stk. 11. Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om udbetaling af de i stk. 5-9 fastsatte tilskud og om vilkårene herfor.

§ 46. Staten yder forskudsrefusion af en kommunes udgifter efter denne lov.

Stk. 2. Tilskud efter § 45, stk. 5-9, afregnes forskudsvis i forbindelse med de månedlige forskudsudbetalinger fra staten af kommunal indkomstskat.

§ 47. Indenrigsministeren fastsætter nærmere regler om anvisning af refusion og tilskud, regnskabsaflæggelse og revision.

Stk. 2. Indenrigsministeren fastsætter regler om forældelse af kommuners og amtskommuners krav om refusion og tilskud efter denne lov.

§ 48. De beløb, der er anført i § 27, stk. 1, § 29, § 45, stk. 5-9 og § 59, stk. 3-4, er fastsat i 1998-niveau og reguleres fra og med 1999 én gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

Kapitel 10

Indhentning og videregivelse af oplysninger

§ 49. Den, der ansøger om eller modtager ydelser efter kapitel 4-6, har pligt til at medvirke til at tilvejebringe de oplysninger, der er nødvendige for at afgøre, om den pågældende har ret til ydelsen.

Stk. 2. Den, der modtager ydelser efter kapitel 4-6, har pligt til at give kommunalbestyrelsen oplysninger om ændringer i sine forhold, der kan have betydning for den fortsatte ret til ydelsen.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal i forbindelse med behandling af sager om ydelser efter kapitel 4-6 give udlændingen skriftlig underretning

om pligten til at give oplysninger efter stk. 1 og 2, om, hvilke typer af ændringer i den pågældendes forhold, der kan have betydning for hjælpen, og som udlændingen efter stk. 2 har pligt til at oplyse om, og om konsekvenserne af, at der ikke oplyses om ændringerne.

§ 50. Kommunalbestyrelsen kan med udlændingens samtykke forlange, at personer og myndigheder m.v., der har kendskab til forholdene, giver oplysninger, der må anses for nødvendige ved behandling af sager om ydelser efter kapitel 4-6. Det gælder også oplysninger om udlændingens rent private forhold og andre fortrolige oplysninger. Kommunalbestyrelsen kan i den forbindelse indhente læge- og sygehusjournaler.

Stk. 2. Kan udlændingens samtykke ikke opnås, kan oplysningerne indhentes uden samtykke.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal oplyse udlændingen om adgangen til at indhente oplysninger efter stk. 1 og om konsekvenserne af, at udlændingen ikke vil medvirke til at indhente oplysninger.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan begære optaget forhør efter retsplejelovens § 1018 med henblik på indhentning af oplysninger som nævnt i stk. 1.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen kan kræve at få oplysninger om økonomiske forhold i elektronisk form fra andre offentlige myndigheder og arbejdsløshedskasser. Oplysningerne kan indhentes som led i behandlingen af en enkelt sag eller som led i en generel søgning til brug for kontrol.

§ 51. Udlændingestyrelsen meddeler uden udlændingens samtykke i forbindelse med meddelelse af opholdstilladelse navn, personlige data og opholdsgrundlag til den kommunalbestyrelse, som integrationsansvaret påhviler.

Stk. 2. Udlændingestyrelsen kan med udlændingens samtykke videregive andre oplysninger om den pågældende, herunder oplysninger om udlændingens rent private forhold og andre fortrolige oplysninger til den kommunalbestyrelse, som integrationsansvaret påhviler, når det må antages, at oplysningerne har væsentlig betydning for kommunalbestyrelsens varetagelse af integrationsansvaret.

Stk. 3. Flytter en udlænding til en anden kommune, meddeler kommunalbestyrelsen i den

kommune, hvorfra udlændingen flytter, uden udlændingens samtykke navn, personlige data og opholdsgrundlag til den pågældende kommunalbestyrelse.

Stk. 4. Flytter en udlænding til en anden kommune, og viderefører kommunalbestyrelsen i denne kommune et for den pågældende påbegyndt introduktionsprogram, kan kommunalbestyrelsen med udlændingens samtykke videregive oplysninger om den pågældendes rent private forhold og andre fortrolige oplysninger til den pågældende kommunalbestyrelse, når det må antages, at oplysningerne har væsentlig betydning for kommunalbestyrelsens varetagelse af integrationsansvaret.

Stk. 5. Opnås samtykke ikke, kan oplysningerne i stk. 2 og 4 videregives uden samtykke. Er der tale om oplysninger om den pågældendes rent private forhold, kan videregivelse alene ske i overensstemmelse med reglerne i forvaltningslovens § 28, stk. 2.

§ 52. Til brug for Udlændingestyrelsens afgørelse om meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 11, stk. 5, afgiver kommunalbestyrelsen på anmodning fra Udlændingestyrelsen en udtalelse om, hvorvidt den pågældende udlænding har gennemført et tilbudt introduktionsprogram, jf. kapitel 4, eller, hvis dette ikke er tilfældet, har gennemført et andet tilbudt forløb, der kan sidestilles hermed, samt hvorvidt den pågældende udlænding har forfalden gæld på over 50.000 kr. til det offentlige og i givet fald har indgået en aftale om afvikling af gælden og overholder en sådan aftale.

Kapitel 11

Klageregler

§ 53. Udlændingestyrelsens bestemmelse om landstallet, jf. § 6, om amts- og kommunekvoter, jf. §§ 7 og 9, om visitering, jf. §§ 10 og 11, og om anvisning af boliger, jf. § 15, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter denne lov kan indbringes for det sociale nævn efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Kommunalbestyrelsens afgørelse om udpegning af medlemmer af integrationsrådet, jf. § 42, kan dog ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsens udtalelse efter § 52 kan indbringes for det sociale nævn efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 4. Det sociale nævns afgørelser efter stk. 2 og 3 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Den Sociale Ankestyrelse kan dog efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område optage en sag til behandling, når ankestyrelsen skønner, at sagen har principiel eller generel betydning.

Kapitel 12

Definitioner

§ 54. Ved flygtninge m.v. forstås i denne lov udlændinge med opholdstilladelse efter

- 1) udlændingelovens §§ 7 og 8,
- 2) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2,
- 3) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, i umiddelbar forlængelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2,
- 4) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er meddelt en udlænding, der har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter § 7,
- 5) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5, eller
- 6) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 6.

§ 55. Ved familiesammenførte udlændinge til flygtninge forstås i denne lov udlændinge med opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2-4, samt § 9, stk. 2, nr. 1 og 4, som følge af en familiemæssig tilknytning til en person omfattet af § 54.

§ 56. Ved andre familiesammenførte udlændinge forstås i denne lov udlændinge med opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2-4, samt § 9, stk. 2, nr. 1 og 4, der er meddelt opholdstilladelse som følge af en familiemæssig tilknytning til en person, der ikke er omfattet af § 54.

§ 57. Meddeles en udlænding med opholdstilladelse, der er omfattet af §§ 54-56, efterfølgende opholdstilladelse på andet grundlag, har de i denne lov fastsatte bestemmelser virkning fra den første opholdstilladelse.

Kapitel 13

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser m.v.

§ 58. Loven træder i kraft den 1. januar 1999, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. §§ 6,7,8 og 9 træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 3. Lovens kapitler 3-6, 8 og 9 gælder ikke for udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse inden den 1. januar 1999.

Stk. 4. § 63, nr. 2-6, træder i kraft den 1. juli 1998 og har virkning fra og med tilskudsåret 1999.

Stk. 5. Integrationsrådene afholder tidligst den 1. juli 1999 valg til Repræsentantskabet for Rådet for Etniske Minoriteter, som herefter afholder valg til Rådet for Etniske Minoriteter. Er der den 1. juli 1999 ikke oprettet 14 integrationsråd, afholdes valget, når dette er tilfældet. Funktionsperioden for Repræsentantskabet for Rådet for Etniske Minoriteter og Rådet for Etniske Minoriteter følger herefter den kommunale valgperiode.

§ 59. Den kommune, hvor en udlænding bor eller opholder sig, skal i indtil 18 måneder efter, at den pågældende er meddelt opholdstilladelse, yde den pågældende integrationsbistand efter reglerne i lov om aktiv socialpolitik, lov om social service og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 2. Pligten efter stk. 1 gælder kun for udlændinge, der efter den 1. juli 1997 er meddelt opholdstilladelse inden lovens ikrafttræden og den 31. december 1998 var omfattet af § 134 a, stk. 1, i lov om social bistand eller § 107, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik.

Stk. 3. For hver udlænding, der er omfattet af stk. 1 og 2, yder staten i indtil 18 måneder efter tidspunktet for meddelelse af opholdstilladelse et tilskud på 2.250 kr. pr. måned til dækning af udgifter til boligplacering, social rådgivning, vejledning, tolkning m.v. til den kommune, hvor udlændingen bor eller opholder sig.

Stk. 4. For hver udlænding, der er omfattet af stk. 1 og 2, yder staten i indtil 18 måneder efter tidspunktet for meddelelse af opholdstilladelse et aktiveringstilskud på 1.400 kr. pr. personmåned. Tilskuddet ydes ved gennemførelse af aktiveringstilbud til den enkelte udlænding med mindst 35 timer om måneden.

Stk. 5. Indenrigsministeren kan fastsætte nær-

mere regler for udbetaling af de i stk. 3 og 4 fastsatte tilskud og vilkårene herfor.

§ 60. Følgende love og lovbestemmelser ophæves:

- 1) Lov nr. 465 af 30. juni 1993 om kommunernes adgang til at erhverve boliger for at fremme udlændinges integration.
- 2) § 9, stk. 6, og § 65 i lov nr. 453 af 10. juni 1997 om retssikkerhed og administration på det sociale område, som ændret ved § 28 i lov nr. 980 af 17. december 1997.
- 3) § 75, stk. 2, i lov om individuel boligstøtte, jf. lovbekendtgørelse nr. 167 af 12. marts 1998.

§ 61. I § 9, stk. 5, 1. pkt., i udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 650 af 13. august 1997, som ændret ved § 14 i lov nr. 980 af 17. december 1997, ændres »lov om aktiv socialpolitik« til: »lov om aktiv socialpolitik og lov om integration af udlændinge i Danmark«.

§ 62. I lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner, jf. lovbekendtgørelse nr. 571 af 4. juli 1997, som ændret ved § 15 i lov nr. 980 af 17. december 1997 og § 8 i lov nr. 1094 af 29. december 1997, foretages følgende ændringer:

1. I § 10, stk. 2, nr. 5, indsættes efter »kommunal aktivering,« : »kommunale udgifter til danskundervisning af udlændinge samt introduktionsydelse og aktivering efter kapitel 4 og 5 i lov om integration af udlændinge i Danmark,«.

2. I § 21, stk. 1, 2. pkt., ændres »sociale udgifter til flygtninge« til: »sociale udgifter til flygtninge, der er meddelt opholdstilladelse før den 1. januar 1999«.

3. § 21, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

»Tilskud til dækning af kommunernes merudgiftsbehov efter stk. 1, 1. pkt., ydes med 4.090 kr. pr. flygtning og indvandrer og yderligere henholdsvis 4.000 kr. pr. 0-5 årig flygtning og indvandrer og 16.427 kr. pr. 6-16 årig flygtning og indvandrer.«

4. § 21, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Tilskud til dækning af kommunernes merudgiftsbehov efter stk. 1, 2. pkt., ydes for flygtninge, der er meddelt opholdstilladelse før

den 1. januar 1999, og som den 1. januar i tilskudsåret har haft opholdstilladelse i Danmark fra 1½ år til 10½ år. Tilskuddet pr. flygtning fastlægges til henholdsvis 38.611 kr., 31.526 kr., 23.646 kr., 15.762 kr. og 7.882 kr. pr. flygtning med opholdstilladelse i henholdsvis fra 1½ år til 6½ år, fra 6½ år til 7½ år, fra 7½ år til 8½ år, fra 8½ år til 9½ år og fra 9½ år til 10½ år.«

5. I § 21, stk. 4, ændres »1.000« til: »1.089«.

6. § 21, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. De i stk. 2-4 nævnte beløb reguleres fra og med tilskudsåret 1999 én gang årligt med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.«

§ 63. I lov nr. 281 af 27. april 1994 om kommunal anvisningsret foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 1, 1. pkt., ændres »5 år« til: »6 år«.

2. I § 4, stk. 3, 1. pkt., ændres »15 pct.« til: »20 pct.«.

3. I § 4, stk. 3, 4. pkt., ændres »5-års-periode« til: »6-års-periode«.

4. I § 4, stk. 6, ændres »8.000 kr.« til: »14.000 kr.«, »10.000 kr.« ændres til: »16.000 kr.« og »12.000 kr.« ændres til: »18.000 kr.«.

5. § 6, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Kommunens udgifter i medfør af § 5, stk. 2, ved udlejning til flygtninge, jf. § 65 i lov om individuel boligstøtte, refunderes af staten med 100 pct.«

§ 64. I lov nr. 454 af 10. juni 1997 om social service, som ændret ved § 27 i lov nr. 980 af 17. december 1997 og ved lov nr. 1110 af 29. december 1997, foretages følgende ændringer:

1. § 66, stk. 2, ophæves.

2. I § 133, stk. 1, ændres »stk. 2-4« til: »stk. 2-3«.

3. § 133, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Staten afholder fuldt ud udgifter til hjælp efter § 28, § 29, § 40, stk. 2, nr. 1-10, og

§ 84 i de første 3 år efter datoen for opholdstilladelsen.«

4. § 133, stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

5. I § 133, stk. 4, der bliver stk. 3, ændres »stk. 2 og 3« til: »stk. 2.«.

§ 65. I lov nr. 455 af 10. juni 1997 om aktiv socialpolitik, som ændret ved § 8 i lov nr. 803 af 24. oktober 1997, § 26 i lov nr. 980 af 17. december 1997 og § 2 i lov nr. 1112 af 29. december 1997, foretages følgende ændringer:

1. I § 107, stk. 1, ændres »stk. 2-6« til: »stk. 2-4«.

2. § 107, stk. 2, 2. pkt., ophæves.

3. I § 107, stk. 4, ændres »6½ år« til: »1½ år«.

4. § 107, stk. 5 og 6, ophæves.

5. § 109, stk. 1, nr. 9, ophæves.

6. Efter § 117 indsættes:

»§ 117 a. Indenrigsministeren fremsætter forslag for Folketinget til revision af §§ 86 og 87 inden udgangen af folketingsåret 1998-99.«

§ 66. I lov nr. 464 af 30. juni 1993 om ændring af lov om social bistand, lov om social pension og udlændingeloven (Hjælp til frivillig repatriering) foretages følgende ændring:

1. § 4, stk. 2, ophæves.

§ 67. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets baggrund

Regeringen fremsatte den 17. december 1997 forslag til lov om integration af udlændinge i Danmark (integrationslov). Lovforslaget (lovforslag nr. L 155) blev 1. behandlet af Folketinget den 22. januar 1998. Nærværende lovforslag er i alt væsentligt identisk med L 155. På baggrund af behandlingen i Folketinget og Folketingets Retsudvalg samt de indkomne høringsvar er der dog foretaget enkelte ændringer og præciseringer i lovtæksten, og bemærkningerne til lovforslaget er generelt blevet udbygget.

Lovens ikrafttrædelsestidspunkt foreslås fastsat til den 1. januar 1999.

2. Lovforslagets indhold

Regeringens overordnede målsætning med lovforslaget er, at flygtninge og indvandrere skal blive ydende medlemmer af det danske samfund på lige fod med danskerne. Derfor skal det ikke, som i dag, kun være flygtninge, der tilbydes en integrationsindsats. Også indvandrere skal have tilbud om et introduktionsprogram. Programmet skal have en varighed af tre år og skal tilpasses den enkeltes forudsætninger.

Erfaringen viser, at en effektiv integration udgør det bedste grundlag for, at udlændinge vender frivilligt tilbage til deres hjemland. En vellykket integration er således efter regeringens opfattelse en afgørende forudsætning for, at udlændinge har det overskud og de ressourcer, som en tilbagevenden ofte kræver. En effektiv integration øger derfor sandsynligheden for, at udlændinge på et senere tidspunkt vender tilbage til deres hjemland.

Kommunerne har det samlede ansvar for introduktionsprogrammet, og kravene til introduktionen fastlægges i loven. Programmet skal indeholde en grundlæggende indføring i danske samfundsforhold og danskundervisning. Det skal tilbydes alle - også selvforørgende. Udlændinge, der ikke kan forsørge sig selv, har endvidere, så længe dette er tilfældet, krav på at modtage aktiveringstilbud eller tilbud om beskæf-

tigelse som en del af introduktionsprogrammet. Programmet skal i disse tilfælde tilrettelægges som et hel-dagsforløb.

Kommunerne udarbejder handlingsplaner for den enkeltes integrationsforløb, herunder for danskundervisningen og dennes samspil med den øvrige integrationsindsats. Udførelsen af bestemte integrationsopgaver kan overlades til for eksempel Dansk Flygtningehjælp.

For de erhvervsaktive skal introduktionsprogrammet målrettet sigte mod en ansættelse på arbejdsmarkedet eller mod en uddannelse. Det skal blandt andet opnås ved en bedre indpasning af danskundervisningen i programmet.

Danskundervisningen skal styrkes. Undervisningen skal påbegyndes tidligere end i dag, og der skal opstilles klare mål for og krav til undervisningen. Der skal etableres en formel afslutning af undervisningsforløbet i form af et bevis for aktiv deltagelse i undervisningen.

Regeringen fremsætter i den forbindelse samtidig forslag til lov om undervisning i dansk som andetsprog for voksne m.fl. og sprogcentre. Ansvar for al danskundervisning - herunder for danskundervisning af andre end de personer, der er omfattet af dette lovforslag - vil efter lovændringen blive varetaget af kommunerne.

Den kommunale opgavevaretagelse skal forankres i sprogcentre, der opfylder de krav, som Undervisningsministeriet vil fastsætte med hensyn til faglighed og skolemiljø m.v. Sprogcentre kan være kommunale eller amtskommunale institutioner, eller de kan være privatejede eller organiserede som selvejende institutioner.

Sprogcentre skal være repræsenteret i det lokale skolesamarbejde, og der skal i tilknytning til hvert sprogcenter - eller eventuelt til flere i fællesskab - oprettes et rådgivende organ, Sprogcenterrådet, der sammensættes bredt af repræsentanter fra det lokale arbejdsmarked, arbejdsformidlingen, voksenuddannelsesinstitutioner m.v.

Også denne generelle lovændring vil indebære en

forbedring af danskundervisningen. Der vil blive fastsat klare regler for sprogundervisningens mål, indhold, tilrettelæggelse og prøver.

For at sikre kontinuitet og sammenhæng i forløbet skal udlændingen blive boende i kommunen, så længe introduktionsprogrammet løber. Retten til introduktion bevares dog, hvis tilflytningskommunen samtykker i at overtage introduktionen.

Nyankomne udlændinge er mennesker i en overgangsfase, hvor de uddanner sig og kvalificerer sig til en fremtid i det danske samfund. De er en særlig gruppe, der skal modtage en særlig kontant ydelse og en omfattende målrettet offentlig indsats i form af indføring i det danske samfund, danskundervisning og foranstaltninger i øvrigt, der muliggør og fremmer indplaceringen på det danske arbejdsmarked og i det danske samfund. I denne overgangsfase skal udlændinge, der ikke kan forsørge sig selv, modtage en kontant ydelse, indtil de er i stand til at klare sig selv. Udlændingene vil herudover have ret til supplerende sociale ydelser efter den almindelige lovgivning.

Det er afgørende for en bedre indpasning i det danske samfund, at der sker en mere jævn geografisk fordeling af nyankomne udlændinge. Ansvaret for visitering til førstegangsboligplacering skal påhvile Udlændingestyrelsen, der fastsætter kvoter amsvis. Inden for amtet fastlægges den indbyrdes fordeling mellem kommunerne ved aftale mellem amtets kommuner. Kan kommunerne ikke nå til enighed, fastlægges den enkelte kommunes kvote af Udlændingestyrelsen. Kommunerne har pligt til at fremskaffe boliger til de anviste flygtninge. Opfylder kommunerne ikke den pligt, skal Udlændingestyrelsen på kommunens vegne skaffe boliger til flygtningene.

I kommuner, hvor flere end 50 borgere over 18 år i fællesskab fremsætter skriftlig anmodning herom, oprettes integrationsråd, der af kommunalbetsyrelsen sammensættes af medlemmer af lokale flygtninge- og indvandrerforeninger eller andre tilsvarende personer i kommunen samt af personer med tilknytning til arbejdsmarkedets parter, skolebestyrelser og lokale foreninger i kommunen. Rådene drøfter integrations-spørgsmål og kan blandt andet udtale sig om kommunens introduktionsprogrammer.

3. Internationale konventioner

Lovforslaget skønnes at være i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser. På enkelte områder vedrører forslaget rettigheder, der er reguleret i internationale konventioner. Dette gælder navnlig reglerne om boligplacering og introduktionsydelse.

Der er på den baggrund i det følgende redegjort for de foreslåede reglers forhold til internationale konventioner.

Overordnet bemærkes, at Den Europæiske Menneskerettighedskonvention har en sådan karakter og er opbygget på en sådan måde, at det oftest ikke så meget er selve reglerne på et bestemt retsområde som reglerens anvendelse, der i det konkrete tilfælde kan være i strid med rettighederne i henhold til konventionen. Det forudsættes således, at de skønmæssige beføjelser, der i medfør af dette forslag overlades til udlændingemyndighederne, administreres i overensstemmelse med bestemmelserne i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

3.1. Reglerne om boligplacering

Efter artikel 2, stk. 1, i 4. tillægsprotokol til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention skal enhver, der lovligt befinder sig på en stats område, have ret til at færdes frit og frit at vælge sit opholdssted. Denne ret til bevægelsesfrihed er imidlertid ikke absolut, idet der efter artikel 2, stk. 3, kan foretages indskrænkninger i rettighederne. Det er dog en forudsætning herfor, at indskrænkningerne har lovhemmel og er nødvendige til varetagelse af den nationale sikkerhed eller den offentlige tryghed, for at opretholde den offentlige orden, for at forebygge forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres rettigheder og friheder. En tilsvarende bestemmelse findes i artikel 12 i FN's konvention om borgerlige og politiske rettigheder bortset fra, at hensynet til den offentlige tryghed ikke nævnes blandt de grunde, der kan retfærdiggøre en indskrænkning i bevægelsesfriheden.

Lovforslaget indeholder ikke et forbud eller lignende for udlændinge mod selv at vælge opholdssted eller mod at flytte. Med de begrænsninger, der gælder for alle borgere, vil udlændinge omfattet af lovforslaget således principielt frit kunne vælge bopæls- og opholdssted.

Forslaget indeholder imidlertid bestemmelser, der indebærer, at flygtninge m.v. visiteres til en given kommune, jf. forslagens § 11, og at Udlændingestyrelsen registrerer udlændingene i Det Centrale Personregister som tilflyttet landet i denne kommune, jf. forslagens § 10, stk. 2. Udlændinge, der modtager et introduktionsprogram, kan fortsætte deres introduktionsprogram i en anden kommune, såfremt kommunalbestyrelsen i denne kommune har godkendt at overtage ansvaret for introduktionsprogrammet, jf. forslagens § 18. For udlændinge, der er berettiget til intro-

F. t. l. om integration af udlændinge i Danmark

duktionsydelse, kan der endelig ske nedsættelse eller ophør af ydelsen, hvis der sker fraflytning fra den kommune, hvor den pågældende er boligplaceret. Efter forslaget § 32 kan kommunalbestyrelsen således bestemme, at introduktionsydelsen skal nedsættes eller ophøre, hvis kommunalbestyrelsen i den kommune, hvortil den pågældende udlænding flytter, ikke har godkendt at overtage ansvaret for introduktionsprogrammet, jf. § 18. Disse bestemmelser vil i realiteten kunne medføre en begrænsning i den enkelte udlændings mulighed for at skifte opholdssted, og bestemmelserne om boligplacering vil derfor kunne falde inden for anvendelsesområdet af artikel 2 i 4. tillægsprotokol til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og artikel 12 i FN's konvention om borgerlige og politiske rettigheder.

Det afgørende for vurderingen af, om indskrænkningerne efter konventionerne herefter kan foretages er, om beføjelserne til at træffe afgørelse om nedsættelse eller ophør af introduktionsydelsen er nødvendige til varetagelse af de i konventionerne nævnte offentlige hensyn, herunder om der er proportionalitet mellem indskrænkningerne og de hensyn, der ønskes varetaget.

Af hensyn til både udlændingene og samfundet som sådant er det overordnede formål med lovforslaget at sikre en bedre integration af udlændinge. Hensynet til en effektiv integration falder indenfor de offentlige hensyn, der kan varetages efter konventionerne. Efter Indenrigsministeriets opfattelse er det et væsentligt hensyn i den forbindelse at tilstræbe en jævn geografisk fordeling af udlændinge mellem de enkelte kommuner. Det er endvidere af væsentlig betydning for kontinuiteten og sammenhængen i integrationsforløbet, at den enkelte udlænding som udgangspunkt bliver boende i kommunen, så længe introduktionsprogrammet løber. Efter Indenrigsministeriets opfattelse er det derfor af afgørende betydning for effekten af integrationsindsatsen, at de foreslåede regler om boligplacering og de hertil knyttede regler om godkendelse fra tilflytningskommunen samt reglerne om mulig nedsættelse eller ophør af introduktionsydelse gennemføres.

Indenrigsministeriet finder, at proportionalitetsprincippet på alle måder er iagttaget. Tilflytningskommunen kan således kun under visse betingelser nægte at overtage ansvaret for introduktionsprogrammet. Efter § 18, stk. 2, skal der således ske godkendelse, hvis flytningen er af væsentlig betydning for den pågældende udlændings integrationsforløb, eller hvis særlige personlige forhold i øvrigt taler derfor.

Af bemærkningerne til bestemmelsen fremgår, at en flytning eksempelvis er af væsentlig betydning for integrationsforløbet, hvis en udlænding opnår beskæftigelse, virksomhedspraktik eller optages på en uddannelsesinstitution i en anden kommune, hvortil der ikke umiddelbart er transportmuligheder. Det er endvidere anført, at sygdom blandt nære pårørende, en eventuel ægtefælles integrations-, arbejds- og uddannelsesmuligheder vil være at anse for personlige forhold, der tillige kan tale for, at der efter en konkret vurdering skal meddeles godkendelse af, at kommunen overtager ansvaret for introduktionsprogrammet.

På tilsvarende vis fremgår det af bemærkningerne til § 32, at kommunalbestyrelsen ved afgørelse af, hvorvidt og i hvilket omfang introduktionsydelsen skal nedsættes eller ophøre blandt andet skal lægge vægt på oplysninger om grunden til, at den pågældende udlænding er flyttet til kommunen, selvom kommunen ikke har godkendt at overtage ansvaret for introduktionsprogrammet, og på behovet for fortsat at modtage introduktionsydelse. For personer, der har større eller mindre sociale problemer, bør kommunen være opmærksom på årsagerne til vedkommendes valg af flytning. Dette gælder særligt i forhold til de svagt stillede grupper, f.eks. stofmisbrugere og svært belastede unge. Det fremgår endvidere, at det er en betingelse for at træffe beslutning om ophør af introduktionsydelsen, at det står åbent for den pågældende udlænding at flytte tilbage til den kommune, hvorfra udlændingen er flyttet, og genoptage introduktionsprogrammet dér.

Der er således både i lovforslagets tekst og i bemærkningerne hertil angivet nogle kriterier for, under hvilke omstændigheder der kan træffes beslutning efter §§ 18 og 32. Disse kriterier sikrer, at der i forhold til den enkelte udlænding er proportionalitet mellem afgørelsen og det formål, der skal varetages ved denne - nemlig en sammenhængende og effektiv integrationsindsats. Det er forudsat, at de foreslåede regler administreres således, at formålet med reglerne nås med mindst muligt indgribende foranstaltninger. Den enkelte kommunalbestyrelse har som følge heraf pligt til at overveje, om nægtelse af at overtage ansvaret for et introduktionsprogram i kommunen vil være i strid med de ovennævnte principper, ligesom den har pligt til i hver enkelt sag at overveje, om der skal ske ophør af introduktionsydelsen, jf. forslaget § 32, om en nedsættelse heraf vil være tilstrækkelig, eller om der i det konkrete tilfælde slet ikke bør ske nedsættelse.

Det bemærkes i den forbindelse, at bestemmelsen i § 32 om ophør eller nedsættelse af introduktionsydel-

sen ved flytning skal ses i sammenhæng med § 31. Efter denne bestemmelse kan kommunalbestyrelsen bestemme, at introduktionsydelsen skal nedsættes eller ophøre, hvis ansøgeren eller dennes ægtefælle uden rimelig grund afviser at deltage i introduktionsprogrammet. Hvis en udlænding ikke ønsker at deltage i introduktionsprogrammet, ville den pågældende - uden en bestemmelse som den foreslåede i § 32 - for at undgå at få frataget introduktionsydelsen kunne flytte til en anden kommune, hvor introduktionsydelsen kun ville kunne blive nedsat med eksempelvis 20 pct. For at undgå denne omgælsesrisiko er det fundet nødvendigt ikke at fastsætte et maksimum for, hvor meget ydelsen kan nedsættes efter § 32. Der vil således i almindelighed blive truffet bestemmelse om ophør af introduktionsydelsen efter § 32, når fraflytningen sker i tilfælde, hvor en udlænding ikke ønsker at deltage i introduktionsprogrammet i den kommune, hvor den pågældende er blevet boligplaceret.

Bestemmelserne i lovforslaget findes på denne baggrund at være i overensstemmelse med artikel 2 i 4. tillægsprotokol til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og artikel 12 i FN's konvention om borgerlige og politiske rettigheder.

Det følger af artikel 14 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, at medlemsstaterne ikke må diskriminere på grundlag af blandt andet national oprindelse. Opregningen af diskriminationsgrunde i artikel 14 er imidlertid ikke udtømmende. Bestemmelsen udgør ikke et selvstændigt forbud mod diskrimination, men er accessorisk knyttet til de øvrige rettigheder og friheder, der er beskyttet i konventionen. Artikel 14 kan således kun påberåbes i sammenhæng med en af de øvrige bestemmelser i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention eller i en af konventionens tillægsprotokoller, herunder artikel 2 i 4. tillægsprotokol til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Det grundlæggende kriterium for anvendelsen af artikel 14 er, at der skal være tale om sammenlignelige situationer («in relevantly similar situations»). Er en forskelsbehandling i sammenlignelige situationer objektiv og rimeligt begrundet, foreligger der imidlertid ikke diskrimination. Heri ligger, at en forskelsbehandling skal varetage et anerkendelsesværdigt formål og være proportional for ikke at være omfattet af diskriminationsforbuddet.

Efter Indenrigsministeriets opfattelse befinder de af forslaget omfattede udlændinge som nyankomne til Danmark sig ikke i en sammenlignelig situation med danske statsborgere, hvorfor der ikke i denne sam-

menhæng er tale om en forskelsbehandling, der kan anses for stridende mod artikel 14.

Efter Indenrigsministeriets opfattelse er situationen for flygtninge m.v. som defineret i forslagens § 54 ikke sammenlignelig med situationen for andre udlændinge, som nok er omfattet af forslagens regler om introduktionsprogram og introduktionsydelse, men som ikke er omfattet af reglerne om boligplacering. De af forslaget omfattede udlændinge, der ikke er flygtninge, vil have en tilknytning til en eller flere herboende personer og dermed til en bestemt kommune, hvorfor det vil være uhensigtsmæssigt under hensyn til grundlaget for den meddelte opholdstilladelse, hvis disse udlændinge omfattes af forslagens regler om boligplacering. I konkrete tilfælde, hvor der består en sådan ligearthed mellem flygtninge og de øvrige af forslaget omfattede udlændinge, at en forskelsbehandling vil savne saglig begrundelse og derfor være uforenelig med artikel 2 i 4. tillægsprotokol, forudsættes det, at myndighederne tager højde herfor, således at de pågældende flygtninge ikke bliver udsat for forskelsbehandling i forhold til de øvrige udlændinge.

For så vidt angår de foreslåede bestemmelser i §§ 18 og 32 om kommunalbestyrelsens godkendelse af at overtage ansvaret for et introduktionsprogram i en anden kommune og mulig nedsættelse eller ophør af introduktionsydelser, gælder disse regler på samme måde for flygtninge og flygtningelignende personer og for de øvrige udlændinge, der er omfattet af forslaget. Der er således allerede af den grund ikke tale om forskelsbehandling af de af forslaget omfattede udlændinge.

Det kan endelig overvejes, om der i relation til de foreslåede regler om boligplacering og de hertil knyttede regler om godkendelse fra tilflytningskommunen samt reglerne om mulig nedsættelse eller ophør af introduktionsydelse er tale om forskelsbehandling, der strider imod artikel 14, dels i forhold til udlændinge, der har opholdt sig i landet i mere end 3 år og således ikke længere er omfattet af forslaget, dels i forhold til udlændinge, der er omfattet af forslaget. Efter Indenrigsministeriets opfattelse er der ikke tale om sammenlignelige situationer, da den sidstnævnte gruppe af udlændinge som nyankomne befinder sig i en særlig situation, hvor det er afgørende at sikre, at de pågældende integreres i det danske samfund. Den førstnævnte gruppe af udlændinge har derimod gennemgået et integrationsforløb. Uanset om det antages, at de to grupper af udlændinge befinder sig i sammenlignelige situationer, er det Indenrigsministeriets opfattelse, at der ikke foreligger diskrimination i konventio-

nens forstand, da der i givet fald er tale om en forskelsbehandling, som finder sted i en afgrænset periode af hensyn til en effektiv og sammenhængende integrationsindsats, som dermed er både objektiv og rimelig, og som derfor ikke er omfattet af forbuddet mod forskelsbehandling efter artikel 14.

Efter Flygtningekonventionens artikel 26 skal enhver kontraherende stat indrømme flygtninge, der lovligt befinder sig inden for dens område, ret til at vælge deres opholdssted og til frit at bevæge sig inden for dens område med forbehold af sådanne bestemmelser, som under samme forhold måtte finde anvendelse på udlændinge i almindelighed.

De foreslåede bestemmelser om boligplacering finder ikke alene anvendelse på konventionsflygtninge, men også på de facto-flygtninge og andre flygtningelignende personer, der i integrationsmæssig henseende befinder sig i en tilsvarende situation som konventionsflygtninge, jf. forslaget § 54.

De foreslåede regler om overtagelse af ansvaret for et introduktionsprogram i en anden kommune og om nedsættelse eller nægtelse af introduktionsydelse finder anvendelse på alle nyankomne udlændinge.

Der er således tale om, at konventionsflygtninge behandles på lige fod med andre nyankomne udlændinge i samme situation - det vil sige de facto-flygtninge og andre flygtningelignende personer. Reglerne om boligplacering gælder ikke for de øvrige af forslaget omfattede udlændinge. Dette skyldes, at de pågældende har en familiemæssig relation til herboende personer, jf. herved det oven for anførte om, at de to grupper af udlændinge ikke befinder sig i sammenlignelige situationer, ligesom de udlændinge, der ikke er omfattet af forslaget, ikke kan siges at befinde sig i en sammenlignelig situation med hverken flygtninge og flygtningelignende personer eller de øvrige udlændinge, der er omfattet af forslaget. Der sker på den baggrund ikke en overtrædelse af artikel 26, da der ikke er tale om »samme forhold«.

Det bemærkes i øvrigt, at Flygtningekonventionens artikel 26 ikke kan antages at være til hinder for, at der sker en vis generel regulering af flygtnings indkvartering. Dette gælder navnlig, hvis en sådan regulering gælder for en overgangsperiode og af hensyn til blandt andet en hensigtsmæssig fordeling af ressourcer.

FN's konvention om afskaffelse af alle former for racediskrimination indeholder i artikel 5, litra d, nr. i, en bestemmelse, hvorefter deltagerstaterne forpligter sig til at sikre retten til frit at færdes og bosætte sig inden for statens grænser. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med det generelle racediskriminationsfor-

bud i artikel 5, hvorefter medlemsstaterne forpligter sig til at forbyde og afskaffe alle former for racediskrimination og sikre ethvert menneske ret til lighed for loven, uanset race, hudfarve eller national eller etnisk oprindelse. Opregningen af diskriminationsgrunde er udtømmende. Bestemmelsen skal inden for sit anvendelsesområde fortolkes på tilsvarende måde som Den Europæiske Menneskerettighedskonvention på dette område. Der henvises derfor til det oven for anførte vedrørende Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

3.2. Reglerne om introduktionsydelse

Efter artikel 23 i Flygtningekonventionen skal de kontraherende stater med hensyn til offentlig hjælp og understøttelse indrømme flygtninge, der lovligt bor inden for deres område, samme behandling som deres egne statsborgere. Flygtningekonventionens bestemmelser gælder alene for flygtninge, der har opnået opholdstilladelse i henhold til konventionen, jf. udlændingelovens § 7, stk. 1, og § 8, og har derfor ikke umiddelbart betydning for de andre persongrupper, der er omfattet af lovforslaget.

Den introduktionsydelse, som udlændinge, der tilbydes et introduktionsprogram, er berettiget til efter forslaget kapitel 5, er lavere end de ydelser, der i form af pengebeløb ydes efter den almindelige sociale lovgivning, men højere end f.eks. de pengebeløb, som ydes til personer over 20 år, der modtager statens uddannelsesstøtte.

Ved vurderingen af forholdet til artikel 23 må der efter Indenrigsministeriets opfattelse først og fremmest foretages en helhedsvurdering af de samlede ydelser, som den pågældende flygtning modtager. Hvis værdien af disse ydelser generelt set er de samme som eller overstiger de ydelser, som danske statsborgere kan modtage, vil der ikke være tale om en krænkelse af Flygtningekonventionens artikel 23. Endvidere må det vurderes, om de nyankomne udlændinge, der er omfattet af forslaget, er sammenlignelige med danske statsborgere, som modtager ydelser efter lov om aktiv socialpolitik, eller med f.eks. danske statsborgere, der modtager statens uddannelsesstøtte.

Ud over introduktionsydelsen får udlændingene i henhold til integrationslovforslaget tilbudt en lang række ydelser i form af introduktionskursus i medfør af § 20, danskundervisning i medfør af § 21 og aktivering i medfør af § 23. Endvidere er der i lovforslagets kapitel 6 indsat bestemmelser om mulighed for at yde hjælp i særlige tilfælde. Endelig kan udlændinge efter lovforslagets § 28 beholde arbejdsindtægter op

til en vis beløbsgrænse ved f.eks. deltidsarbejde samtidig med, at der udbetales introduktionsydelse. Det bemærkes, at de foreslåede regler i denne forbindelse er gunstigere end de regler, der efter den almindelige sociale lovgivning gælder for danske statsborgere og udlændinge, der ikke er omfattet af lovforslagets regler, idet arbejdsindtægter efter lov om aktiv socialpolitik som udgangspunkt trækkes fra i kontanthjælpen efter et krone-for-kronefradrag. Efter forslaget nedskrives introduktionsydelsen forholdsmæssigt med det antal timer, den pågældende er beskæftiget med pr. uge i forhold til en 30-timers arbejdsuge. Hvis også ægtefællen er omfattet af introduktionsprogrammet, trækkes den del af ægtefællens eventuelle arbejdsindtægt, der hidrører fra det antal arbejdstimer, der overstiger 30 timer pr. uge, fra ansøgerens introduktionsydelse, ligesom den del af ansøgerens eller ægtefællens eventuelle arbejdsindtægt, der overstiger det beløb, ansøgeren ville have opnået i hjælp til forsørgelse efter lov om aktiv socialpolitik, trækkes fra ansøgerens introduktionsydelse. Den foreslåede udformning af ordningen må alt andet lige antages at motivere de nyankomne udlændinge til at søge ind på arbejdsmarkedet og så hurtigt som muligt blive ydende medlemmer af det danske samfund.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser, skønnes der at blive en merudgift i forbindelse med gennemførelse af integrationsloven, idet eventuelle besparelser på udbetaling af kontanthjælp vil blive modsvaret af øgede udgifter til blandt andet danskundervisning. De samlede merudgifter er anslået til at andrage 310-320 mill. kr., når den fulde virkning er indtrådt.

Den overordnede hensigt med denne del af lovforslaget har været at forstærke integrationsindsatsen i forhold til de gældende regler. Dette vil navnlig ske ved en omfordeling af midlerne fra passiv forsørgelse til aktive initiativer, men også ved at afsætte yderligere midler.

Det foreslåede introduktionsprogram indebærer således en betydelig merindsats over for udlændinge i deres første år i Danmark. Merindsatsen består særligt i øget danskundervisning og aktivering.

Baggrunden for denne prioritering af midlerne er, at nyankomne udlændinge er mennesker, der befinder sig i en særlig situation. De har derfor brug for at modtage en særlig type ydelser. De ydelser, der modtages i henhold til lovforslaget, er både kontantydelse i form af introduktionsydelse og andre former for ydelser som led i introduktionsprogrammet, der er særligt til-

passet de pågældendes behov.

Reglerne i §§ 25-27 er således ikke udtryk for, at nyankomne udlændinge vil blive stillet ringere end danske statsborgere med hensyn til udbetaling af offentlige ydelser, men derimod udtryk for, at nyankomne udlændinge er en særlig gruppe, som har behov for en særlig type ydelser. En del af denne offentlige hjælp ydes direkte i form af særlige integrationsfremmende ydelser.

Der kan ikke af artikel 23 i Flygtningekonventionen udledes et krav om, at offentlig hjælp og understøttelse skal ydes på en bestemt måde, eller et forbud mod at foretage en prioritering af de samlede midler, således at en del af disse anvendes direkte med henblik på at skabe bedre betingelser for integration.

I den danske lovgivning om sociale ydelser findes allerede bestemmelser, hvorefter personer i en særlig situation modtager en særlig form for ydelse. Som eksempel herpå kan nævnes, at personer over 20 år, der modtager statens uddannelsesstøtte, modtager henholdsvis 1.852 kr. om måneden for hjemmeboende og 3.669 kr. om måneden for udeboende - det vil sige pengebeløb, som er lavere end den foreslåede introduktionsydelse.

Det er Indenrigsministeriets opfattelse, at det ikke nødvendigvis er reglerne om kontanthjælp, der skal vurderes i relation til Flygtningekonventionens artikel 23. Efter Indenrigsministeriets opfattelse er det mere nærliggende at sammenligne nyankomne udlændinge med personer, der f.eks. modtager statens uddannelsesstøtte, idet begge disse grupper befinder sig i en uddannelses- eller uddannelseslignende situation. Formålet med forslaget er således at integrere de nyankomne udlændinge i det danske samfund gennem et særligt introduktionsprogram - med andre ord skal de pågældende udlændinge uddanne sig til at blive ydende medlemmer af det danske samfund. De foreslåede regler om introduktionsydelse må derfor siges at behandle nyankomne flygtninge på samme måde som danske statsborgere i en tilsvarende situation.

På denne baggrund findes de omhandlede bestemmelser i lovforslaget ikke at indebære en overtrædelse af bestemmelsen i Flygtningekonventionens artikel 23. Det skal i den forbindelse understreges, at introduktionsydelsen sammenholdt med de integrationsfremmende ydelser generelt vil udgøre en noget større værdi, end de ydelser, som gives til personer, der er omfattet af reglerne om kontanthjælp, samt at der alene er tale om en begrænset periode på op til 3 år.

Det anførte gør sig også gældende i forhold til FN's konvention om økonomiske, sociale og kulturelle ret-

tigheder. Efter konventionen anerkender staterne blandt andet ethvert menneskes ret til social tryghed (artikel 9) og ret til en tilstrækkelig levefod (artikel 11). Endvidere må der ikke ske forskelshandling på grund af race, hudfarve, køn, sprog, religion, politisk eller anden anskuelse, national eller social herkomst, formueforhold, fødsel eller anden stilling. Det bemærkes i den forbindelse, at størrelsen af de ydelser, der efter forslaget skal gives til nyankomne udlændinge, findes at sikre rettighederne efter konventionen.

FN's konvention om afskaffelse af alle former for racediskrimination indeholder i artikel 5, litra e, nr. iv, en bestemmelse, hvorefter deltagerstaterne forpligter sig til at sikre retten til blandt andet social tryghed og sociale ydelser. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med det generelle racediskriminationsforbud i artikel 5, hvorefter medlemsstaterne forpligter sig til at forbyde og afskaffe alle former for racediskrimination og sikre ethvert menneske ret til lighed for loven, uanset race, hudfarve eller national eller etnisk oprindelse. Opregningen af diskriminationsgrunde er udtømmende. Det bemærkes i den forbindelse, at reglerne om introduktionsydelser gælder på samme måde for alle udlændinge, der er omfattet af forslaget, uanset race, hudfarve eller national eller etnisk oprindelse. Der kan endvidere ikke siges at foreligge forskelsbehandling, idet danske statsborgere i en tilsvarende uddannelseslignende situation som de af forslaget omfattede udlændinge modtager en særlig ydelse, jf. det oven for anførte. På denne baggrund findes de foreslåede regler om introduktionsydelse ikke at stride imod racediskriminationskonventionen.

3.3. Lovforslagets § 13 om fortrinsret ved udlejning af bolig

Efter lovforslagets § 13 om udlejning af en bolig kan kommunalbestyrelsen tillægge både danske og udenlandske statsborgere fortrinsret i forhold til andre boligsøgende, når dette sker af hensyn til behovet for generelt at fremme udlændinges mulighed for integration. Det kan overvejes, om forslaget § 13 strider imod diskriminationsforbuddene i artikel 14, jf. artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, artikel 2 og artikel 26 i FN's konvention om Borgerlige og Politiske rettigheder samt FN's racediskriminationskonvention. Dette kunne være tilfældet, hvis eksempelvis bestemmelsen benyttes til at fastsætte kvoteordninger i det almennyttige boligbyggeri på en sådan måde, at de kun retter sig til udlændinge. Som nævnt er det imidlertid afgørende, hvorledes bestemmelsen vil blive administreret i praksis. Det for-

udsættes, at bestemmelsen ikke administreres således, at de nævnte diskriminationsforbud vil blive krænkede. Det bemærkes i den forbindelse, at forslaget § 13 i hovedsagen er en videreførelse af lov nr. 465 af 30. juni 1993 om kommunernes adgang til at erhverve boliger for at fremme udlændinges integration. Det fremgår af bemærkningerne til den nugældende bestemmelse i § 2 i denne lov, at hjemmelen til at tillægge både danske og udenlandske statsborgere fortrinsret kun finder anvendelse på kommunens udlejning af boliger. Derimod finder den ikke anvendelse ved alment byggeri, hvor kommunerne alene har anvisningsret.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser m.v.

Lovforslaget skønnes at medføre årlige offentlige merudgifter på 310-320 mill.kr., når den fulde virkning er indtrådt (opgjort i 1998-niveau). I 1999 skønnes en offentlig merudgift på 20-30 mill. kr. Det bemærkes, at der er tale om udgiftsskøn, der varierer med personkredsens konkrete sammensætning og behov i de enkelte år. Særligt vedrørende skøn over mindreudgifter i form af allerede afholdte udgifter til personkredsen må der tages et vist forbehold for udgiftsskønnet. Det er teknisk forudsat, at der årligt tilgår 2.000 voksne flygtninge, 1.000 familiesammenførte til flygtninge og 3.500 nye familiesammenførte til andre, der er omfattet af loven.

Med hensyn til udgifter til den kommunale integrationsindsats i forhold til flygtninge er der i 1999 alene skønnet over udgifter for en periode på 10 måneder af året, jf. § 4, stk. 2, hvoraf fremgår, at kommunen først overtager integrationsindsatsen fra udgangen af den første hele måned efter tidspunktet for meddelelse af opholdstilladelse til den pågældende. Mindreudgiften modsvares af, at de pågældende vil have et tilsvarende længere ophold i centerindkvartering under Dansk Røde Kors' Asylafdeling end hidtil.

Skønnet over udgifter til danskundervisning er fastsat på baggrund af de hidtidige udgifter til nærværende personkreds tillagt 30 pct. som følge af det forhøjede undervisningsniveau, mens udgifter til øvrige personkredse ikke er vurderet.

Det bemærkes, at der ikke er medtaget langsigtede besparelser af offentlig forsørgelse og aktivering som følge af et mere effektivt introduktionsprogram. Det må formodes, at et styrket og fremrykket introduktionsprogram vil betyde flere selvforsørgende udlændinge og dermed færre offentlige udgifter.

Principperne for udbetaling af introduktionsydelse svarer i vidt omfang til reglerne i lov nr. 455 af 10.

juni 1997 om aktiv socialpolitik med senere ændringer. Denne lov er optrykt som bilag til forslaget.

Lovforslaget indebærer, at Socialministeriet vil få mindredgifter til en række lovbundne udgifter, herunder kontanthjælp, aktivering m.v., der i en vis udstrækning modsvares af merudgifter under Indenrigsministeriet. Fordelingen af merudgifter/mindredgifter mellem de to ministerier samt oprettelse af nye hovedkonti under Indenrigsministeriet vil blive foretaget på finansloven for 1999 (FL 99).

Overførelsen af integrationsopgaven fra Dansk Flygtningehjælp til kommunerne vil indebære en række merudgifter til afvikling af Dansk Flygtningehjælps eksisterende virksomhed, herunder til afvikling af lejemål, feriepenge, jobsøgningshjælp m.v. Indenrigsministeriet vil senere vende tilbage herom ved aktstykke. Besparelsen ved det reducerede aktivitetsniveau i Dansk Flygtningehjælps integrationsprogram skønnes i 1999 til 247,4 mill.kr., heraf 135,8 mill.kr. lønsam.

De økonomiske konsekvenser af lovforslaget vil blive forhandlet med de kommunale parter.

Forslaget om kommunale integrationsråd indebærer en kommunal forpligtigelse til at oprette integrationsråd, hvis mere end 50 personer over 18 år i kommunen fremsætter anmodning herom. Det vurderes samlet, at forslaget vil medføre merudgifter på ca. 2,0 mill.kr.

Dansk Flygtningehjælps fremtidige rolle bliver primært at yde indtægtsdækket konsulentbistand til kommunerne samt forestå oplysnings- og informationskampagner. Til løsning af disse opgaver ydes Dansk Flygtningehjælp et tilskud, der fastsættes på de årlige finanslove. Tilskuddet forventes i helårsvirkning at blive fastsat til 14 mill. kr. Heri vil også være indeholdt et bidrag til opretholdelse af flygtningehjælps generalsekretariat. Den konkrete fastsættelse for 1999 vil blive foretaget i lyset af opgørelsen af afviklingsomkostningerne i 1999.

Udlændingestyrelsen skal bl.a. træffe afgørelse om, i hvilken kommune den enkelte flygtning efter erhvervelse af opholdstilladelse skal tage bopæl. Det skønnes, at Udlændingestyrelsens merudgifter ved opgaven vil være på ca. 4,0 mill.kr., heraf 2,0 mill.kr. lønsam. Merudgifterne modsvares af tilsvarende besparelser under Dansk Flygtningehjælp, der i dag varetager boligplaceringsopgaven for flygtninge med opholdstilladelse. Indarbejdelsen af disse udgifter for 1999 og fremefter vil finde sted i forbindelse med FL 99 under hensyn til den samlede opgave- og bevilningsstatus i Udlændingestyrelsen.

I henhold til ovennævnte materielle bestemmelser skal indenrigsministeren fastsætte regler, der udmønter rammebestemmelserne. Disse svarer kun i en vis udstrækning til de hidtidige faglige styringsopgaver under nugældende lovgivning. De hidtidige funktioner i Dansk Flygtningehjælp vedrørende faglig styring, rådgivning og supervision anslås i 1999 budgetteret med 12-13 mill. kr. Der afholdes endvidere visse udgifter under Socialministeriet. Samtlige disse funktioner, der vedrører faglig styring, rådgivning og supervision, vil blive videreført. En række øvrige funktioner i Dansk Flygtningehjælp vedrørende budgettering, statistik, drift af flygtningeregister (FINFO), visse informationsopgaver m.v. skønnes i 1999 budgetteret med 6-7 mill. kr. Der overføres således til Indenrigsministeriet i 1999 og fremover 18,0 mill.kr., heraf 11,0 mill.kr. lønsam.

Ansvar for administrationen af opgaven vedrørende delvis refusion af kommunale udgifter til introduktionsydelse og udbetaling af tilskud i relation til introduktionsprogrammet vil blive lagt i Indenrigsministeriets departement. De administrative merudgifter i Indenrigsministeriets departement vil delvis blive modsvaret af mindredgifter i Socialministeriet, hvor opgaven med refusion af kommunale udgifter til kontanthjælp, aktivering m.v. reduceres ved lovforslaget. Overførelsen fra Socialministeriet til Indenrigsministeriet fastlægges i forbindelse med FL 99. Eventuelle merudgifter i forbindelse med omlægningen mellem Socialministeriet og Indenrigsministeriet vil blive afholdt inden for Indenrigsministeriets økonomiske ramme.

De økonomiske og administrative konsekvenser af adgangen til at påklage kommunalbestyrelsens afgørelser efter lovforslaget til de sociale nævn forudsættes delvist modsvaret af en reduktion i antallet af klager til de sociale nævn over afgørelser efter lov om aktiv socialpolitik, lov om social service og lov om social pension, som efter de gældende regler skulle have fundet anvendelse for den persongruppe, som er omfattet af lovforslaget. Den økonomiske nettovirkning for de sociale nævn af lovforslaget skønnes at være 3,1 mill. kr. i 1999, 4,0 mill. kr. i 2000 og 4,9 mill. kr. i 2001 og herefter.

Forslaget skønnes ikke at have erhvervsøkonomiske, erhvervsadministrative eller miljømæssige konsekvenser. Forslaget skønnes endvidere ikke at have EU-retlige aspekter.

5. Hørte myndigheder m.v.

Som anført under pkt. 1 vedrørende lovforslagets

baggrund er nærværende lovforslag i alt væsentligt identisk med L 155, der samtidig med dets fremsættelse for Folketinget den 17. december 1997 blev sendt til høring hos følgende myndigheder og organisationer:

Amtsrådsforeningen i Danmark, Amnesty International, Boligselskabernes Landsforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Røde Kors, Det Danske Center for Menneskerettigheder, Dokumentations- og Rådgivningscenteret for Racediskrimination, Foreningen af Statsamtmand, Frederiksberg Kommune, Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune, Landsorganisationen i Danmark, Mellempolitisk Samvirke, Nævnet for Etnisk Ligestilling, Rådet for Etniske Minoriteter, Foreningen af statsamtsjurister samt Udlændingestyrelsen.

L 155 blev endvidere sendt til Advokatrådet, Dansk Kriminalpolitiforening, Dansk Politiforbund, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Flygtningenævnet, Foreningen af Politimestre i Danmark, Politidirektøren i København, Politifuldmægtigforeningen, præsidenterne for Østre og Vestre Landsret, retterne i København, Århus, Odense, Aalborg og Roskilde, Retslægerådet, Rigsadvokaten samt Rigspolitichefen.

Nærværende lovforslag er samtidig med fremsættelsen for Folketinget sendt til orientering til ovennævnte myndigheder og organisationer samt til andre organisationer, der er fremkommet med bemærkninger i forbindelse med fremsættelsen af L 155.

Bemærkninger til forslagens enkelte bestemmelser

Til § 1

Bestemmelsen angiver lovens formål.

Bestemmelsen er udtryk for, at nyankomne flygtninge og indvandrere sprogligt, arbejdsmæssigt og socialt ofte er vanskeligere stillet end landets øvrige befolkning. Det er derfor nødvendigt gennem en målrettet integrationsindsats at sikre grundlaget for, at flygtninge og indvandrere opnår lige muligheder for deltagelse i samfundslivet. Nyankomne flygtninge og indvandrere skal ikke nyde fortrinsstilling i forhold til gældende regler, men skal alene gives visse tilbud med henblik på at tage højde for denne gruppes særlige behov og forudsætninger.

Bestemmelsen er en udmøntning af regeringens integrationspolitik om i højere grad at stille krav til nyankomne flygtninge og indvandrere. Målet er, at flygtninge og indvandrere så hurtigt som muligt bliver selvforsørgende og ydende medlemmer af det danske samfund på lige fod med landets øvrige befolkning.

Respekten for den enkelte udlændings kulturelle identitet er en forudsætning for en vellykket integration.

Til § 2

Bestemmelsen angiver den personkreds, der er omfattet af lovforslaget.

På baggrund af lovens formål defineres udlændinge som flygtninge og indvandrere, der opholder sig lovligt i Danmark, jf. stk. 1.

Ved flygtninge m.v. forstås personer, der er meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 og 8, samt personer, der er meddelt opholdstilladelse efter en række nærmere bestemmelser i udlændingelovens § 9, stk. 2.

Den sidstnævnte gruppe omfatter foruden de personer, der er meddelt humanitær opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2, personer, der af ganske særlige grunde - f.eks. fordi de pågældende ikke har kunnet udsendes af landet - er meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4. Endvidere omfatter gruppen personer fra det tidligere Jugoslavien, der er meddelt endeligt afslag på asyl, men som på grund af krigshandlinger eller lignende uroligheder i det område, vedkommende ellers kan vende tilbage til, må antages at have behov for fortsat midlertidig beskyttelse her i landet, og som derfor er meddelt opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5. Endelig omfatter gruppen de personer fra Forbundsrepublikken Jugoslavien (Serbien-Montenegro), der er blevet meddelt endeligt afslag på en ansøgning om asyl, der er indgivet inden den 11. oktober 1995, men som for tiden ikke kan indrejse i deres hjemland, og som derfor er meddelt opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 6.

Ved indvandrere forstås familiesammenførte udlændinge til flygtninge samt andre familiesammenførte udlændinge.

Familiesammenførte udlændinge til flygtninge er personer, der er meddelt opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2-4, samt § 9, stk. 2, nr. 1 og 4, som følge af en familiemæssig tilknytning til en herboende flygtning m.v.

Andre familiesammenførte udlændinge er personer, der er meddelt opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2-4, samt § 9, stk. 2, nr. 1 og 4, som følge af en familiemæssig tilknytning til en herboende person, der ikke er flygtning m.v.

Bestemmelsen i stk. 3 angiver, at loven ikke gælder for udlændinge, der er statsborgere i et andet nordisk land, eller er statsborgere i et land, der er tilsluttet Det

Europæiske Fællesskab eller er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejde eller af Det Europæiske Fællesskabs regler om visumfritagelse og om ophævelse af indrejse- og opholdsbegrænsninger i forbindelse med arbejdskraftens frie bevægelighed, etablering og udveksling af tjenesteydelser m.v.

Der henvises i øvrigt til §§ 54-56.

Til § 3

Bestemmelsen definerer integrationsindsatsen som omfattende boligplacering af flygtninge, introduktionsprogrammer for udlændinge samt en almindelig integrationsindsats.

De nærmere regler for boligplacering og introduktionsprogrammer fastsættes i forslagens kapitel 3 og 4.

Ved den almindelige integrationsindsats forstås ethvert tiltag, som ikke er omfattet af forslagens kapitel 3 og 4, og som foretages af den offentlige forvaltning med det formål at integrere flygtninge og indvandrere i det danske samfund.

Til § 4

Bestemmelsen i stk. 1 fastslår, at det er kommunalbestyrelsen, der har ansvaret for boligplacering af flygtninge, som er visiteret til den pågældende kommune. Kommunalbestyrelsen har endvidere ansvaret for introduktionsprogrammer for udlændinge, udbetaling af introduktionsydelse samt samordning af den almindelige integrationsindsats.

Bestemmelsen i stk. 2 indebærer i forbindelse med en ændring af udlændingelovens § 42 a, der foreslås indføjet i det samtidigt fremsatte forslag herom, at kommunalbestyrelsen for så vidt angår spontane asylansøgere, der meddeles asyl, først overtager ansvaret for boligplacering, introduktionsprogram og udbetaling af introduktionsydelse fra udgangen af den første hele måned efter tidspunktet for meddelelse af opholdstilladelse til den pågældende. Indtil dette tidspunkt modtager den pågældende ydelser som under præasylfasen.

Bestemmelsen i stk. 3 fastsætter tidspunktet for, hvornår kommunalbestyrelsen overtager ansvaret for indvandrere og for flygtninge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 4, og § 8. Ansvaret for boligplacering, introduktionsprogram og udbetaling af introduktionsydelse påhviler for disse grupper kommunalbestyrelsen fra tidspunktet for folkeregistrering i den pågældende kommune, eller, hvis ansøgningen om opholdstilladelse er indgivet her i landet, fra tidspunktet for meddelelse af opholdstilladelse.

Bestemmelsen i stk. 4 angiver, at ansvaret for boligplacering, introduktionsprogram og introduktionsydelse påhviler kommunalbestyrelsen i den kommune, hvortil flygtningen bliver visiteret efter reglerne i kapitel 3, eller hvor indvandrerens bor eller opholder sig. Tager udlændingen bopæl eller ophold i en anden kommune, overgår ansvaret for introduktionsprogram og udbetaling af introduktionsydelse til kommunalbestyrelsen i denne kommune efter de nærmere regler i kapitel 4 og 5.

§§ 18 og 32 indeholder nærmere regler om, i hvilket omfang en tilflytterkommune har ansvar for introduktionsprogram og introduktionsydelse.

Til § 5

Bestemmelsen afskærer ikke kommunalbestyrelsens adgang til at indgå aftale om kommunalt fællesskab i medfør af § 60 i den kommunale styrelseslov. Bestemmelsen afskærer endvidere ikke kommunalbestyrelsens almindelige adgang til at indgå aftaler om udførelsen af kommunale opgaver i øvrigt.

Kommunalbestyrelsen kan ikke ved en eventuel overladelse af udførelsen af bestemte opgaver til en eller flere organisationer, foreninger m.v. i forbindelse med introduktionsprogrammet overdrage myndighedsansvaret for opgaverne.

Til §§ 6-9

Bestemmelserne om boligplacering af flygtninge omfatter også børn af disse samt kvoteflygtninge og flygtninge, der er meddelt opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 4, jf. lovens § 2, stk. 2, og § 54.

Bestemmelserne fastlægger reglerne for en ordning, der skal sikre en mere jævn geografisk fordeling af nyankomne udlændinge. Efter § 6 skal Udlændingestyrelsen hvert år inden den 1. april udsende meddelelse om det antal flygtninge, som der påregnes meddelt opholdstilladelse til i hvert af de kommende 3 år (landstallet). Landstallet fastsættes ud fra de statslige forudsætninger, der ligger til grund for udarbejdelsen af finanslovsforslaget for det pågældende år. Udlændingestyrelsen har mulighed for løbende at ændre allerede fastsatte landstal, hvis dette er nødvendigt ved eksempelvis udsving i antallet af asylansøgere til Danmark. På baggrund af landstallet fastsætter Udlændingestyrelsen ligeledes inden 1. april det antal flygtninge, som påregnes boligplaceret inden for de enkelte amter og i Københavns og Frederiksberg kommuner (amtskvoter), jf. § 7. Amtskvoterne kan ændres af Udlændingestyrelsen, hvis det er nødven-

digt. Efter § 7, stk. 2, kan indenrigsministeren fastsætte nærmere regler om fastsættelse af amtskvoter. Denne bemyndigelse vil blandt andet blive benyttet til at fastlægge de kriterier, som danner grundlag for amtskvoterne. Det vil i den forbindelse blive fastsat, at der blandt andet skal tages hensyn til antallet af indbyggere i amtet og antallet af indvandrere og flygtninge, der i forvejen bor i amtet.

§ 8 fastlægger ordningens udgangspunkt, hvorefter kommunerne inden for det enkelte amt selv skal søge at indgå en frivillig aftale om, i hvilke kommuner det antal flygtninge, der er fastsat i amtskvoterne, skal boligplaceres. Kommunerne får herved mulighed for at tage hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende i de enkelte kommuner, og til de enkelte kommuners ønsker og muligheder. Det vil endvidere blive muligt at foretage en langsigtet planlægning, idet amtskvoterne udmeldes for 3 år ad gangen. Amtskvoterne vil herved komme til at fungere som et planlægningsinstrument, der sikrer kommunerne afgørende indflydelse på den lokale fordeling af flygtningene. Det vil således eksempelvis kunne aftales, at en eller flere af kommunerne inden for et amt først skal boligplacere flygtninge i det 3. år, hvis dette er hensigtsmæssigt med henblik på inden at etablere den nødvendige ekspertise eller lignende. Efter § 8, stk. 2, skal det inden den 10. september meddeles Udlændingestyrelsen, om der er indgået en aftale om fordeling af flygtninge inden for det enkelte amt. Er den udmeldte amtskvote blevet ændret i medfør af § 7, stk. 1, 2. pkt., vil det af tidsmæssige årsager kunne være nødvendigt, at der af Udlændingestyrelsen hurtigt tages stilling til fordelingen kommunerne imellem. Det er derfor foreslået, at Udlændingestyrelsen i disse tilfælde kan fastsætte en frist på normalt ikke mindre end tre måneder. Efter stk. 3 kan indenrigsministeren fastsætte nærmere regler om indgåelse af aftaler efter stk. 1. Bemyndigelsesbestemmelsen vil blandt andet blive anvendt til at fastsætte regler om hvilke oplysninger, aftalen skal indeholde, og om aftalens form, herunder at aftalen skal have form af en fælleserklæring fra de involverede kommunalbestyrelser.

Hvis der i et amt ikke er indgået en fordelingsaftale kommunerne imellem, skal Udlændingestyrelsen efter § 9 fastsætte det antal flygtninge, som kommunen skal påregne at boligplacere i hvert af de kommende tre år. Det må forventes, at kommunerne har en sådan interesse i selv at indgå en frivillig aftale, at bestemmelsen kun undtagelsesvist vil finde anvendelse. Kommunekvoterne kan ændres, hvis forholdene gør det nødvendigt.

Efter stk. 2 skal indenrigsministeren fastsætte nærmere regler om fastsættelse af kommunekvoter. Der vil i den forbindelse blive fastsat regler om, at kommunekvoter blandt andet skal fastsættes på grundlag af antallet af indbyggere i kommunen og antallet af indvandrere og flygtninge, der i forvejen bor i kommunen.

Til §§ 10-11

Efter § 10, stk. 1, skal Udlændingestyrelsen i forbindelse med meddelelse af opholdstilladelse til en flygtning træffe afgørelse om, i hvilken kommune den pågældende skal tage bopæl (visitering). Efter § 11, stk. 1, skal Udlændingestyrelsens afgørelse træffes på grundlag af de aftalte eller fastsatte kommunekvoter, jf. §§ 8 og 9, den pågældendes personlige forhold samt forholdene i kommunen. Efter § 11, stk. 2, kan indenrigsministeren fastsætte nærmere regler for Udlændingestyrelsens afgørelser om visitation. Der vil blandt andet blive fastsat regler om, hvilke forhold Udlændingestyrelsen skal lægge vægt på ved afgørelser om visitation

Blandt de personlige forhold, der navnlig skal tillægges betydning, kan nævnes den pågældende flygtningens sproglige og kulturelle baggrund. Det skal generelt tilstræbes, at flygtninge boligplaceres i et område, hvor der er mulighed for at etablere et netværk med andre udlændinge med en tilsvarende sproglig og kulturel baggrund. Dette er særligt af væsentlig betydning ved etablering af nye bosætningssteder i mindre lokalsamfund. I sådanne tilfælde bør der så vidt muligt inden for kort tid ske visitation af en gruppe flygtninge på normalt ikke mindre end 40-50 personer. En sådan samlet visitering vil dels give flygtningene de bedste muligheder for at skabe et netværk fra starten og dels give kommunen mulighed for at tilrettelægge en samlet og fælles integrationsindsats. Det bemærkes i den forbindelse, at der ikke er noget til hinder for, at der efter drøftelse med den pågældende kommune inden for kort tid foretages visitering af det antal flygtninge, som kommunen efter aftalen efter § 8 eller i henhold til kommunekvoten efter § 9 skal modtage over tre år.

Ved visiteringen skal der i øvrigt tages hensyn til særlige forhold, der gør sig gældende for den enkelte flygtning. Dette kan eksempelvis være behov for speciel behandling, uddannelsesmuligheder og familiemæssig eller anden tilknytning til personer, der bor i Danmark.

Efter § 10, stk. 2, skal en flygtning, der visiteres til en kommune i medfør af stk. 1, af Udlændingestyrel-

sen registreres i Det Centrale Personregister som tilflyttet landet i denne kommune. Registreringen skal ske fra den dato, hvor ansvaret for flygtningen overgår til kommunen efter § 4, stk. 2. Efter stk. 3 skal registreringen finde sted, uanset om flygtningen tager bopæl eller ophold i kommunen fra den i stk. 2 nævnte dato. Det sikres herved, at integrationskommunen får det fulde ansvar i både økonomisk og integrationsmæssig henseende straks fra overtagelsesdagen.

Til § 12

Kommunalbestyrelsen i den enkelte kommune skal anvise en bolig til de flygtninge, som af Udlændingestyrelsen er visiteret til den pågældende kommune efter reglerne i § 10. Den anviste bolig skal være passende i forhold til den enkelte flygtningens behov, og lejen for den anviste bolig må ikke overstige halvdelen af husstandsindkomsten.

Bestemmelsen sikrer, at kommunalbestyrelsen ikke kan opfylde sin pligt efter § 10, stk. 1, til at anvise en flygtning eller flygtningefamilie bolig ved at anvise flygtningen eller flygtningefamilien en bolig, der ikke står mål med flygtningens eller flygtningefamiliens grundlæggende og åbenbare behov.

Dette betyder, at kommunalbestyrelsen ved bolig-anvisningen blandt andet skal lægge vægt på en flygtningens svære fysiske handicaps og således imødekomme den pågældendes behov for en bolig, der både for så vidt angår placering og indretning er velegnet til vedkommende.

Endvidere skal kommunalbestyrelsen ved boliganvisningen til en flygtningefamilie lægge vægt på familiens behov for en boligstørrelse, der står i et rimeligt forhold til husstandens størrelse.

Kommunalbestyrelsen kan dog i særlige tilfælde anvise en bolig med en leje, der overstiger halvdelen af husstandsindkomsten. Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvis flygtningens eller dennes families særlige behov tilsiger dette, eller hvis kommunen ikke har mulighed for at anvise anden bolig. Kommunalbestyrelsen kan i så fald ikke nægte at yde fuld støtte i medfør af § 15 i lov om individuel boligstøtte.

Efter bestemmelsens stk. 3 skal kommunalbestyrelsen afholde de udgifter, der er forbundet med flygtningens flytning til kommunen. Bestemmelsen angår alene flytningen fra det indkvarteringssted, hvor flygtningen har opholdt sig under asylsagens behandling, til den kommune, hvortil den enkelte flygtning er visiteret. Spørgsmål om støtte til eventuelle efterfølgende flytninger i integrationsperioden er reguleret i lovens § 41.

Til § 13

Bestemmelsen er, bortset fra en præcisering i stk. 1 af, at kommunalbestyrelsen kun kan erhverve, indrette og leje ejendomme i kommunen, en overførsel af lov nr. 465 af 30. juni 1993 om kommunernes adgang til at erhverve boliger for at fremme udlændinges integration. Bestemmelsen omfatter ikke almene boliger. Det samme er tilfældet for de ejendomme, som Udlændingestyrelsen på vegne af en kommunalbestyrelse kan erhverve, indrette og leje i medfør af § 15, stk. 1, nr. 1.

Efter stk. 1 kan kommunalbestyrelsen erhverve, indrette og leje ejendomme i kommunen med henblik på gennem udlejning til beboelse at medvirke til en bedre fordeling af udlændinges bosætningsmuligheder såvel på landsplan som lokalt i kommunen.

Bestemmelsen giver kommunalbestyrelsen hjemmel til ved udlejning af egne nyerhvervede boliger at skabe mulighed for at sikre en mere afbalanceret geografisk fordeling af udlændinge i kommunen.

Kommunalbestyrelsen kan købe eksisterende beboelsesejendomme, f.eks. udlejningsbyggeri, villaer, nedlagte landbrug m.v. Kommunalbestyrelsen kan endvidere købe og ombygge tomt erhvervsbyggeri. Endelig kan kommunalbestyrelsen leje boliger med henblik på videreudlejning.

For at skabe en afbalanceret geografisk fordeling af udlændinge i bestemte områder i kommunen kan kommunalbestyrelsen tilbyde udlændinge boliger i ejendomme beliggende i et kvarter med en mindre andel udlændinge.

Indenrigsministeriet agter at give dispensationsadgang til lånefinansiering af grundkapitalen i alment boligbyggeri ved bosætning af flygtninge. Hensigten hermed er at lette boligplaceringssopgaven for ikke mindst mindre kommuner med et beskedent antal lejeboliger.

Til § 14

Bestemmelsen fastslår, at kommunalbestyrelsen inden tre måneder efter, at ansvaret er overgået til kommunalbestyrelsen, skal anvise permanente boliger til de flygtninge, som Udlændingestyrelsen har visiteret til den pågældende kommune. Indtil det er muligt at anvise en permanent bolig, skal kommunalbestyrelsen anvise de pågældende flygtninge et midlertidigt opholdssted. Bestemmelsen fastlægger endvidere, at lejelovens regler ikke finder anvendelse i forbindelse med indkvartering på midlertidige opholdssteder.

Bestemmelsen i stk. 2 bemyndiger indenrigsministeren til at fastsætte nærmere regler om betaling for

indkvartering på midlertidige opholdssteder og om inddrivelse heraf. Der er i hovedtræk tale om en videreførelse af § 66, stk. 2, i lov nr. 454 af 10. juni 1997 om social service, der ophæves ved denne lov.

Til § 15

Kommunalbestyrelsen har efter den gældende lovgivning en række muligheder for at erhverve og anviser boliger i den almennyttige og private boligsektor.

Efter bestemmelsens stk. 1 kan Udlændingestyrelsen på vegne af kommunalbestyrelsen og for dennes regning anvende disse muligheder med henblik på at anviser boliger til de flygtninge, der er visiteret til kommunen, såfremt kommunalbestyrelsen ikke har anvist de pågældende boliger inden tre måneder efter, at ansvaret er overgået til kommunalbestyrelsen.

Udlændingestyrelsen kan efter bestemmelsen indgå følgende aftaler på kommunalbestyrelsens vegne:

- 1) Erhverve, indrette eller leje ejendomme i kommunen.
- 2) Købe en anvisningsret til private udlejningsejendomme i henhold til lov nr. 281 af 27. april 1994 om kommunal anvisningsret.

Loven giver mulighed for, at kommunalbestyrelsen mod godtgørelse indgår frivillige, tidsbegrænsede aftaler på 5 år om erhvervelse af anvisningsret til højst hver fjerde ledige lejlighed i private udlejningsejendomme i den pågældende kommune.

Staten refunderer - afhængigt af lejlighedens størrelse - inden for en beløbsramme kommunens udgifter ved at indgå aftale med private udlejningsejendomme.

- 3) Indgå aftale med en almen boligorganisation i henhold til § 59, stk. 2 og 3, i Boligministeriets lovbekendtgørelse nr. 145 af 26. februar 1998 om almene boliger samt støttede private andelsboliger m.v. om, at boligorganisationen stiller ledige familieboliger eller ledige almene ungdomsboliger til rådighed for kommunalbestyrelsen til løsning af påtrængende boligsociale opgaver i kommunen. For ungdomsboligerne gælder dog, at kommunalbestyrelsen skal anvende de pågældende ungdomsboliger til løsning af unges boligsociale problemer i kommunen.

I de nævnte tilfælde er der ikke en grænse for, hvor mange boliger boligorganisationen kan aftale at stille til rådighed.

- 4) Indgå aftale med en almen boligorganisation i henhold til § 60 i Boligministeriets lovbekendtgørelse nr. 145 af 26. februar 1998 om almene boliger samt støttede private andelsboliger m.v. om, at indtil

hver fjerde ledige bolig skal anvises af boligorganisationen efter særlige sociale kriterier.

Dette kan ske, når en kommunalbestyrelse har truffet beslutning om anvisning af minimum hver ottende ledige almene familiebolig efter § 59, stk. 1, i Boligministeriets lovbekendtgørelse nr. 514 af 19. juni 1997 om almene boliger m.v., eller der er indgået aftale om anvisning af minimum hver ottende ledige almene familiebolig efter § 59, stk. 2, i samme bekendtgørelse.

- 5) Indgå aftale om etablering af kommunal anvisningsret i private udlejningsejendomme i henhold til § 53 e i Boligministeriets lovbekendtgørelse nr. 837 af 20. september 1996 om leje med senere ændringer eller § 63 a i Boligministeriets lovbekendtgørelse nr. 913 af 17. oktober 1996 om midlertidig regulering af boligforholdene med senere ændringer.

Der er tale om ejendomme, hvis opførelse er finansieret med indekslån, og ejendomme taget i brug efter 1. januar 1989, der er opført af og udlejes af udlejere omfattet af lov om realrenteafgift. For begge typer af ejendomme gælder dels lempeligere lejefastsættelse, dels at kommunalbestyrelsen kan bestemme, at ejerne af disse ejendomme skal stille indtil hver 10. ledige lejlighed til rådighed for kommunalbestyrelsen til løsning af boligsociale opgaver.

- 6) Indgå frivillige aftaler med pensionskasser om, at disse stiller boliger til rådighed.

Efter bestemmelsens stk. 2 kan Udlændingestyrelsen endvidere med henblik på at anviser boliger til de i stk. 1 nævnte flygtninge træffe beslutning om, at indtil hver fjerde almene familiebolig eller almene ungdomsbolig stilles til rådighed for kommunalbestyrelsen til løsning af påtrængende boligsociale opgaver i kommunen i medfør af § 59, stk. 1 og 3, i Boligministeriets lovbekendtgørelse nr. 514 af 19. juni 1997 om almene boliger m.v.

Det bemærkes, at det ikke er en betingelse, at der er forløbet tre måneder efter, at ansvaret er overgået til kommunalbestyrelsen, før Udlændingestyrelsen kan anvende denne mulighed.

Stk. 3, 1. pkt. indebærer, at Udlændingestyrelsen kan indgå aftale med en boligorganisation om, at denne, jf. stk. 1, nr. 4 og 5, stiller den andel af de ledige boliger og lejligheder til rådighed, som kommunen efter de gældende regler ikke har indgået aftale om at udnytte. Stk. 3, 1. pkt. medfører endvidere, at Udlændingestyrelsen ikke kan indgå som part i aftaler, som kommunalbestyrelsen har indgået.

Stk. 3, 2. pkt. indebærer, at Udlændingestyrelsen alene kan beslutte, at boligorganisationen, jf. stk. 2, skal stille den andel af hver fjerde ledige bolig til rådighed, som kommunen efter de gældende regler har besluttet ikke at udnytte.

Til § 16

De udlændinge, der skal tilbydes introduktionsprogram, er som udgangspunkt udlændinge over 18 år omfattet af §§ 54-56. Programmet tilbydes, uanset om udlændingen er blevet selvforsørgende eller forsørges af andre.

Efter § 16, stk. 4, skal introduktionsprogrammet have en varighed på tre år efter, at kommunalbestyrelsen har overtaget ansvaret for udlændingen. Introduktionsprogrammet bliver ikke forlænget, selvom en person på grund af sygdom, graviditet, barsel, manglende tilbud om børnepasning eller lignende bliver forhindret i at deltage i et eller flere af introduktionsstilbuddene i kortere eller længere tidsrum. Dette skyldes sammenhængen mellem introduktionsprogrammet og introduktionsydelsen og hensynet til muligheden for at få permanent opholdstilladelse.

Efter stk. 5 kan programmet endvidere tilbydes mindreårige uledsagede asylansøgere. Dette vil navnlig være relevant for unge mellem 16 og 17 år, der ikke længere går i skole eller er under uddannelse og har en sådan alder og modenhed, at de med fordel kan deltage i programmet. Den 3-årige periode for introduktionsprogrammet skal for mindreårige uledsagede asylansøgere regnes fra kommunalbestyrelsens beslutning om at tilbyde programmet.

Til § 17

For udlændinge, der i medfør af § 23 tilbydes aktivering, skal introduktionsprogrammet have et omfang af gennemsnitligt mindst 30 timer pr. uge.

Gennemsnitskravet er udtryk for, at introduktionsprogrammet for den enkelte kan tilrettelægges således, at den pågældende i perioder undervises eller aktiveres i mere en 30 timer om ugen, mens den pågældende i andre perioder undervises og aktiveres i mindre end 30 timer om ugen. Introduktionsprogrammet forudsættes dog at foregå jævnt over hele integrationsperioden, således at programmet set inden for en måned vil have et gennemsnit af mindst 30 timer om ugen.

Til § 18

Formålet med bestemmelsen er af hensyn til kontinuiteten og sammenhængen i integrationsforløbet at sikre, at den enkelte udlænding som udgangspunkt bliver boende i kommunen, så længe introduktionsprogrammet løber.

Efter stk. 1 kan en udlænding, der deltager i et introduktionsprogram, fortsætte sit introduktionsprogram i en anden kommune, såfremt kommunalbestyrelsen i denne kommune godkender at overtage ansvaret for introduktionsprogrammet.

Det introduktionsprogram, der tilbydes af den kommune, der overtager ansvaret, behøver ikke at svare til det oprindelige introduktionsprogram. Det er forudsat, at der ved flytning skal udarbejdes en ny handlingsplan m.v.

Efter stk. 2 skal kommunalbestyrelsen i den kommune, hvortil udlændingen flytter, overtage ansvaret for introduktionsprogrammet, hvis flytningen er af væsentlig betydning for den pågældendes integrationsforløb, eller hvis særlige personlige forhold i øvrigt taler derfor.

Såfremt en udlænding opnår beskæftigelse, virksomhedspraktik eller optagelse på en uddannelsesinstitution i en anden kommune, hvortil der ikke umiddelbart er transportmuligheder, vil en flytning eksempelvis være at anse som af væsentlig betydning for integrationsforløbet. Sygdom blandt nære pårørende, en eventuel ægtefælles integrations-, arbejds- og uddannelsesmuligheder vil være at anse som personlige forhold, der tillige kan tale for, at der efter en konkret vurdering skal meddeles godkendelse af, at introduktionsprogrammet fortsættes i en anden kommune.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3 i de almindelige bemærkninger om forholdet til internationale konventioner.

Til § 19

Formålet med handlingsplanen er, at der på et tidligt tidspunkt i samarbejde med udlændingen og med baggrund i udlændingens ønsker og forudsætninger bliver fastlagt et konkret og individuelt forløb for introduktionsperioden. Dette skal medvirke til at fastholde såvel kommunalbestyrelsens som den enkelte udlændings ansvar og pligter i forbindelse med integrationen i det danske samfund. Handlingsplanen skal indeholde delplaner og delmål og bør løbende opfølges og revideres i forhold til udlændingens aktuelle behov.

Hvis det på grund af den pågældende udlændings personlige forhold eller på grund af manglende oplys-

ninger ikke inden for den i § 19 fastsatte frist vil være hensigtsmæssigt at fastlægge et introduktionsprogram med det i § 16, stk. 2, angivne indhold, kan handlingsplanen bestå af en konstatering af dette og af fastlæggelsen af en målsætning for, hvordan programmet skal forløbe, når mulighederne herfor er til stede. Dette vil eksempelvis kunne være tilfældet for torturofre, stærkt traumatiserede flygtninge og andre, der som følge af psykiske eller fysiske lidelser ikke straks kan påbegynde det almindelige introduktionsprogram.

Efter § 19, stk. 2, skal handlingsplanen udarbejdes på grundlag af en vurdering af den enkeltes individuelle færdigheder og forudsætninger. I denne vurdering skal inddrages eksempelvis udlændingens familiemæssige, kulturelle og sociale baggrund samt uddannelse og tidligere erhverv. Handlingsplanen skal have til hensigt, at den enkelte udlænding kvalificeres til arbejdsmarkedet eller til en uddannelse.

I en handlingsplan kan f.eks. indgå, at en udlænding på grund af svage sproglige forudsætninger straks har behov for intensiv danskundervisning i 3-6 måneder eller i en længere periode, før den pågældende har de fornødne danskkundskaber til at blive aktiveret. Undervisningen kan kombineres med praktisk kendskab til dansk arbejds- og hverdagsliv, f.eks. gennem ophold på højskoler eller produktionskoler. Handlingsplanen kan forudsætte, at vedkommende herefter vil have opnået de fornødne danskkundskaber til at blive aktiveret.

I en handlingsplan kan også indgå, at en udlænding har de fornødne danskkundskaber til straks at blive aktiveret sideløbende med, at den pågældende f.eks. modtager yderligere danskundervisning.

Det er således op til kommunalbestyrelsen i samarbejde med den enkelte udlænding at vurdere, hvilke aktiviteter og hvilket tidsmæssigt forhold mellem aktiviteterne, der bedst imødekommer den pågældendes behov og forudsætninger for at blive uddannet og opkvalificeret.

Hvis en kommunalbestyrelse i en anden kommune har godkendt at overtage ansvaret for introduktionsprogrammet, skal denne kommunalbestyrelse i samarbejde med den pågældende udlænding udarbejde en ny handlingsplan.

Til § 20

Kurset i samfundsforståelse skal blandt andet indeholde en første information om det danske folkestyre, det danske uddannelsessystem, dansk kultur, holdninger, livssyn, demokratiske traditioner og arbejds- og omgangsformer.

Kurset i samfundsforståelse vil blive suppleret af danskundervisningen efter § 21, som vil omfatte både sprogundervisning og i tilknytning hertil undervisning i kulturforståelse og samfundsorientering, jf. herved bemærkningerne til § 1 i forslag til lov om undervisning i dansk som andetsprog for voksne udlændinge m.fl. og sprogcentre.

Kommunalbestyrelsen kan unklade at tilbyde en udlænding deltagelse i kurset, hvis den pågældende på grund af særlige forhold ikke vil kunne følge dette. Det gælder for eksempel fysisk og psykisk handicappede, torturofre og stærkt traumatiserede flygtninge. På tilsvarende vis vil kommunalbestyrelsen kunne udskyde tilbuddet, hvis den pågældende udlænding på grund af sygdom, graviditet, barsel eller manglende anvisning af børnepasning ikke har mulighed for at tage imod tilbuddet.

Af samme årsager kan kommunalbestyrelsen også unklade eller udskyde tilbud om danskundervisning og aktivering, jf. § 21, stk. 4, og § 23, stk. 8.

Til § 21

Danskundervisningen har til formål at sætte udlændingen i stand til at gennemføre en normal samtale på dansk og læse og skrive tekster på det niveau, som den enkeltes introduktionsprogram retter sig imod.

Ved en normal samtale menes, at udlændingen ved udløbet af introduktionsprogrammet med den accent, der er naturlig, ubesværet skal kunne deltage i en almindelig samtale.

Indlæring i skriftlig dansk bør som hidtil være en integreret del af de undervisningstilbud, indvandrerne og flygtninge modtager på alle niveauer. Der henvises endvidere til forslag til lov om undervisning i dansk som andetsprog for voksne udlændinge m.fl. og sprogcentre.

Omfanget af den enkelte udlændings danskundervisning fastlægges i handlingsplanen, jf. § 19.

Bestemmelsen i stk. 2 angiver, at der i forbindelse med danskundervisningens afslutning udstedes et bevis for aktiv deltagelse til de udlændinge, der har deltaget aktivt i danskundervisningen.

Efter stk. 3 fastsætter undervisningsministeren regler om danskundervisningens indhold og udstedelse af bevis for aktiv deltagelse. Der henvises endvidere til forslag til lov om undervisning i dansk som andetsprog for voksne udlændinge m.fl. og sprogcentre § 7, stk. 5 og 6.

Efter § 25, stk. 3, i forslag til lov om undervisning i dansk som andetsprog for voksne udlændinge m.fl. og sprogcentre, kan kommunalbestyrelsen indhente de

oplysninger fra sprogcentre, der er nødvendige for at varetage deres opgaver i henhold til denne lov. Dette gælder også i relation til nærværende forslags § 52, hvorefter kommunalbestyrelsen på anmodning fra Udlændingestyrelsen skal afgive en udtalelse om, hvorvidt den pågældende udlænding har fulgt det tilbudte introduktionsprogram, herunder danskundervisningen.

Bestemmelsen i stk. 4 angiver, at kommunalbestyrelsen helt eller delvis kan undlade at tilbyde en udlænding deltagelse i danskundervisning, hvis den pågældende har tilstrækkelige danskundskaber, eller ganske særlige grunde taler derfor.

Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvis udlændingen har et sådant kendskab til det danske sprog, at den pågældende har det fornødne grundlag for at deltage på lige fod med andre borgere i samfundets politiske, økonomiske, arbejdsmæssige, sociale, religiøse og kulturelle liv. Det kan endvidere være en særlig grund, at udlændingen på grund af særlige forhold ikke er i stand til at følge danskundervisningen. Der kan f.eks. være tale om ældre personer, fysisk og psykisk handicappede, torturofre og stærkt traumatiserede flygtninge.

Udlændinge, der ikke er i stand til at følge hele undervisningen på grund af deres fysiske eller psykiske tilstand, vil sideløbende blive tilbudt behandling i det eksisterende behandlingssystem, hvis de har behov for det.

Foruden de almindelige sundhedsydelser hos praktiserende læger og i hospitalssystemet er der særligt for torturofre og andre traumatiserede flygtninge mulighed for behandling på landets fire private rehabiliteringscentre for torturofre.

RCT (Rehabiliterings- og Forskningscentret for Torturofre), RCT-Jylland (Rehabiliteringscenter for torturofre i Jylland, OASIS (Center for behandling og rådgivning for flygtninge og indvandrere) og CEPAR (Center for psykosocialt arbejde med flygtninge og indvandrere) behandler torturofre og andre traumatiserede udlændinge, der typisk er henvist fra kommunerne.

Kommunerne skal inden for lovens rammer søge at tage højde for blandt andet de traumatiserede flygtnings særlige behov. Kommunerne skal således ved udarbejdelse af handlingsplanen tage hensyn til den enkelte udlændings situation og kan herunder som nævnt eventuelt fritage udlændingen helt eller delvist fra introduktionsprogrammet samt henvise til relevante behandlingssteder. Endvidere kan kommunerne eksempelvis anvende særlig rådgivningsmetodik i det

sociale arbejde ved f.eks. at tilbyde de omhandlede grupper samtaler med socialrådgivere med ekspertise og erfaring i at vurdere og rådgive traumatiserede flygtninge.

Endvidere må det generelt forventes, at kommunerne i forbindelse med overtagelsen af integrationsindsatsen generelt søger at opnå kendskab til og basal viden om psykosociale problemer og behandlingsmuligheder m.v. med henblik på at kunne tage de fornødne hensyn og iværksætte de fornødne tiltag i det daglige arbejde.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 20.

Til § 22

Det forudsættes, at kommunalbestyrelsens tilbud om danskundervisning til denne gruppe af udlændinge tilrettelægges så fleksibelt, at placeringen af undervisningen tager højde for udlændingens arbejdstid og arbejdsforhold i øvrigt.

Til §§ 23-24

§§ 23-24 svarer i vidt omfang til § 16, § 18, § 19, stk. 1, og § 23 i lov om aktiv socialpolitik. Bestemmelserne indebærer, at udlændinge, der i medfør af kapitel 5 er berettiget til introduktionsydelse, skal tilbydes aktivering i form af uddannelse, virksomhedspraktik eller frivillige, ulønnede aktiviteter. Formålet med aktiveringen er at varetage den væsentlige del af integrationen i samfundet, som opnås gennem uddannelse eller tilknytning til arbejdsmarkedet i øvrigt. Aktiveringens indhold og udstrækning skal sammen med danskundervisning og kursus i samfundsforståelse udgøre et sammenhængende og afbalanceret introduktionsprogram, som skal komme til udtryk i den individuelle handlingsplan, jf. § 19.

Aktiveringstilbuddene gælder ikke for selvforsørgende udlændinge eller for udlændinge, som bliver forsørgt af andre, herunder udlændinge, der er blevet familiesammenført med en person, som har påtaget sig at forsørge den pågældende, jf. § 25, stk. 4. Derimod vil de øvrige dele af introduktionsprogrammet efter § 16 fortsat skulle tilbydes denne persongruppe. Baggrunden for denne ordning er, at forsørgede eller selvforsørgende udlændinge gennem tilknytning til arbejdsmarkedet eller gennem samliv med danskere eller allerede integrerede udlændinge normalt vil kunne opnå en sådan tilknytning til samfundet, at den del af integrationsindsatsen, som er hensigten med aktiveringstilbudene, varetages gennem denne tilknytning. På tilsvarende vis kan der heller ikke efter reglerne i lov om aktiv socialpolitik tilbydes aktivering eller an-

dre beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, hvis den pågældende er selvforsørgende eller kan forsørges af andre.

Kommunalbestyrelsen kan ikke i medfør af § 23, stk. 2, tilbyde aktivering i form af jobtræning med løntilskud hos private eller offentlige arbejdsgivere eller ordninger om jobrotation.

Baggrunden for ikke at overføre disse aktiveringsstilbud til udlændinge, som tilbydes et introduktionsprogram, er, at ansættelse i jobtræning med løntilskud eller i jobrotation sker på almindelige eller overenskomstmæssige løn- og ansættelsesvilkår, og at et sådant ansættelsesforhold vil kunne modvirke et fleksibelt samspil mellem de enkelte dele af introduktionsprogrammet og dermed have en negativ virkning på det samlede overordnede formål hermed. De udlændinge, som vil skulle tilbydes aktivering i medfør af § 23 vil således normalt ikke have tilstrækkelige forudsætninger i sproglige og andre henseender til at kunne indtræde direkte på arbejdsmarkedet. De pågældende vil derimod gennem undervisning, uddannelse og jobtræning have behov for at kunne kvalificere sig til at kunne blive beskæftiget på det almindelige arbejdsmarked. Det bemærkes i den forbindelse, at de aktiveringstilbud, som kan tilbydes i medfør af § 23, stk. 2, er karakteriseret ved at være særligt egnede til at indgå i en samlet handlingsplan, som skal indeholde en afbalanceret vifte af tilbud om undervisning, uddannelse og jobtræning.

Aktiveringstilbudene i § 23 er ikke til hinder for, at en udlænding inden for de første tre års ophold i Danmark på samme måde som alle andre kan søge og få ansættelse på almindelige eller overenskomstmæssige vilkår. I givet fald vil den pågældende som oftest blive selvforsørgende, hvorfor der ikke vil skulle tilbydes aktivering. Derimod vil de øvrige dele af introduktionsprogrammet fortsat skulle tilbydes, jf. § 16.

Ved den i § 23, stk. 2, nr. 2, nævnte virksomhedspraktik forstås, at en udlænding i en nærmere aftalt periode kommer i praktik ved for eksempel at indgå i en følordning i en offentlig eller privat virksomhed og derved opnår kendskab til og eventuelt tilknytning til arbejdsmarkedet.

Individuel jobtræning kan kun omfatte arbejde, der ellers ikke ville blive udført som almindeligt lønnet arbejde, jf. § 22, stk. 5, i lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik. Afsløningen af udlændinge, der deltager i virksomhedspraktik og individuel jobtræning, består af introduktionsydelsen og et beskæftigelsestillæg på 10 kr. pr. aktiveringstime, jf. § 29. Arbejdsvilkårene for personer i individuel jobtræning skal svare til de

sædvanlige eller overenskomstmæssige vilkår, jf. § 23, stk. 3, jf. § 18 i lov om aktiv socialpolitik. Dog fastsætter kommunen arbejdstiden efter aftale med arbejdsgiveren. Personer i individuel jobtræning er ikke omfattet af lov om ferie, lov om dagpenge ved sygdom og fødsel samt lov om Arbejdsgivernes Elevrefusion, jf. § 23, stk. 3, jf. § 18 i lov om aktiv socialpolitik.

I forhold til § 16, stk. 2, nr. 7, jf. § 19, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, er anvendelsesområdet for voksen- eller efteruddannelse i medfør af § 23, stk. 2, nr. 6, udvidet, således at en udlænding ikke skal være over 25 år og have modtaget hjælp i en sammenhængende periode på mindst seks måneder for at deltage i disse uddannelsesaktiviteter.

Aktivering af udlændinge, der modtager aktivering som led i et introduktionsprogram, kan efter § 23, stk. 2, nr. 6, omfatte voksen- eller efteruddannelse efter udlændingens eget ønske, som er omfattet af de regler om uddannelser, hvortil der kan opnås uddannelsesgodtgørelse og orlov til uddannelse (positivlisten), som arbejdsministeren fastsætter i medfør af § 27, stk. 1, i lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik og § 3, stk. 2, i lov om orlov.

Udlændingen vil alene have mulighed for som led i aktiveringen at påbegynde uddannelser, der ikke er berettigende til statens uddannelsesstøtte. Baggrunden herfor er, at udlændinge, der følger en støtteberettigende uddannelse og dermed er berettiget til at modtage statens uddannelsesstøtte, ikke er berettiget til introduktionsydelse, jf. § 25, stk. 5, og derfor ikke modtager aktivering, jf. § 23, stk. 1, 1. pkt.

Efter § 23, stk. 8, kan kommunalbestyrelsen helt eller delvis undlade at tilbyde en udlænding deltagelse i aktivering, når ganske særlige grunde taler derfor. Der henvises til bemærkningerne til § 20 og § 21, stk. 4.

Til § 25

Efter stk. 1 er udlændinge, der tilbydes et introduktionsprogram, berettiget til introduktionsydelse i op til tre år fra det tidspunkt, hvor ansvaret overgår til kommunalbestyrelsen. Kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om udbetaling af introduktionsydelse. Bestemmelsen har til formål at sikre, at udlændinge, som ikke kan klare sig selv, og som er i en overgangsfase, hvor de skal uddanne og kvalificere sig til en fremtid i det danske samfund, modtager en kontant ydelse, indtil de er i stand til at klare sig selv.

Indtægtsloftet for modtagelse af introduktionsydelse er efter stk. 3 sat til niveauet for hjælp til forsørgelse i medfør af lov om aktiv socialpolitik § 25 eller

§ 34. Dette betyder eksempelvis, at loftet for en udlænding over 25 år, der har forsørgelsespligt over for mindreårige børn, er 9.100 kr., mens det tilsvarende loft for en udlænding over 25 år, der ikke har forsørgelsespligt, er 6.825 kr. Indtægtsloftet gælder ansøgerens og ægtefællens samlede indtægter, jf. lov om aktiv socialpolitik § 2, stk. 1-3.

Opfylder ægtefællen ikke sin forsørgelsespligt, vil der efter reglerne i lov om aktiv socialpolitik kunne udbetales tilbagebetalingspligtig ydelse. Kan introduktionsydelsen ikke udbetales efter stk. 4, fordi en person, der bor i Danmark, har påtaget sig at forsørge ansøgeren, og opholdstilladelsen er betinget af, at den pågældende har godtgjort at være i stand hertil, kan der efter bestemmelserne i § 35 udbetales særlig hjælp.

Det følger af stk. 5, at en udlænding, der er berettiget til at modtage statens uddannelsesstøtte eller førtidspension i medfør af lov om social pension - for eksempel visse torturofre - er afskåret fra introduktionsydelse, fordi de i stedet vil kunne modtage disse ydelser.

Til § 26

Udlændinge, der er berettiget til introduktionsydelse efter § 25 eller betragtes som selvforsørgende efter § 25, stk. 4, er ikke berettiget til hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller til folkepension efter lov om social pension. Dette gælder også, hvis introduktionsydelsen nedsættes eller ophører efter de øvrige bestemmelser i kapitel 5, herunder §§ 31 og 32.

Efter stk. 2 er modtagelsen af introduktionsydelse ikke til hinder for udbetaling af ydelser efter anden lovgivning end den i stk. 1 nævnte. Som eksempler på sådanne ydelser kan nævnes børnefamilieydelse efter lov om børnefamilieydelse, diverse børnetilskud efter lov om børnetilskud samt boligsikring efter lov om individuel boligstøtte. Disse ydelser er skattefrie efter lovgivningens almindelige regler.

Til § 27

Introduktionsydelsen er skattepligtig efter lovgivningens almindelige regler.

Stk. 1 angiver introduktionsydelsens størrelse. For en enlig udgør ydelsen højst 5.000 kr. pr. måned pr. person (60.000 kr. pr. år), mens beløbet for en forsørger udgør højst 7.000 kr. pr. måned pr. person (84.000 kr. pr. år). Introduktionsydelsen er således gradueret efter, om udlændingen er enlig eller forsørger. For et ægtepar med et eller flere børn betyder dette, at ægte-

parrets årlige ydelse i almindelighed udgør 168.000 kr.

Efter stk. 2 kan introduktionsydelsen ikke overstige det beløb, som en person ville være berettiget til efter anden lovgivning. Med bestemmelsen sikres det, at udlændinge ikke får udbetalt en introduktionsydelse, der er højere end den ydelse, som den pågældende vil være berettiget til, såfremt vedkommende var omfattet af sociallovgivningens almindelige forsørgelsesregler.

Baggrunden for bestemmelsen er, at der efter den sociale lovgivning er en række tilfælde, hvor enkeltpersoner eller ægtepar modtager ydelser, der er lavere end henholdsvis 5.000 kr. og 7.000 kr. pr. person pr. måned. Bestemmelsen sikrer, at flygtninge og indvandrere omfattet af integrationsloven, der befinder sig i tilsvarende situationer, ikke får udbetalt højere ydelser.

Som eksempel kan nævnes, at en hjemme- eller udeboende person mellem 18 og 25 år, der er omfattet af lov om aktiv socialpolitik, som udgangspunkt modtager henholdsvis 2.195 kr. og 4.489 kr. pr. måned i kontanthjælp. Flygtninge og indvandrere i samme aldersklasse vil modtage introduktionsydelser af tilsvarende størrelse.

Det i stk. 2 anførte loft for introduktionsydelsens størrelse omfatter alene forsørgelsesydelser og ikke andre supplerende ydelser efter lov om aktiv socialpolitik og lov om social pension. Loftet er ikke til hinder for udbetaling af supplerende ydelser efter anden lovgivning.

Til § 28

Reglen i stk. 2 indebærer eksempelvis, at en udlænding, som har 10 timers ugentlig beskæftigelse, ved siden af sin løn har ret til $\frac{20}{30}$ af introduktionsydelsen. Der foretages således en time til time reduktion af ansøgerens introduktionsydelse.

Efter reglen i stk. 3 skal der ved 35 timers beskæftigelse fratrækkes 5/35 dele af en udlændings arbejdsindtægt i en eventuel ægtefælles introduktionsydelse. Der foretages således en krone-for-krone reduktion i ægtefællens introduktionsydelse.

I stk. 4 er der med henblik på at sikre, at introduktionsydelsen ikke udbetales til personer, der er selvforsørgende, indsat et loft for, hvor meget en person må tjene, før der foruden de ovennævnte reduktioner foretages en generel krone-for-krone reduktion i introduktionsydelsen. Denne reduktion foretages, når indkomsten eksklusiv introduktionsydelse overstiger

F. t. l. om integration af udlændinge i Danmark

niveauet for udbetaling af forsørgelsesydelse efter lov om aktiv socialpolitik § 25 eller § 34.

Til § 29

§ 29, stk. 1, svarer med redaktionelle ændringer til § 36, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik.

Efter stk. 2 modtager en udlænding i virksomhedspraktik et beskæftigelsestillæg på 10 kr. pr. aktive-ringstime ud over introduktionsydelsen.

Til §§ 30-31

Det er en betingelse for at træffe beslutning om nedsættelse med op til 20 pct. som følge af udeblivelse, jf. § 30, henholdsvis nedsættelse eller ophør som følge af afvisning af deltagelse, jf. § 31, at udeblivelsen eller afvisningen er sket uden rimelig grund.

Denne vurdering sker med udgangspunkt i, hvad udlændingen skønnes at kunne klare. En udlænding kan således ikke uden konsekvenser for introduktionsydelsen afslå at tage imod introduktionstilbud med for eksempel den begrundelse, at virksomhedstillægget i forbindelse med virksomhedspraktik er for lavt, eller at praktikvirksomhedens arbejdsområde falder uden for udlændingens tidligere arbejdsfelt. Konkrete forhold ved tilbuddet eller hos udlændingen kan betyde, at tilbuddet i forhold til udlændingen ikke er rimeligt. For eksempel kan et aktiveringstilbud forudsætte fysiske eller psykiske ressourcer, som udlændingen ikke har. Endvidere skal transporttiden til det pågældende tilbud være rimelig.

Efter § 31 kan der ske såvel nedsættelse som ophør af introduktionsydelsen som følge af afvisning af deltagelse.

I øvrigt forudsættes det, at kommunalbestyrelsen følger de samme principper som ved administrationen af de tilsvarende bestemmelser i lov om aktiv socialpolitik om nedsættelse eller ophør af hjælp til forsørgelse, jf. lov om aktiv socialpolitik §§ 39 og 41.

Lovforslaget giver ikke som lov om aktiv socialpolitik § 26, stk. 3, en ægtefælle mulighed for at være hjemmearbejdende mod udbetaling af en lavere ydelse.

Bestemmelserne omfatter alene udlændinge, der deltager i introduktionsprogrammet, og ikke udlændinge, som efter § 16 ikke er tilbudt et introduktionsprogram, eller som kommunen har skønnet ikke at have behov herfor, jf. § 20, stk. 2, § 21, stk. 4, og § 23, stk. 8.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3 i de almindelige bemærkninger om forholdet til internationale konventioner.

Til § 32

Afviser en tilflytningskommune at overtage ansvaret for introduktionsprogrammet, kan tilflytningskommunen afhængigt af udlændingens personlige forhold foretage nedsættelse eller ophør af ydelsen.

Kommunalbestyrelsen skal ved afgørelsen efter § 32 af, hvorvidt og i hvilket omfang introduktionsydelsen skal nedsættes eller ophøre, blandt andet lægge vægt på oplysninger om grunden til, at den pågældende udlænding er flyttet til kommunen, selv om kommunalbestyrelsen ikke har godkendt at overtage ansvaret for introduktionsprogrammet, og på oplysninger om behovet for fortsat at modtage introduktionsydelse. For personer, der har større eller mindre sociale problemer, skal kommunen være opmærksom på årsagerne til vedkommendes valg af flytning. Dette gælder særligt i forhold til svagt stillede grupper, stofmisbrugere og svært belastede unge.

Det er en betingelse for at træffe beslutning om ophør af introduktionsydelse, at det står åbent for den pågældende udlænding at flytte tilbage til den kommune, hvorfra udlændingen er flyttet, og genoptage introduktionsprogrammet dér.

I øvrigt forudsættes det, at kommunalbestyrelsen følger de samme principper som ved administrationen af bestemmelserne i lov om aktiv socialpolitik om nedsættelse eller ophør af hjælp til forsørgelse ved udeblivelse eller afvisning, jf. lov om aktiv socialpolitik §§ 39 og 41.

Bestemmelserne omfatter alene udlændinge, der deltager i introduktionsprogrammet, og ikke udlændinge, som efter § 16 ikke er tilbudt et introduktionsprogram, eller som kommunen har skønnet ikke at have behov herfor, jf. § 20, stk. 2, § 21, stk. 4, og § 23, stk. 8.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3 i de almindelige bemærkninger om forholdet til internationale konventioner.

Til § 33

Efter bestemmelsen kan kommunalbestyrelsen yde løbende hjælp til rimeligt begrundede udgifter til forsørgelse til udlændinge, der ikke er berettiget til introduktionsydelse, fordi den pågældendes opholdstilladelse er betinget af, at en herboende person har påtaget sig forsørgelsen samt godtgjort at være i stand hertil, jf. § 25, stk. 4, men som efter de øvrige bestemmelser i kapitel 5 er berettiget til introduktionsydelse, såfremt det må udelukkes, at den person, der har ansvaret for forsørgelsen, opfylder sine forpligtelser.

Bestemmelserne er indsat med henblik på at sikre, at en familiesammenført udlænding, hvis opholdstillad-

delse er betinget af, at en herboende person forsørger den pågældende, modtager hjælp til forsørgelse i den periode, der forløber indtil Udlændingestyrelsen har truffet afgørelse om eventuel inddragelse af opholdstilladelsen, hvis det efter ankomsten til Danmark viser sig, at den herboende person ikke kan eller vil forsørge den pågældende.

Til § 34

Lovforslagets § 34 angår hjælp til udgifter ved deltagelse i introduktionsprogrammer. Kommunalbestyrelsen kan efter bestemmelsen yde udlændinge omfattet af lovforslaget hjælp til dokumenterede og rimelige udgifter i forbindelse med deltagelsen i introduktionsprogrammet, herunder deltagerudgifter, transport, arbejdsredskaber og værktøj, arbejdsbeklædning og undervisningsmateriale.

Der findes ikke en tilsvarende bestemmelse i lov om aktiv socialpolitik. Bestemmelsen afspejler imidlertid princippet om godtgørelse under aktivering i lov om aktiv socialpolitik § 38. I lov om aktiv socialpolitik § 38 er der dog indsat et maksimum for godtgørelsesbeløbet. Dette er ikke tilfældet i lovforslaget.

Endvidere vil der efter den praksis, der knytter sig til godtgørelse under aktivering efter den sociale lovgivning, kunne udbetales godtgørelse for transport og arbejdstøj o.l., mens det efter lovforslagets § 36 fremgår direkte af lovteksten, at der tillige kan ydes godtgørelse til udgifter til deltagerudgifter, arbejdsredskaber, værktøj og undervisningsmateriale.

Til §§ 35-39

§§ 35-39 er i det væsentlige en overførelse af kapitel 10 i lov om aktiv socialpolitik samt denne lovs § 78.

Lovforslagets §§ 36, 37 og 38 om hjælp til udgifter til sygebehandling m.v. og særlig hjælp vedrørende børn svarer til lov om aktiv socialpolitik §§ 82, 83 og 84.

Lovforslagets § 39, stk. 1 og stk. 4, om hjælp til flytning svarer til lov om aktiv socialpolitik § 85. Efter lovforslagets § 39, stk. 2, ydes hjælpen af den kommune, ansøgeren fraflytter. Det samme er tilfældet efter lov om aktiv socialpolitik. I lov om aktiv socialpolitik fremgår dette dog ikke direkte af lovteksten.

Efter lovforslagets § 39, stk. 3, er det en betingelse for hjælp til flytning, at kommunalbestyrelsen i tilflytningskommunen har godkendt at overtage ansvaret for introduktionsprogrammet. Det følger af lovforsla-

gets § 18, stk. 1, at en udlænding, der deltager i et introduktionsprogram, kan fortsætte sit introduktionsprogram i en anden kommune, hvis kommunalbestyrelsen i denne kommune godkender dette. Der er ikke en tilsvarende bestemmelse i lov om aktiv socialpolitik.

Til §§ 40-41

Bestemmelserne angiver, at reglerne om udbetaling af hjælp samt reglerne om tilbagebetaling af sociale ydelser i henholdsvis i kapitel 11 og 12 i lov om aktiv socialpolitik finder tilsvarende anvendelse for ydelser udbetalt i medfør af kapitel 5 og 6 i integrationsloven.

Der vil kunne ydes introduktionsydelse med tilbagebetalingspligt i samme omfang som efter kapitel 12 i lov om aktiv socialpolitik. Kommunalbestyrelsen vil for eksempel kunne stille krav om tilbagebetaling af hjælpen, hvis den må yde hjælp, fordi modtageren eller ægtefællen har nægtet at tage imod et rimeligt tilbud om arbejde, aktivering eller andre beskæftigelsesfremmende foranstaltninger som led i introduktionsprogrammet. Hvis tilbuddet fortsat står åbent og er rimeligt, kan kommunen dog ikke udbetale hjælp, fordi den pågældende på den måde ikke opfylder betingelserne for hjælpen. Kommunalbestyrelsen vil heller ikke kunne stille krav om tilbagebetaling af hjælpen, hvis udlændingen er flyttet til en anden kommune, og kommunalbestyrelsen i denne kommune har vurderet, at der ikke er særlige grunde til at fortsætte introduktionsydelsen, og der efter udlændingens personlige forhold skal ske nedsættelse eller ophør af hjælpen.

Det er imidlertid en betingelse i de nævnte situationer, at det tilbud om arbejde m.v., som udlændingen ikke ønsker at modtage, er rimeligt, jf. bemærkningerne til § 31, og at udlændingens personlige forhold og sociale problemer ikke taler imod en nedsættelse eller ophør af hjælpen i forbindelse med flytning, jf. bemærkningerne til § 32. Det forudsættes, at den enkelte kommunalbestyrelse foretager en konkret og individuel vurdering heraf.

Til §§ 42-44

Efter § 42, stk. 1, skal der oprettes integrationsråd i kommuner, hvor flere end 50 personer over 18 år i fællesskab fremsætter skriftlig anmodning herom.

Efter stk. 2 kan integrationsrådene afgive vejledende udtalelser om den almindelige integrationsindsats i kommunen og om de introduktionsprogrammer, der tilbydes af kommunalbestyrelsen. Udtalelserne offentliggøres.

Efter stk. 3 skal integrationsrådene bestå af mindst syv medlemmer med bopæl i kommunen. Medlemmerne udpeges af kommunalbestyrelsen.

Efter stk. 4 fastsættes medlemstallet af kommunalbestyrelsen. Medlemmerne udpeges blandt medlemmer af lokale flygtninge- og indvandrerforeninger eller andre tilsvarende personer i kommunen. Herudover udpeges der medlemmer blandt personer med tilknytning til arbejdsmarkedets parter, skolebestyrelser og lokale foreninger i kommunen. Kommunalbestyrelsen kan endvidere udpege et eller flere medlemmer af rådet som repræsentanter for kommunen. Der sikres herved mulighed for, at der ved sammensætningen af integrationsrådene kan tages størst muligt hensyn til de særlige forhold, som gør sig gældende i de enkelte kommuner, og at rådene vil være i besiddelse af den nødvendige ekspertise og faglige viden. Kommunalbestyrelsen vil således blandt andet få mulighed for at udpege medlemmer, der repræsenterer lokale idrætsforeninger eller kulturelle foreninger.

Efter stk. 5 skal kommunalbestyrelsen drage omsorg for sekretariatsbetjeningen af integrationsrådet.

Efter stk. 6 fastsætter kommunalbestyrelsen en forretningsorden på baggrund af en standardforretningsorden, der udarbejdes af indenrigsministeren.

De medlemmer, der vælges efter § 43, stk. 2, er personligt valgte. Der kræves således ikke indstilling fra bestyrelsen i den flygtninge- eller indvandrerforening, den pågældende er medlem af, eller fra det lokale integrationsråd.

Rådet for Etniske Minoriteter, der oprettes i medfør af bestemmelsen, erstatter det eksisterende Rådet for Etniske Minoriteter (tidligere Indvandrerrådet), der i dag rådgiver regeringen om indvandrer- og flygtningepolitiske spørgsmål.

§ 44, stk. 1, fastsætter, at valgmåden for Repræsentantskabet for Rådet for Etniske Minoriteters valg af medlemmer til Rådet for Etniske Minoriteter sker efter reglerne om forholdstalsvalg i lov om kommunernes styrelse § 24, stk. 3. Valgmåden for det enkelte integrationsråds valg af medlemmer til Repræsentantskabet for Rådet for Etniske Minoriteter, jf. § 43, stk. 2, og for Rådet for Etniske Minoriteters valg af formand og næstformand, jf. § 44, stk. 2, kan fastlægges i forretningsordenen.

Til kapitel 9

Med lovforslaget omlægges finansieringen af integrationsindsatsen for nyankomne udlændinge, så kommunerne får en øget tilskyndelse til at fremrykke og styrke integrationsindsatsen.

Kommunens udgifter til aktivering og danskundervisning dækkes fuldt ud af de statslige aktiveringstilskud. Kommunen vil således ikke have udgifter forbundet med at aktivere udlændinge i introduktionsprogrammet.

Kommunens udgifter til introduktionsydelse refunderes med 75 pct. De resterende 25 pct. indgår i fastsættelsen af grundtilskuddet, således at kommunerne får dækket de gennemsnitlige udgifter til forsørgelse i den første tre års-periode. Grundtilskuddet forudsættes ydet pr. nyankommen voksen udlænding, uanset om udlændingen modtager introduktionsydelse. Kommunen vil derfor få en direkte økonomisk tilskyndelse til en hurtig og effektiv indsats, der hjælper den enkelte udlænding til selvforsørgelse.

Hvis udlændingen ikke kommer i arbejde inden udløbet af tre års-perioden, skal kommunen betale den højere kontanthjælp med en lavere refusionsprocent efter de almindelige refusionsregler.

Tilskudsbeløbene er fastsat med udgangspunkt i modelberegninger. I forbindelse med forhandlingerne med de kommunale parter om de økonomiske konsekvenser af lovforslaget vil der skulle foretages en nærmere validering af grundlaget for fastsættelsen af tilskudsbeløbene, herunder fordelingen mellem de enkelte tilskudstyper.

Til § 45

Det foreslås, at staten refunderer kommunernes udgifter til introduktionsydelse med 75 pct. i den 3-årige introduktionsperiode for nyankomne udlændinge. De resterende 25 pct. af udgifterne til forsørgelse dækkes gennem grundtilskuddet til kommunerne. Grundtilskuddet ydes, uanset om udlændingen er blevet selvforsørgende eller forsørges af andre. Grundtilskuddet ydes til de udlændinge, der efter § 16 tilbydes et introduktionsprogram, d.v.s. udlændinge over 18 år omfattet af §§ 54-56 og mindreårige uledsagede asylansøgere, jf. § 16, stk. 5.

Efter en periode på maksimalt tre år ophører introduktionsydelsen. Hvis udlændingen herefter har behov for sociale ydelser, gælder de almindelige bestemmelser i den sociale lovgivning. Staten refunderer i den efterfølgende periode kommunernes udgifter til forsørgelse efter lov om aktiv social politik med 50 pct. svarende til den generelle refusionsprocent. For at sikre kommunerne mod væsentlige merudgifter udbetales i den efterfølgende 3-årige periode et tilskud vedrørende sociale merudgifter til udlændinge.

Grundtilskuddet er beregnet dels til dækning af kommunernes generelle udgifter til modtagelse af ud-

lændinge, herunder til flytning til kommunen, dels til dækning af 25 pct. af den gennemsnitlige udgift til introduktionsydelse. Den del af tilskuddet, der vedrører modtagelse af udlændinge, er beregnet til 1.900 kr. pr. måned svarende til den gennemsnitlige enhedsudgift pr. person til boligplacering, midlertidig indkvartering, socialt arbejde, tolkning m.m. Herudover kompenseres gennem grundtilskuddet for de resterende 25 pct. af kommunernes udgifter til forsørgelse af udlændinge. Denne del udgør 1.500 kr. pr. måned pr. udlænding. I alt udgør grundtilskuddet i den 3-årige introduktionsperiode således 3.400 kr. pr. måned. Grundtilskuddet efter den 3-årige introduktionsperiode er fastsat, således at der heri ligger en aftrapning i forhold til grundtilskuddet i den første 3-års periode. Tilskuddet fastsættes til 2.900 kr., 1.950 kr. og 950 kr. pr. måned i henholdsvis det første, det andet og tredje år efter udløbet af introduktionsperioden.

Den særlige ordning vedrørende de i stk. 3 omhandlede personer er begrundet i, at staten afholder hele udgiften til introduktionsydelse til disse.

Det foreslås, at staten yder et tilskud på 5.200 kr. pr. måned for udlændinge, der deltager i det samlede introduktionsprogram, et tilskud på 3.300 kr. pr. måned for udlændinge, der alene deltager i danskundervisning og kurset i samfundsforståelse i introduktionsprogrammet, og et tilskud på 950 kr. pr. måned for udlændinge, der alene modtager særskilt tilrettelagt danskundervisning efter § 22.

Tilskuddet på 5.200 kr. pr. måned for udlændinge, der deltager i det samlede introduktionsprogram, udbetales ved et aktivitetsomfang på gennemsnitligt mindst 30 timer om ugen inden for en måned. Tilskuddet på 3.300 kr. pr. måned for udlændinge, der alene deltager i danskundervisning og kurset i samfundsforståelse, udbetales under forudsætning af et aktivitetsomfang på gennemsnitligt mindst 18 timer om ugen inden for en måned. Tilskuddet udbetales tillige, hvis den pågældende udlænding af sprogcenteret er visiteret til særligt tilrettelagt undervisning, herunder alfabetiseringsundervisning, på gennemsnitligt mindst 12 timer om ugen inden for en måned. Endelig gælder, at tilskuddet på 950 kr. pr. måned for udlændinge, der alene modtager særskilt tilrettelagt undervisning efter § 22, udbetales under forudsætning af et aktivitetsomfang på gennemsnitligt mindst 5 timer om ugen inden for en måned.

Tilskuddet på 5.200 kr. pr. måned vil i særlige tilfælde kunne udbetales ved et aktivitetsomfang, der er mindre end 30 timer om ugen i gennemsnit. Dette gælder for udlændinge, som kommunalbestyrelsen helt

eller delvist har undladt at tilbyde kursus i samfundsforståelse, danskundervisning eller aktivering, jf. § 20, stk. 2, § 21, stk. 4, og § 23, stk. 8. Det skal fremgå af en lægeerklæring eller en psykologerklæring, at den pågældende ikke kan deltage i et fuldt introduktionsprogram på grund af særlige forhold. Dette kan eksempelvis være fysisk og psykisk handicappede, torturofre og stærkt traumatiserede flygtninge. Tilskuddet kan kun udbetales under forudsætning af et tilbudt aktivitetsomfang på mindst 20 timer om ugen i gennemsnit inden for en måned. Udlændinge, der tilbydes aktiviteter i mindre end 20 timer om ugen i gennemsnit, vil ikke udløse tilskuddet på 5.200 kr.

Til §§ 46-47

Bestemmelsen i § 46 svarer til lignende bestemmelser i lov om aktiv socialpolitik og præciserer den nuværende retstilstand, hvorefter der ydes forskud på refusion. Tilskud - grundtilskud og tilskud til undervisning og aktivering - afregnes i forbindelse med de månedlige forskudsindbetalinger fra staten af kommunal indkomstskat m.v. Refusionen vil blive udbetalt forskudsmæssigt, således at beløbet er til kommunens disposition senest den næstsidsde bankdag i måneden.

Med bestemmelsen i § 47 får indenrigsministeren hjemmel til at fastsætte nærmere regler om anvisning af refusion og tilskud efter § 45 og regler om kommunernes regnskabsaflæggelse og revision.

Indenrigsministeren vil forhandle den nærmere administrative tilrettelæggelse af refusions- og tilskudsordningen med Kommunernes Landsforening, således at udbetalingen for eksempel sker på basis af forskudsansmeldelser fra kommunerne. Administrationen skal i øvrigt tilrettelægges, så den opfylder revisionens krav til dokumentation af udgifter og gennemførte aktiviteter.

Til § 48

Bestemmelsen angiver, at de beløb, der er anført i § 27, stk. 1, § 29 og § 45, stk. 5-9 og § 59, stk. 3-4, er fastsat i 1998-niveau og reguleres én gang årligt den 1. januar fra og med 1999 med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

De anførte beløb reguleres første gang i forbindelse med lovens ikrafttræden den 1. januar 1999.

Til §§ 49-50

§ 49, stk. 1, svarer indholdsmæssigt til § 10, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

§ 49, stk. 2, svarer indholdsmæssigt til § 11, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

§ 49, stk. 3, svarer indholdsmæssigt til § 10, stk. 3, og § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

§ 50, stk. 1, svarer indholdsmæssigt til § 12, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

§ 50, stk. 2, svarer indholdsmæssigt til § 12, stk. 3, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

§ 50, stk. 3, svarer indholdsmæssigt til § 10, stk. 3, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

§ 50, stk. 4, svarer indholdsmæssigt til § 12, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

§ 50, stk. 5, svarer indholdsmæssigt til § 12, stk. 4, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Til § 51

Den integrationsansvarlige kommune, som Udlændingestyrelsen efter stk. 1 og 2 er berettiget til at videregive oplysninger til, kan for eksempel være den kommune, hvor den herboende reference til en familiesammenført udlænding bor eller opholder sig.

Til § 52

Til brug for Udlændingestyrelsens afgørelse om meddelelse af tidsbegrænset opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 11, stk. 5, afgiver kommunalbestyrelsen efter anmodning fra Udlændingestyrelsen en udtalelse om, hvorvidt den pågældende udlænding har fulgt det tilbudte introduktionsprogram, jf. kapitel 4, og eventuelle andre tilbudte integrationsmæssige tiltag.

Til § 53

Af retssikkerhedsmæssige grunde er der i stk. 2 givet en udlænding adgang til at indbringe kommunalbestyrelsens afgørelser for det sociale nævn i overensstemmelse med de almindelige regler på det sociale område.

Det er ligeledes af retssikkerhedsmæssige grunde særskilt i stk. 3 bestemt, at kommunalbestyrelsens udtalelse til brug for Udlændingestyrelsens afgørelse om meddelelse af tidsbegrænset opholdstilladelse kan indbringes for det sociale nævn.

Til § 54

Bestemmelsen definerer lovens anvendelse af begrebet flygtninge m.v. som udlændinge, der har fået opholdstilladelse efter §§ 7 og 8, § 9, stk. 2, nr. 2, § 9, stk. 2, nr. 4, under visse nærmere betingelser, § 9, stk. 2, nr. 5 og § 9, stk. 2, nr. 6.

Udlændingelovens §§ 7-8 omfatter spontane asylansøgere og asylansøgere i udlandet, der er meddelt flygtningestatus, samt kvoteflygtninge.

Udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2, omfatter personer, der er meddelt humanitær opholdstilladelse.

Udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, i umiddelbar forlængelse af en opholdstilladelse efter § 9, stk. 2, nr. 2, omfatter personer, der efter at have haft humanitær opholdstilladelse i en periode, bliver meddelt opholdstilladelse af særlige grunde.

Udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er meddelt en udlænding, der har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter § 7, omfatter blandt andet personer, der er meddelt opholdstilladelse som følge af udsendelseshindringer, eller fordi de er mindreårige uledsagede asylansøgere.

Udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5, omfatter de bosniske krigsflygtninge, der ikke opfylder betingelserne for at få flygtningestatus, men i stedet er meddelt midlertidig opholdstilladelse.

Udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 6, omfatter personer fra Forbundsrepublikken Jugoslavien (Serbien-Montenegro), der har ansøgt om asyl inden den 11. oktober 1995 og har fået endeligt afslag på asyl, men som for tiden ikke kan indrejse i hjemlandet.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 2.

Til § 55

Bestemmelsen definerer lovens anvendelse af begrebet familiesammenførte udlændinge til flygtninge.

Der henvises til bemærkningerne til § 2.

Til § 56

Bestemmelsen definerer lovens anvendelse af begrebet andre familiesammenførte udlændinge.

Der henvises til bemærkningerne til § 2.

Til § 57

Bestemmelsen indebærer for eksempel, at en familiesammenført udlænding, der efterfølgende søger om og opnår asyl, ikke skal boligplaceres som andre flygtninge, og at den pågældendes introduktionsperiode løber fra det i § 4, stk. 3, angivne tidspunkt.

Til § 58

Efter § 58, stk. 2, træder §§ 6,7,8 og 9, om boligplacering m.v., i kraft dagen efter bekendtgørelsen i lovtidende. Det forudsættes, at Udlændingestyrelsen snarest herefter fastsætter landstallet og amtskvoterne for 1999 i medfør af § 6 og § 7.

Til § 59

Efter bestemmelsen overtager kommunerne ved lovens ikrafttræden ansvaret for den resterende del af den integrationsperiode for flygtninge på 18 måneder, der hidtil er blevet varetaget af Dansk Flygtningehjælp.

Kommunerne modtager i den forbindelse et tilskud på 2.250 kr. pr. måned til dækning af udgifter til boligplacering, social rådgivning, vejledning, tolkning m.v. Tilskuddet svarer til det nuværende tilskud til kommunerne ved overtagelse af ansvaret for integrationsindsatsen fra Dansk Flygtningehjælp inden udløbet af de 18 måneder. Hertil ydes et tilskud på 1.400 kr. pr. måned ved gennemførelse af aktiveringstilbud til den enkelte udlænding med mindst 35 timer om måneden.

Henvisningen i forslaget § 59, stk. 2, til lov om social bistand skyldes, at det ikke kan udelukkes, at en udlænding på tidspunktet for lovens ikrafttræden modtager hjælp i medfør af lov om social bistand, jf. overgangsbestemmelserne i kapitel 16 i lov om aktiv socialpolitik.

Til §§ 60-66

Bestemmelserne opregner en række love og bestemmelser, som ophæves eller ændres som konsekvens af loven.

Til § 62

Den kommunale budgetgaranti medfører, at det kommunale bloktilskud reguleres for kommunale mer- eller mindreudgifter som følge af ændringer i kommunernes reale udgifter til kontanthjælp, orlovsydelse til kontanthjælpsmodtagere, ungdomsydelse, kommunal aktivering, førtidspension og erhvervsgrunduddannelse i tilskudsåret.

Der foretages en teknisk tilpasning af bestemmel-

serne om opgørelse af budgetgarantien, således at kommunernes samlede nettoudgifter til introduktionsydelse, danskundervisning og aktivering efter integrationsloven ligeledes indgår i opgørelsen af den kommunale budgetgaranti. Nettoudgifterne opgøres som de kommunale udgifter til introduktionsydelse, danskundervisning og aktivering fratrukket statslig refusion, andel af grundtilskud efter § 45, stk. 5, som vedrører introduktionsydelse, aftrapningstilskuddet efter § 45, stk. 9, samt tilskud til aktivering og undervisning. I opgørelsen af den kommunale budgetgaranti indgår endvidere tilskud efter § 59, stk. 4, som vedrører aktivering af allerede ankomne flygtninge, der overgår fra Dansk Flygtningehjælp til kommunerne.

Inddragelsen af de kommunale nettoudgifter på disse områder sker som konsekvens af, at disse udgifter i vidt omfang erstatter udgiftstyper, der allerede indgår i budgetgarantien.

I forhold til det kommunale tilskuds- og udlignings-system er der i dag tre særlige udligningsordninger, der skal sikre en udjævning af kommunernes udgifter i forbindelse med udlændinge. En af disse ordninger vedrører sociale udgifter til flygtninge.

Med den ændrede finansiering vedrørende udlændinge vil der ikke længere være behov for en »mellemkommunal« udligning af de kommunale sociale udgifter til flygtninge, idet disse udgifter finansieres via henholdsvis refusion og det foreslåede »grundtilskud«. Denne udligningsordning kan derfor afskaffes for nyankomne flygtninge.

For flygtninge, der har fået opholdstilladelse før 1. januar 1999, følger den kommunale finansiering imidlertid de hidtidige regler. Udligningsordningen vedrørende sociale udgifter til flygtninge opretholdes derfor for de flygtninge, der har fået opholdstilladelse før 1. januar 1999.

Med lovforslaget afskaffes en række af de hidtidige refusionssatser vedrørende flygtninge og erstattes af nye tilskudssystemer. For at modvirke byrdefordelmæssige forskydninger herved ændres samtidig i de særlige udligningsordninger vedrørende udlændinge, jf. nr. 2-4. Der foreslås således følgende tilpasning af de beløbssatser, som indgår i udligningsordningerne vedrørende sociale udgifter til flygtninge.

Tilskudsbeløb vedrørende udligning af udgifter til udlændinge	Tilskudsbeløb 1998	Foreslåede tilskudsbeløb
Tilskud pr. udlænding.....	3.531 kr.	4.090 kr.
Yderligere tilskud pr. 0-5-årig udlænding.....	—	4.000 kr.
Yderligere tilskud pr. 6-16-årig udlænding.....	16.427 kr.	16.427 kr.

Tilskudsbeløb vedrørende sociale udgifter til flygtninge	Tilskudsbeløb 1998	Foreslåede tilskudsbeløb
Tilskud pr. flygtning med opholdstid 1½ til 6½ år.....	18.133 kr.	38.611 kr. ¹⁾
Tilskud pr. flygtning med opholdstid 6½ til 7½ år.....	31.526 kr.	31.526 kr.
Tilskud pr. flygtning med opholdstid 7½ til 8½ år.....	23.646 kr.	23.646 kr.
Tilskud pr. flygtning med opholdstid 8½ til 9½ år.....	15.762 kr.	15.762 kr.
Tilskud pr. flygtning med opholdstid 9½ til 10½ år.....	7.882 kr.	7.882 kr.
Yderligere tilskud pr. 1-5-årige flygtninge.....	16.961 kr.	0 ²⁾

1) Stigningen skyldes den foreslåede nedsættelse af refusion fra 75 pct. til 50%. Herudover er merudgifter vedrørende flygtningebørn - inkl. merudgifter som følge af bortfald af refusion for dagtilbud for børn - af forenklingmæssige årsager medtaget under antal flygtninge i alt.

2) Merudgifter vedrørende flygtningebørn er indregnet under flygtninge i alt, jf. note 1.

Flygtninge, der har fået opholdstilladelse før 1. januar 1999, er ikke omfattet af den foreslåede introduktionsydelse, men vil modtage kontanthjælp efter hidtidige regler. Udligningsordningen vedrørende sociale udgifter til flygtninge er afpasset herefter. Det præciseres således, at udligningsordningen vedrørende sociale udgifter til flygtninge alene omfatter flygtninge, der har fået opholdstilladelse før 1. januar 1999.

Der foretages endvidere en redaktionel opdatering af det nuværende tilskudsbeløb vedrørende udgifter til asylansøgere til 1998 prisniveau, jf. nr. 5.

Ved nr. 6 fastsættes det, at det oven for nævnte tilskudsbeløb skal reguleres årligt efter lov om en satsreguleringsprocent.

Til §§ 60, nr. 3, § 64 og § 65

Hensigten med disse bestemmelser er dels at skabe samme vilkår for indvandrere som for flygtninge, dels at indrette finansieringssystemet på en ny måde, således at kommunerne får stærke incitamentter til en god integrationsindsats. En række af de nuværende særlige refusionsregler vedrørende flygtninge foreslås derfor afskaffet og erstattet af reglerne i dette lovforslag.

I lov om aktiv socialpolitik og lov om social service er i dag fastsat særlige regler for refusion af kommu-

nernes udgifter til flygtninge. De særlige refusionsregler indebærer, at staten dækker 100 pct. af kommunernes udgifter til særlige foranstaltninger for børn og unge, til kontanthjælp, til forsørgelsesydelser under tilbud om aktivering, til revalidering og til hjælp i særlige tilfælde i de første 1½ år efter datoen for opholdstilladelsen. De næste 5 år dækker staten 75 pct. af kommunernes udgifter. Efter perioden med de første 6½ år efter datoen for opholdstilladelse følger finansieringen af udgifterne til flygtninge de generelle regler, således at kommunernes udgifter refunderes af staten med 50 pct.

De særlige refusionsregler indebærer endvidere, at kommunernes udgifter til service- og institutionsydelser refunderes med 75 pct. i hele 6½ års-perioden. Herefter gælder de generelle finansieringsregler, således at der er fuld kommunal egenfinansiering.

For to grupper af flygtninge refunderes udgifterne dog fuldt ud, og refusionen er ikke begrænset til 6½ år. Den ene gruppe er flygtninge med vidtgående handicap, som inden for de første 12 måneder efter datoen for opholdstilladelse anbringes i døgnophold på institution, bofællesskab eller familiepleje. Dette gælder, så længe flygtningen ikke har klaret sig selv i en sammenhængende periode på to år. Den anden gruppe er uledsagede flygtningebørn, indtil det enkelte barn er

fyldt 18 år, eller forældrene får lovligt ophold her i landet.

De særlige refusionsregler i lov om individuel boligstøtte indebærer, at kommunernes udgifter til boligsikring og boligydelse til pensionister dækkes med 100 pct. de første 6½ år efter datoen for opholdstilladelsen. Herefter gælder de generelle finansieringsregler, hvorefter kommunernes udgifter til boligsikring og boligydelse refunderes af staten med henholdsvis 50 og 75 pct.

Efter forslaget skal den højere refusion vedrørende forsørgelsesydelse til flygtninge efter 1½ års ophold og udgifter til boligstøtte nedsættes til den generelle refusionssats, ligesom refusionen for udgifter til social service og institutioner for flygtninge helt bortfalder. Dog bibeholdes de særlige refusionsregler for handicappede og uledsagede flygtningebørn.

Til § 65, nr. 5, og § 66

Ved lov nr. 464 af 30. juni 1993 om ændring af lov om social bistand, lov om social pension og udlændingeloven (Hjælp til frivillig repatriering) blev der gennemført en permanent ordning med bistand til flygtninge m.fl., der tager ophold i deres hjemland eller tidligere opholdsland. Loven indeholder tre elementer:

- 1) En regulering gennem ændring af bistanndsloven af den repatrieringshjælp, der kan ydes.
- 2) En ændring af lov om social pension, hvorved der fastlægges, i hvilket omfang optjent folkepension kan medtages ved tilbagevenden til hjemlandet eller det tidligere opholdsland.
- 3) En ændring af udlændingeloven, hvorved der fastlægges en tidsmæssig begrænset ret til at fortryde repatrieringen og bevare opholdstilladelsen i Danmark.

Efter lovens § 4, stk. 2, skal indenrigsministeren fremsætte forslag for Folketinget til revision af loven inden udgangen af folketingsåret 1997-98. I bemærkningerne til bestemmelsen er det anført, at det må anses for hensigtsmæssigt, at ordningen tages op til vurdering efter en periode, i hvilken forbindelse der blandt andet bør ses på, om muligheden for at fortryde repatrieringen har ført til, at mange personer, der har modtaget repatrieringshjælp, er vendt tilbage til Danmark. Det er endvidere anført, at også spørgsmålet om en eventuel udvidelse af den personkreds, der er omfattet af ordningen, bør overvejes, og at der endvidere bør ske en vurdering af erfaringerne med at erstatte den kontante etableringshjælp til en person med et tilbud om arbejde med henblik på i højere grad at kombinere repatrieringshjælp og bistanndsprogrammer.

Det er endeligt anført, at det ikke kan udelukkes, at der vil blive behov for en justering af reglerne med henblik på samordning med reglerne i andre lande, herunder de nordiske lande.

Der er efterfølgende ved lov nr. 34 af 18. januar 1995 og lov nr. 290 af 24. april 1996 sket en udvidelse af den personkreds, der er omfattet af reglerne i lov om social bistand, således at reglerne nu også omfatter udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5 og 6 (udlændinge fra det tidligere Jugoslavien m.v. og udlændinge fra Forbundsrepublikken Jugoslavien (Serbien-Montenegro)) samt indvandrere. Reglerne i lov om social bistand er i øvrigt i uændret form overført til lov om aktiv socialpolitik, jf. §§ 86 og 87 i lov nr. 455 af 10. juni 1997. Der er endvidere indsat en bestemmelse i udlændingelovens § 17 a, stk. 2, således at fortrydelsesretten til udlændinge fra det tidligere Jugoslavien udgør tre måneder mod seks måneder for andre persongrupper.

Ved § 42, stk. 5, i lov nr. 980 af 17. december 1997 om ændring af lov om arbejdsmarkedstillægspension, lov om orlov, lov om arbejdsmarkedsuddannelser og forskellige andre love ophæves lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 110 af 26. februar 1996, den 1. juli 1998.

Revisionsbestemmelsen i lov nr. 464 af 30. juni 1993 bortfalder som følge heraf samme dato, for så vidt angår revisionen af repatrieringsbestemmelserne i lov om social bistand.

Med henblik på at kunne iværksætte yderligere undersøgelser i relation til virkningen af den gældende repatrieringsordning samt af behovet for ændringer som følge af nærværende forslag, foreslås det i § 65, nr. 5, at der i lov om aktiv socialpolitik indsættes en ny revisionsbestemmelse. Efter bestemmelsen påhviler det indenrigsministeren at fremsætte forslag til revision af repatrieringsbestemmelserne i lov om aktiv socialpolitik §§ 86 og 87 for Folketinget inden udgangen af folketingsåret 1998-99. Revisionsbestemmelsen angår således alene de centrale repatrieringsbestemmelser i lov om aktiv socialpolitik. Der kan i forbindelse med revisionen tillige foretages en vurdering af andre bestemmelser, der har tilknytning til repatrieringsordningen, herunder af § 3 a i lov om social pension og § 17 a i udlændingeloven.

Når disse undersøgelser er tilendebragt, er det regeringens hensigt at fremsætte et samlet forslag til en ny repatrieringslov.

I § 66 foreslås det, at § 4, stk. 2, i lov nr. 464 af 30. juni 1993 om ændring af lov om social bistand, lov om

social pension og udlændingeloven (Hjælp til frivillig repatriering), ophæves.

Til § 67

Bestemmelsen angiver, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Lov nr. 455 af 10. juni 1997

Lov om aktiv socialpolitik

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:
Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

Kapitel 1

Formål og den enkeltes ansvar

§ 1. Formålet med denne lov er

- 1) at forebygge, at personer, der har eller kan få vanskeligheder ved at fastholde et arbejde, får behov for hjælp til forsørgelse, og
- 2) at skabe et økonomisk sikkerhedsnet for enhver, som ikke på anden måde kan skaffe det nødvendige til sig selv og sin familie.

Stk. 2. Formålet med at give hjælp til forsørgelse er at sætte modtageren i stand til at klare sig selv. Modtageren og ægtefællen skal derfor efter evne udnytte og udvikle deres arbejdsevne, herunder ved at tage imod tilbud om arbejde eller aktiviteter.

Stk. 3. Modtageren skal ud fra sine behov og forudsætninger have mulighed for indflydelse og medansvar ved tilrettelæggelsen af hjælpen.

§ 2. Enhver mand og kvinde har i forhold til det offentlige ansvar for at forsørge sig selv, sin ægtefælle og sine børn under 18 år.

Stk. 2. Ansvar for at forsørge en ægtefælle ophører ved separation eller skilsmisse.

Stk. 3. Ansvar for at forsørge et barn ophører, hvis barnet selv har ansvar for at forsørge en ægtefælle eller et barn.

Stk. 4. Kommunen giver uafhængigt af forældrenes forsørgelsesansvar hjælp til en gravid datter under 18 år til dækning af de behov, der er en følge af graviditeten.

Kapitel 2

Statsborgerskab og bopæl

§ 3. Enhver, der opholder sig lovligt her i landet, har ret til hjælp efter denne lov.

Stk. 2. For at få vedvarende hjælp til forsørgelse skal modtageren

- 1) være dansk statsborger,
- 2) være statsborger i en EU/EØS-medlemsstat eller familiemedlem til en sådan og være berettiget til ophold efter fællesskabsretlige regler eller
- 3) være omfattet af en aftale efter § 4.

Stk. 3. Hjælp til forsørgelse anses for vedvarende, hvis den er ydet i mere end 1 år eller må påregnes at ville vare mere end 1 år.

Stk. 4. Hvis en udlænding, der ikke er omfattet af stk. 2, nr. 2 eller 3, får behov for vedvarende hjælp, afgør Den Sociale Sikringsstyrelse, om udlændingen skal hjemsendes. Sikringsstyrelsen kan dog ikke træffe afgørelse om hjemsendelse efter denne lov, hvis udlændingen med henblik på varigt ophold lovligt har boet her i landet i mere end de sidste 3 år.

Stk. 5. Ved afgørelser efter stk. 4, 1. pkt., lægges bl.a. vægt på,

- 1) om udlændingen er gift og samlever med en dansk statsborger, en flygtning eller en udlænding, der lovligt har boet her i landet med henblik på varigt ophold i mere end 3 år,
- 2) varigheden af opholdet her i landet,
- 3) helbredsmæssige forhold,

- 4) den familiemæssige og øvrige tilknytning til landet i forhold til hjemlandet, og
- 5) om en person, der har påtaget sig at forsørge udlændingen, overholder eller burde overholde denne pligt.

§ 4. Der kan ved aftale med andre stater eller internationale organisationer gives personer, der ikke er danske statsborgere, ret til vedvarende hjælp til forsørgelse under ophold her i landet.

§ 5. Personer, der opholder sig i udlandet, kan ikke få hjælp efter denne lov.

Stk. 2. Kommunen kan dog i særlige tilfælde tillade, at retten til hjælp bevares under kortvarige ophold i udlandet, hvis

- 1) modtageren deltager i aktiviteter, der er led i aktivering eller revalidering efter denne lov,
- 2) modtageren udøver aftalt eller fastsat samvær, som ikke kan foregå her i landet, med egne børn under 18 år,
- 3) modtageren har brug for nødvendig lægebehandling, som den pågældende ikke kan få her i landet, eller
- 4) der i øvrigt foreligger ganske særlige forhold, f.eks. besøg hos en nær pårørende, der er alvorligt syg.

Stk. 3. Det er en betingelse for at bevare hjælpen i udlandet, at opholdet ikke hindrer, at modtageren kan opfylde de almindelige betingelser for hjælp, herunder at den pågældende kan tage imod tilbud om arbejde eller aktivering.

§ 6. Den Sociale Sikringsstyrelse kan bestemme, at en dansk statsborger, som har opholdt sig mange år i udlandet, kan få hjælp til forsørgelse, når hjemrejse derved kan undgås og andre forhold taler herfor. Det er en betingelse, at hverken ansøgeren eller ægtefællen har indtægter eller formue, der kan dække det nødvendige behov.

Stk. 2. Hjælpen efter stk. 1 fastsættes på grundlag af en indstilling fra udenrigstjenesten med udgangspunkt i ansøgerens udgifter og levilkårene i det pågældende land. Hjælpen kan ikke overstige et månedligt beløb, der svarer til folkepensionens grundbeløb med fradrag for eventuelle indtægter.

Kapitel 3

Vejledning og opfølgning

Vejledning

§ 7. Når en person søger om hjælp, skal kommunen straks vurdere, om der er behov for at yde vejledning om, hvordan den pågældende så vidt muligt ved egen hjælp kan klare øjeblikkelige eller kommende økonomiske problemer.

Stk. 2. Vejledningen kan bestå i oplysninger om, hvordan den pågældende kan forbedre mulighederne for arbejde eller uddannelse.

Behandling og vurdering af ansøgninger

§ 8. Kommunen skal behandle ansøgninger og spørgsmål om hjælp efter reglerne herom i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 2. Når en person har brug for hjælp til forsørgelse i forbindelse med ledighed, kan kommunen normalt gå ud fra, at behovet kan opfyldes ved kontanthjælp og aktivering efter reglerne i kapitel 4.

Stk. 3. Efter lov om retssikkerhed og administration på det sociale område skal kommunen hurtigst muligt og senest 8 uger efter første udbetaling af løbende hjælp vurdere, om hjælp efter kapitel 4 er tilstrækkelig til, at modtageren kan klare sig selv. Vurderer kommunen, at dette ikke er tilfældet, skal den så vidt muligt give andre egnede tilbud, f.eks. revalidering, skånejob med løntilskud eller lignende.

Skriftlige planer

§ 9. Kommunen kan ved aktivering lave en skriftlig plan, når den skønner, at det vil fremme en sammenhængende indsats. Planen skal ud fra personens egne ønsker og forudsætninger beskrive mål for arbejde eller uddannelse og fastlægge de aktiviteter, der kan føre frem til målet. Er arbejde eller uddannelse ikke for tiden et realistisk mål, kan planen gå ud på at stabilisere og forbedre personens almindelige livssituation.

Stk. 2. Kommunen skal lave en erhvervsplan, jf. § 50, for en person, der skal modtage hjælp til revalidering.

Opfølgning

§ 10. Kommunen skal løbende følge sager efter denne lov for at sikre sig, at betingelserne for at give hjælp fortsat er opfyldt. Samtidig skal

kommunen være opmærksom på, om der er grundlag for at yde andre former for hjælp.

Stk. 2. Kommunen skal foretage opfølgning af en sag, jf. stk. 1, senest 3 måneder efter, at hjælpen er udbetalt første gang eller sagen har været vurderet efter § 7 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Herefter skal opfølgning ske senest 3 måneder efter, at sagen sidst har været vurderet eller der er lavet en skriftlig plan efter § 9.

Stk. 3. Der gælder særlige regler om opfølgning i følgende tilfælde:

- 1) Kommunen skal følge op på en erhvervsplan efter § 50 efter 6 måneder.
- 2) I sager om fleksjob og skånejob med løntilskud efter kapitel 7 skal kommunen foretage opfølgning senest 6 måneder efter, at tilskuddet er udbetalt første gang. Herefter skal opfølgningen ske senest 12 måneder efter, at sagen sidst har været vurderet.

Kapitel 4

Kontanthjælp og aktivering

§ 11. Kommunen yder hjælp i form af kontanthjælp og aktivering.

Stk. 2. Det er en betingelse for at få hjælpen, 1) at ansøgeren har været ude for ændringer i sine forhold, f.eks. i form af sygdom, arbejdsløshed eller samlivsophør,

- 2) at ændringerne bevirker, at ansøgeren ikke har mulighed for at skaffe det nødvendige til sin egen eller familiens forsørgelse, og
- 3) at behovet ikke kan dækkes gennem andre ydelser.

Personer under uddannelse

§ 12. Der kan ikke ydes hjælp til personer under uddannelse. Socialministeren kan dog fastsætte regler om, at der i særlige tilfælde kan ydes hjælp til personer under uddannelse.

Stk. 2. Når der ydes hjælp til en person, hvis ægtefælle er under uddannelse, beregnes der ikke hjælp til ægtefællen.

Udnyttelse af arbejdsmulighederne

§ 13. Det er en betingelse for at få hjælp efter § 11, at ansøgeren og ægtefællen ikke har et rimeligt tilbud om arbejde.

Stk. 2. Det er en betingelse for at få hjælp, at ansøgeren og dennes ægtefælle tager imod et ri-

meligt tilbud om aktivering eller andre tilbud, som kan forbedre mulighederne for at få et arbejde (beskæftigelsesfremmende foranstaltninger).

Stk. 3. Der kan dog ikke stilles krav om, at ansøgeren eller ægtefællen tager imod arbejde efter stk. 1 eller tilbud efter stk. 2, hvis for eksempel

- 1) det fremgår af en lægeerklæring, at den pågældende ikke kan arbejde på grund af sygdom, eller at der er risiko for, at helbredet forringes, hvis det hidtidige arbejde fortsættes,
- 2) den pågældende har ret til fravær ved graviditet, barsel og adoption efter reglerne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse og barselorlov m.v.,
- 3) den pågældende er nødt til at passe sine børn og der ikke kan anvises anden pasningsmulighed, eller
- 4) arbejdet omfatter udvikling og fremstilling af krigsmateriel.

Stk. 4. Reglerne i stk. 1 og 2 gælder ikke for ansøgerens ægtefælle, når ægtefællen modtager en offentlig forsørgelsesydelse, som ikke er betinget af, at modtageren udnytter sine arbejdsmuligheder.

Stk. 5. En person, hvis ægtefælle er berettiget til hjælp efter § 11, og som udelukkende har arbejdet i hjemmet, kan vælge ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder efter reglerne i stk. 1 og 2. I så fald bliver hjælpen til ægteparret beregnet efter reglerne i § 26, stk. 3, og § 34, stk. 3.

Formue

§ 14. Kommunen kan ikke yde hjælp, hvis ansøgeren og ægtefællen har formue, som kan dække det økonomiske behov. Kommunen ser dog bort fra beløb på op til 10.000 kr., for ægtefæller 20.000 kr.

Stk. 2. Der ses desuden bort fra den del af en formue, der er nødvendig for at kunne bevare eller opnå en nødvendig boligstandard, eller som bør bevares af hensyn til ansøgerens og familiens erhvervs- eller uddannelsesmuligheder.

Stk. 3. Kommunen ser endvidere bort fra formue, som skyldes beløb, der er udbetalt som godtgørelse for varigt mén og ikkeøkonomisk skade samt ydelser fra godkendte sociale fonde, stiftelser, foreninger m.v., der er fritaget for beskatning hos modtageren, jf. ligningslovens § 7, litra z.

Kapitalpensioner m.v.

§ 15. Socialministeren kan fastsætte regler for, i hvilke tilfælde der ses bort fra formue i form af kapitalpensioner, anden opsparing, der er beregnet til fratræden fra arbejdsmarkedet, og livsforsikringer m.v. med tilbagekøbsret.

Tilbud om aktivering

§ 16. Kommunen tilbyder aktivering eller andre beskæftigelsesfremmende foranstaltninger til personer, som er omfattet af §§ 11 og 13.

Stk. 2. Aktivering efter denne lov kan omfatte en eller flere af følgende aktiviteter:

- 1) Kortvarige vejlednings- og introduktionsprogrammer med vejledning om arbejds- og uddannelsesmuligheder og med adgang til at afprøve beskæftigelsesønsker.
- 2) Jobtræning med løntilskud hos private eller offentlige arbejdsgivere, jf. §§ 12-14 i lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik.
- 3) Individuel jobtræning hos private eller offentlige arbejdsgivere, jf. §§ 22 og 24 i lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik.
- 4) Særligt tilrettelagte uddannelsesaktiviteter.
- 5) Særligt tilrettelagte aktiverende forløb i form af vejlednings- og praktikforløb, erhvervsmodnende kurser eller andre tilsvarende forløb med en kombination af arbejde og uddannelse.
- 6) Frivillige og ulønnede aktiviteter efter personens eget ønske, som kommunen anser for at have samfundsmæssig betydning eller betydning for den pågældendes uddannelses- eller arbejdsmæssige situation.
- 7) Voksen- eller efteruddannelse efter personens eget ønske, jf. § 19.
- 8) Ordninger om jobrotation, hvor ledige erstatter beskæftigede, jf. § 20 i lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik.

Stk. 3. Socialministeren fastsætter regler om, hvilke uddannelsesaktiviteter kommunen kan tilbyde efter stk. 2, nr. 4.

Stk. 4. Når en kommune tilbyder aktivering, skal den så vidt muligt give flere tilbud at vælge i mellem.

Om jobtræning og individuel jobtræning

§ 17. Personer under 25 år, der modtager hjælp, fordi de har afvist et tilbud om uddannelse

efter § 32 a i lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik, kan ikke få tilbud om jobtræning.

Stk. 2. Reglen i stk. 1 gælder ikke for dem, der har gennemført et tilbud om aktivering, og som efter § 24 skal have et nyt tilbud om aktivering.

§ 18. Arbejdsvilkårene for personer i jobtræning og individuel jobtræning skal svare til de overenskomstmæssige eller til de vilkår, der sædvanligt gælder for tilsvarende arbejde. Dog fastsætter kommunen arbejdstiden efter aftale med arbejdsgiveren.

Stk. 2. Personer i jobtræning og individuel jobtræning er omfattet af lovgivningen for lønmodtagere. Dog er personer i individuel jobtræning ikke omfattet af lov om ferie, lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel og lov om Arbejdsgivernes Elevrefusion.

Stk. 3. Arbejdsministeren kan fastsætte undtagelser fra stk. 2, 1. pkt.

Om voksen- eller efteruddannelse

§ 19. Personer, der er fyldt 25 år, og som i en sammenhængende periode på 6 måneder har modtaget hjælp efter § 11, kan deltage i voksen- eller efteruddannelse, der er optaget på positivlisten for uddannelsesorlov. Det er en betingelse for at deltage i uddannelsen, at uddannelsen indgår i en skriftlig plan efter § 9, stk. 1, og at der ikke er rimelig udsigt til, at personen får stabilt og ustøttet arbejde i den planlagte uddannelsesperiode.

Stk. 2. Kommunen kan yde hjælp til betaling af deltagerudgifter, hvis udgiften ikke er urimelig i forhold til betydningen for den pågældendes senere arbejdsmuligheder.

Tilbuds omfang og varighed m.v.

§ 20. Personer under 30 år skal have tilbud om aktivering senest efter en sammenhængende periode med 13 ugers kontanthjælp.

Stk. 2. Når den pågældende modtager hjælp på grund af ledighed, skal tilbudet være på

- 1) 18 måneder, når den pågældende ikke har en uddannelse, der berettiger til optagelse i en arbejdsløshedskasse, og
- 2) 6 måneder, når den pågældende har gennemført en uddannelse, der berettiger til optagelse i en arbejdsløshedskasse.

Stk. 3. Tilbud efter stk. 2 skal have et sådant omfang, at aktiveringen sammen med eventuelt

ustøttet deltidsarbejde er på mindst 30 timer om ugen.

Stk. 4. Tilbud til personer under 30 år, der modtager hjælp på grund af problemer ud over ledighed, skal have en varighed på 18 måneder. Kommunen fastsætter det ugentlige timetal i tilbudet.

§ 21. Personer, der er fyldt 30 år, skal have tilbud om aktivering senest efter en sammenhængende periode med 12 måneders kontanthjælp. Kommunen fastsætter det ugentlige timetal og varigheden af tilbudet.

§ 22. Personer, der som hjemmearbejdende er omfattet af § 13, stk. 5, er efter ansøgning berettiget til tilbud om aktivering efter reglerne i §§ 20 og 21.

§ 23. I tilbud om aktivering, bortset fra jobtræning, der har en sammenhængende varighed på 12 måneder eller mere, skal der ud over den fastlagte aktiveringsperiode indlægges en friperiode på 1 måned, således at aktiveringen ikke overstiger 11 måneder inden for en 12-måneders-periode. Kommunen skal tilstræbe, at friperioden lægges efter aftale med den aktiverede.

Stk. 2. I friperioden er den aktiverede ikke omfattet af pligten til at udnytte sine arbejdsmuligheder efter § 13, stk. 1 og 2.

§ 24. Personer under 30 år, som har gennemført et tilbud om aktivering efter § 20, skal senest have et nyt tilbud om aktivering, når de pågældende har modtaget kontanthjælp i en sammenhængende periode på 3 måneder.

Hjælp til forsørgelse

§ 25. Hjælpen udgør et månedligt beløb på

- 1) 9.100 kr. for personer, der er fyldt 25 år, og som har forsørgelsespligt over for børn,
- 2) 6.825 kr. for andre personer, der er fyldt 25 år,
- 3) 4.384 kr. for personer under 25 år, der ikke bor hos en eller begge forældre, og
- 4) 2.144 kr. for personer under 25 år, som bor hos en eller begge forældre.

Stk. 2. En person under 25 år får 9.100 kr., når den pågældende forsørger eget barn i hjemmet.

Stk. 3. En kvinde under 25 år får 6.825 kr., når hun er gravid og har passeret 12. svangerskabsu-

ge. Personer under 25 år får ligeledes 6.825 kr., når de i en sammenhængende periode på 18 måneder umiddelbart før ændring i forholdene ved ustøttet arbejde hver måned har haft indtægter, der overstiger 6.825 kr.

Stk. 4. En person under 25 år, der har en dokumenteret bidragspligt over for et barn, og som modtager hjælp efter stk. 1, nr. 3 eller 4, eller stk. 3, 2. pkt., får et månedligt tillæg, der svarer til det fastsatte bidrag, dog højst normalbidraget. Er bidraget forskudsvis udlagt på tidspunktet for udbetaling af hjælp, benyttes tillægget til afdrag på bidragsgælden. Hjælpen inkl. tillæg kan højst udgøre 9.100 kr.

Stk. 5. En person, der alene har forsørgelsespligt over for børn, der opholder sig i udlandet, kan kun få 9.100 kr. efter stk. 1, nr. 1, hvis den pågældende kan dokumentere forsørgelsespligten, og at den pågældende faktisk opfylder forsørgelsespligten.

§ 26. Hjælpen til ægtepar beregnes som summen af de beløb, som hver af ægtefællerne er berettiget til efter § 25.

Stk. 2. Hvis kun en af ægtefællerne er berettiget til hjælp efter § 11 og den anden ægtefælle modtager en offentlig forsørgelsesydelse, beregnes der ikke hjælp til den ægtefælle, der modtager en offentlig forsørgelsesydelse.

Stk. 3. Hvis kun en af ægtefællerne er berettiget til hjælp efter § 11 og den anden ægtefælle har valgt ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder efter § 13, stk. 5, beregnes hjælpen til den berettigede ægtefælle efter reglerne i § 25 med et tillæg på 2.144 kr. Hjælpen beregnes efter stk. 1 fra den 1. i måneden efter, at den hidtil hjemmearbejdende har meddelt kommunen, at pågældende ønsker at udnytte sine arbejdsmuligheder efter § 13, stk. 1 og 2.

Særlige regler om hjælp til visse persongrupper

§ 27. Hjælpen udgør et månedligt beløb, der svarer til, hvad der ydes en gift folkepensionist uden andre indtægter end folkepensionen, til personer,

- 1) der er fyldt 60 år,
- 2) som ikke kan få social pension på grund af betingelserne om optjening, og
- 3) som ikke har forsørgelsespligt over for børn under 18 år.

§ 28. Der kan undtagelsesvis ydes hjælp til udlændinge, der har søgt asyl, men endnu ikke har fået afgjort deres ansøgning om opholdstilladelse her i landet, hvis de efter udlændingeloven har ret til at opholde sig her i landet, mens deres ansøgning behandles.

Stk. 2. Det er en betingelse for hjælpen, at det ikke påhviler udlændingemyndighederne at afholde udgifterne til forsørgelsen efter reglerne i udlændingeloven. Hjælpen kan normalt højst udgøre det beløb, der efter udlændingeloven kunne have været udbetalt til udlændingen. Socialministeren fastsætter regler for hjælpen, herunder i hvilke tilfælde der kan ydes yderligere hjælp.

§ 29. Socialministeren kan uanset reglerne i §§ 25 og 34 fastsætte regler om hjælp til

- 1) personer, hvis forsørgelse helt eller delvis dækkes af det offentlige efter anden lovgivning, og
- 2) personer, der er varetægtsfængslet, afsoner straf eller er idømt andre retsfølger af strafbare handlinger.

Indtægter m.v.

§ 30. Har ansøgeren og ægtefællen indtægter, trækkes disse fra i hjælpen, jf. dog §§ 31- 33.

Stk. 2. Når hjælpen til en gift person beregnes efter § 26, stk. 2, trækker kommunen kun den del af den anden ægtefælles indtægt fra, som overstiger henholdsvis 9.100 kr. eller 6.825 kr. afhængigt af, om den pågældende har forsørgelsespligt over for børn eller ikke.

Arbejdsindtægter m.v.

§ 31. Har ansøgeren eller ægtefællen arbejdsindtægter eller indtægter som led i aktivering eller andre beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, ses der ved beregningen af hjælpen efter § 25 bort fra 10 kr. pr. udført arbejdstime. Det beløb, der samlet kan ses bort fra, kan ikke beregnes på grundlag af mere end 160 timer pr. måned pr. person.

Stk. 2. For personer, der ikke har en fastsat arbejdstid, beregnes timetallet ud fra indtægten divideret med den omregningsfaktor, som er fastsat efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Socialministeren fastsætter regler for omregningen.

Feriegodtgørelse

§ 32. Feriegodtgørelse efter ferielovgivning bliver trukket fra i hjælpen, når ferien holdes. Der kan kun foretages fradrag svarende til hjælpen for det antal dage, som feriegodtgørelsen er bestemt til at dække.

Andre indtægter m.v.

§ 33. Der foretages ikke fradrag i hjælpen for:

- 1) Invaliditetsydelse, invaliditetsbeløb samt bistands- og plejetillæg efter lov om social pension.
- 2) Godtgørelse efter § 38.
- 3) Vederlag som tilforordnet ved valg.
- 4) Ydelser fra godkendte sociale fonde, stiftelser m.v., der er fritaget for beskatning hos modtageren, jf. ligningslovens § 7, litra z.
- 5) Børns indtægter og indtægter, der vedrører børn.
- 6) Værdien af kost m.v. under indlæggelse på sygehus eller lignende behandlingsinstitutioner. Hvis sygehusopholdet har varet i mere end 3 måneder, kan der dog foretages fradrag svarende til den besparelse, der er en følge af indlæggelsen.

Stk. 2. Godtgørelse for varigt mén og godtgørelse for ikkeøkonomisk skade, samt indtægter, der hidrører herfra, trækkes ikke fra i hjælpen.

Særlig støtte

§ 34. Personer, der opfylder betingelserne i § 11, og som har høje boligudgifter eller stor forsørgerbyrde, kan særskilt eller i forbindelse med udbetaling af hjælp efter § 25 få en særlig støtte.

Stk. 2. Inden kommunen giver støtte, skal det undersøges, om der kan skaffes en rimelig, billigere bolig.

Stk. 3. Følgende personer kan ikke få særlig støtte:

- 1) Ægtepar, der er omfattet af § 13, stk. 5.
- 2) Personer under 25 år, som får hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 3 og 4.
- 3) Personer, der får hjælp efter § 28.
- 4) Personer, der modtager orlovsydelse efter lov om orlov.

Stk. 4. Socialministeren fastsætter regler for beregningen af støtten efter stk. 1, herunder regler om begrænsning af støtten og fradrag for indtægter.

Særlige ydelser under aktivering

§ 35. Til personer i jobtræning udbetaler arbejdsgiveren overenskomstmæssig løn. Hvis arbejdet ikke er omfattet af en overenskomst, er lønnen den sædvanlige for tilsvarende arbejde. Offentlige arbejdsgivere kan dog højst udbetale 85,10 kr. pr. time (1. oktober 1996) eksklusive feriepenge m.v. i løn.

§ 36. Til personer i individuel jobtræning udbetaler kommunen en hjælp, der beregnes efter § 25. Hjælpen skal dog mindst udgøre 30 kr. pr. aktiveringstime.

Stk. 2. Kommunen yder ud over hjælpen efter stk. 1 et beskæftigelsestillæg pr. aktiveringstime. Tillægget er på 10 kr.

§ 37. Når en person deltager i et særligt tilrettelagt aktiverende forløb og der i dette forløb indgår perioder med jobtræning eller individuel jobtræning, modtager den pågældende i disse perioder løn efter § 35 eller ydelser efter § 36.

Godtgørelse under aktivering

§ 38. Kommunen kan beslutte at udbetale op til 1.000 kr. om måneden i hel eller delvis godtgørelse til anslåede udgifter ved at deltage i tilbud om aktivering. Godtgørelse kan dog ikke udbetales til personer i jobtræning. I individuel jobtræning kan godtgørelsen alene udbetales, når udgifterne ved at deltage kun i meget begrænset omfang er dækket af beskæftigelsestillægget efter § 36, stk. 2.

Stk. 2. I ganske særlige tilfælde kan kommunen beslutte at udbetale en højere godtgørelse, dog højst 1.500 kr. om måneden.

Stk. 3. Kommunen fastsætter nærmere retningslinjer for udbetaling af godtgørelsen. Kommunen giver information til kommunens borgere om indholdet af retningslinjerne.

Fradrag i hjælpen

§ 39. Udebliver en person eller dennes ægtefælle uden rimelig grund fra et tilbud om aktivering eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, kan kommunen nedsætte hjælpen efter § 25. Nedsættelsen skal ske inden 3 måneder efter, at den pågældende er udeblevet.

Stk. 2. Hjælpen efter § 25 nedsættes forholds- mæssigt svarende til det antal timer, som den på-

gældende er udeblevet. Nedsættelsen beregnes i forhold til månedens samlede tilbud om aktivering eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning. Den månedlige hjælp efter § 25 kan højst nedsættes med 20 pct.

§ 40. I individuel jobtræning nedsætter kommunen beskæftigelsestillægget efter § 36, stk. 2, med det antal timer, som deltageren uden rimelig grund er udeblevet fra.

Stk. 2. Kommunen kan foretage et forholds- mæssigt fradrag i godtgørelsen efter § 38, når deltageren uden rimelig grund udebliver fra et tilbud om aktivering.

Ophør af hjælpen

§ 41. Hjælpen ophører, hvis modtageren eller ægtefællen uden rimelig grund afviser et tilbud om arbejde, aktivering efter § 16, stk. 2, nr. 1-5 og 8, eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, så længe muligheden for at benytte tilbudet består.

Kapitel 5

Igangsætningsydelse

§ 42. Kommunen kan beslutte at udbetale igangsætningsydelse til en person, der ønsker at etablere og drive selvstændig virksomhed, hvis den pågældende har modtaget ydelser efter kapitel 4 i en sammenhængende periode på 6 måneder.

§ 43. Igangsætningsydelsen udgør 50 pct. af den månedlige hjælp efter §§ 25 og 34, som den pågældende modtog i måneden forud for den måned, hvor udbetalingen af ydelsen begynder. Hvis den pågældende er i jobtræning efter § 16, stk. 2, nr. 2, beregnes igangsætningsydelsen som 50 pct. af den hjælp efter §§ 25 og 34, som den pågældende ellers ville have været berettiget til.

Stk. 2. Indtægterne fra den selvstændige virksomhed trækkes ikke fra i igangsætningsydelsen.

Stk. 3. Kommunen udbetaler igangsætningsydelsen i 2¹/₂ år.

§ 44. Igangsætningsydelsen ændres ikke i udbetalingsperioden, men ophører, hvis modtageren får lønindtægter eller andre erhvervs- mæssige indtægter ved siden af virksomheden.

Bilag til f. t. l. om integration af udlændinge i Danmark

§ 45. Hvis ægtefællen til en person, som modtager igangsætningsydelse, er berettiget til konthjælp, beregnes hjælpen efter § 26, stk. 2, og § 30, stk. 2.

Kapitel 6

Revalidering

§ 46. Revalidering er erhvervsrettede aktiviteter og økonomisk hjælp, der kan bidrage til, at en person med begrænsninger i arbejdsevnen fastholdes eller kommer ind på arbejdsmarkedet, således at den pågældendes mulighed for at forsørge sig selv og sin familie forbedres. En person, der er berettiget til sådan hjælp, kaldes en revalidend. Aktiviteter, som revalidenden gennemfører, før det erhvervsmæssige sigte er afklaret, kaldes forrevalidering. Det er aktiviteter med et erhvervsmodnende eller afklarende sigte for revalidenden.

Stk. 2. Kommunen giver tilbud om revalidering, når erhvervsrettede aktiviteter efter denne eller anden lovgivning ikke er tilstrækkelige til, at den pågældende kan klare sig selv.

Stk. 3. En revalidend har ret til revalidering uden hensyn til ægtefællens indtægts- og formueforhold.

§ 47. Kommunen tilrettelægger revalideringen i samarbejde med revalidenden således, at tilbudet er tilpasset den enkelte forudsætninger.

Stk. 2. En revalidering kan bl.a. bestå af en eller flere af følgende aktiviteter:

- 1) Arbejdsprøvning.
- 2) Erhvervsmodnende eller afklarende aktiviteter.
- 3) Uddannelse.
- 4) Op træning hos private eller offentlige arbejdsgivere.
- 5) Hjælp til selvstændig virksomhed.

Stk. 3. Økonomisk hjælp til revalidering kan omfatte

- 1) revalideringsydelse efter § 52,
- 2) helt eller delvis løntilskud efter § 62,
- 3) særlig støtte efter §§ 63 og 64 og
- 4) støtte til at etablere selvstændig virksomhed efter § 65.

Stk. 4. Revalidenden bevarer sit hidtidige forsørgelsesgrundlag under forrevalideringen.

§ 48. Såvel kommunen som amtskommunen kan etablere erhvervsmodnende og erhvervsin-

troducerende kurser og jobindslningsprojekter.

Revalideringsperioden

§ 49. Kommunen skal tilrettelægge en revalidering, herunder en forrevalidering, således, at den kan gennemføres på så kort tid som muligt, og således at revalidendens behov tilgodeses. Kommunen kan højst planlægge, at revalidenden får revalideringsydelse i 5 år. Uddannelse, som indgår i en revalidering, forudsættes gennemført på den normerede uddannelsestid. Betingelserne for forlængelse af perioden, hvor revalidenden får revalideringsydelse, fremgår af § 56.

Stk. 2. Har revalidenden betydelige begrænsninger i arbejdsevnen, og taler revalidendens personlige forudsætninger, interesser og evner i udpræget grad for en længerevarende videregående uddannelse, kan kommunen planlægge en revalidering, hvor revalidenden får revalideringsydelse i mere end 5 år.

Erhvervsplanen

§ 50. Kommunen udarbejder i samarbejde med revalidenden en erhvervsplan, når det erhvervs-mæssige sigte er afklaret for den pågældende. Planen skal angive mål, tidsrammer og indhold.

Stk. 2. Erhvervsplanen kan indeholde et eller flere af følgende elementer:

- 1) Arbejdsprøvning.
- 2) Op træning.
- 3) Nødvendig forberedende undervisning.
- 4) Kurser og projekter.
- 5) Uddannelse.

Stk. 3. Erhvervsplanen skal indeholde en beskrivelse af de enkelte elementer i forløbet. Planen skal være realistisk med hensyn til revalidendens forudsætninger, evner og interesser samt muligheder for optagelse på en uddannelse og for endelig erhvervs-mæssig placering.

Stk. 4. Kommunen skal revidere erhvervsplanen, når individuelle eller generelle betingelser for at gennemføre den ændrer sig.

Hjælpen

§ 51. Kommunen giver revalidenden revalideringsydelse efter § 52, når der er iværksat en

revalidering i overensstemmelse med en fastlagt erhvervsplan.

Stk. 2. Kommunen giver dog hjælpen

- 1) som helt eller delvis løntilskud til arbejdsgiveren, når revalidenden er under optræning eller uddannelse efter § 60, og
- 2) som tilskud til forsørgelse i forbindelse med start af selvstændig virksomhed, jf. § 65.

Stk. 3. En revalidend, der får dækket sine leveomkostninger efter anden lovgivning, kan ikke samtidig få revalideringsydelse.

Stk. 4. En ung revalidend, der netop har forladt skolesystemet, og som kan klare sig med de normale støtteordninger til dækning af leveomkostninger, f.eks. fra Statens Uddannelsesstøtte, kan kun få revalideringsydelse, hvis den pågældende har betydelige begrænsninger i arbejdsevnen eller af andre grunde har særligt begrænsede erhvervsmuligheder.

§ 52. Revalideringsydelsen beregnes som et månedligt beløb på grundlag af højeste dagpengebeløb efter § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Stk. 2. En revalidend under 25 år får halvdelen af beløbet i stk. 1, og det udbetales til udløbet af den måned, hvori den pågældende fylder 25 år.

Stk. 3. En revalidend under 25 år får dog revalideringsydelse efter stk. 1, når

- 1) den pågældende forsørger egne børn i hjemmet eller
- 2) den pågældende har haft arbejdsindtægter, som giver ret til højeste sygedagpenge.

Stk. 4. Personer, der får hjælp efter stk. 2, og som har en dokumenteret bidragspligt over for et barn, får et månedligt tillæg, der svarer til det fastsatte bidrag, dog højst normalbidraget. Er bidraget forskudsvis udlagt på tidspunktet for udbetaling af hjælp, benyttes tillægget til afdrag på bidragsgælden. Hjælpen inkl. tillæg kan højst udgøre 9.100 kr.

§ 53. Revalidenden har kun ret til revalideringsydelsen, hvis den pågældende følger erhvervsplanen.

§ 54. Revalidenden bevarer revalideringsydelsen ved kortvarige afbrydelser i revalideringsforløbet, der ikke har betydning for at gennemføre erhvervsplanen med hensyn til mål og indhold.

§ 55. Revalidenden bevarer revalideringsydelsen, når den pågældende har ret til fravær ved graviditet, barsel og adoption efter reglerne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse og barselorlov m.v.

Forlængelse af revalideringsperioden

§ 56. Kommunen kan i forhold til den fastsatte tid forlænge den periode, som revalidenden kan få revalideringsydelse i,

- 1) hvis revalidenden ikke kan gennemføre erhvervsplanen på grund af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller andre helt specielle forhold, eller
- 2) hvis sygdom, pasning af syge børn eller børn med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, barsel, manglende pasningsmulighed af børn eller særlige sociale forhold midlertidigt forsinker revalidenden i at gennemføre erhvervsplanen.

Arbejde under revalidering

§ 57. Revalidenden må ikke have andet arbejde, når erhvervsplanen gennemføres. Kommunen kan dog tillade andet arbejde i begrænset omfang, hvis arbejdet kan forenes med erhvervsplanen.

Indtægter, der trækkes fra i revalideringsydelsen

§ 58. Kommunen nedsætter revalideringsydelsen med

- 1) det beløb efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag, som revalidenden får i praktik-, elev- eller lærlingeløn eller som løn under optræning, og
- 2) indtægter fra andet arbejde, dog kun hvis disse overstiger 12.000 kr. pr. år.

Stk. 2. Ved afgørelsen af, hvad der kan betegnes som arbejdsindtægter, anvendes de regler, der er fastsat i medfør af § 58 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

§ 59. Kommunen nedsætter revalideringsydelsen med indtægter fra løbende udbetalinger fra forsikringer og pensionsordninger, herunder løbende udbetaling af erhvervsevnetabserstatning efter lov om forsikring mod følger af arbejdsskade. Disse indtægter trækkes dog kun fra i det omfang, de sammenlagt med revaliderings-

ydelsen overstiger revalidendens hidtidige arbejdsindtægter.

Stk. 2. Socialministeren fastsætter regler om, hvorledes hidtidige arbejdsindtægter opgøres og reguleres m.v.

Revalidering med helt eller delvis løntilskud

§ 60. Revalidender kan få tilbud om at blive optrænet eller uddannet hos private eller offentlige arbejdsgivere med løn efter § 61, hvis de

- 1) er over den sædvanlige uddannelsesalder,
- 2) tidligere har haft tilknytning til arbejdsmarkedet eller
- 3) har pligt til at forsørge ægtefælle eller børn.

§ 61. Arbejdsgiveren betaler som minimum til revalidenden den mindste overenskomstmæssige løn på det aktuelle ansættelsesområde eller den løn, som sædvanligvis gælder for tilsvarende arbejde.

§ 62. Kommunen giver arbejdsgiveren tilskud til lønnen efter § 61 med tillæg af eventuelle arbejdsgiverbidrag til ATP m.v.

Stk. 2. Ved uddannelsesforhold er tilskuddet forskellen mellem den overenskomstmæssige praktik-, elev- eller lærlingeløn og lønnen efter § 61.

Stk. 3. Ved anden optræning er tilskuddet forskellen mellem en løn, der svarer til revalidendens arbejdsindsats og lønnen efter § 61.

Stk. 4. Tilskuddet efter stk. 2 og 3 kan dog svare til hele lønnen m.v., når

- 1) beskæftigelsen finder sted hos offentlige eller dermed sidestillede arbejdsgivere eller
- 2) beskæftigelsen finder sted hos private arbejdsgivere og der foreligger særlige forhold hos revalidenden.

Særlig støtte under revalidering

§ 63. Kommunen kan under revalidering, herunder forrevalidering, og når revalidenden modtager hjælp efter anden lovgivning til dækning af leveomkostninger, give støtte til de særlige udgifter, der er en nødvendig følge af uddannelsen eller af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Stk. 2. Revalidender skal dog selv betale de første 200 kr. pr. måned af udgiften til befordring, medmindre udgiften er en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Stk. 3. Kommunen kan beregne støtten til uddannelsesudgifter i form af bøger og andet undervisningsmateriale på grundlag af de gennemsnitlige udgifter ved uddannelsen på den enkelte uddannelsesinstitution.

§ 64. Kommunen giver støtte til nødvendige merudgifter til bolig på grund af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, når revalidenden får den halve revalideringsydelse efter § 52, stk. 2.

Selvstændig virksomhed

§ 65. Kommunen kan give en revalidend støtte i form af tilskud eller rentefrit lån til at etablere selvstændig virksomhed, når den pågældende har faglige og forretningsmæssige forudsætninger for at drive virksomheden.

Stk. 2. Kommunen giver støtten som rentefrit lån, når kommunen skønner, at dette er rimeligt under hensyn til modtagerens fremtidige erhvervs muligheder.

Stk. 3. Kommunen kan endvidere give tilskud til forsørgelse i en kortere periode, normalt ikke mere end 6 måneder.

Stk. 4. Lånet efter stk. 2 sikres ved tinglyst pant, når dette er muligt.

§ 66. Kommunen påser, at der foreligger en forretningsmæssigt forsvarlig plan for den selvstændige etablering.

Stk. 2. Kommunen skal i den periode, hvor der udbetales tilskud til forsørgelse, følge sagen for at sikre sig, at forudsætningerne for hjælpen fortsat er opfyldt.

§ 67. Kommunen kan eftergive et lån, hvis revalidenden ikke har økonomisk mulighed for at betale det tilbage.

Den amtskommunale revalideringsindsats

§ 68. Amtskommunen bistår kommunerne i deres revalideringsindsats ved at tilvejebringe tilbud til personer med begrænsninger i arbejds- evnen, der ikke kan revalideres ved hjælp af kommunale tilbud. I tilknytning hertil yder amtskommunen rådgivning, jf. § 69 i lov om social service.

Stk. 2. De amtskommunale tilbud kan bl.a. omfatte arbejdsprøving, erhvervsmodnende el-

ler afklarende aktiviteter, optræning og uddannelse.

Stk. 3. Amtskommunen træffer efter indstilling fra kommunen afgørelse om tilbud efter stk. 1.

§ 69. En produktion, der udføres i forbindelse med den amtskommunale revalideringsindsats, må ikke påføre andre virksomheder ubillig konkurrence.

Stk. 2. Amtrådsforeningen udarbejder vejledning om kalkulationsregler for produktionen i forbindelse med den amtskommunale revalideringsindsats.

Kapitel 7

Fleksjob og skånejob med løntilskud m.v.

§ 70. Kommunen sørger for, at personer under 67 år med varige begrænsninger i arbejdslevnen har mulighed for ansættelse hos private eller offentlige arbejdsgivere i

- 1) fleksjob efter § 71 og
- 2) skånejob med løntilskud efter § 75.

Stk. 2. Socialministeren kan under hensyn til Danmarks internationale forpligtelser fastsætte regler om, at der inden for visse erhvervsområder ikke er adgang til at beskæftige personer efter stk. 1.

Stk. 3. Kommunen giver tilbud om job efter stk. 1. Amtskommunen kan give tilbud om job, når den er arbejdsgiver, eller hvis den aftaler dette med kommunen.

Fleksjob til personer, der ikke modtager social pension

§ 71. Kommunen sørger for, at personer, der ikke modtager social pension, og som ikke kan opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår på arbejdsmarkedet, har mulighed for at blive ansat i fleksjob. Mulighederne for revalidering til beskæftigelse på normale vilkår skal være udtømte, før der kan tilbydes et fleksjob.

§ 72. Arbejdsgiveren betaler lønnen til den ansatte i fleksjob.

Stk. 2. Kommunen giver arbejdsgiveren tilskud til lønnen. Tilskuddet er $\frac{1}{3}$, $\frac{1}{2}$ eller $\frac{2}{3}$ af lønnen afhængig af graden af den nedsatte arbejdssevne.

Stk. 3. Tilskuddet beregnes af lønnen med tillæg af udgifter til arbejdsgiverbidrag til ATP samt eventuelle udgifter til andre arbejdsgiverbidrag. Tilskuddet kan ikke overstige $\frac{1}{3}$, $\frac{1}{2}$ eller $\frac{2}{3}$ af den mindste overenskomstmæssige timeløn på det aktuelle ansættelsesområde eller af den løn, som sædvanligvis gælder for tilsvarende arbejde, med tillæg af udgifter til arbejdsgiverbidrag til ATP samt eventuelle udgifter til andre arbejdsgiverbidrag.

Stk. 4. Tilskuddet efter stk. 3 nedsættes med det beløb, som arbejdsgiveren har ret til efter lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. Socialministeren kan fastsætte regler herom.

§ 73. Når kommunen eller amtskommunen har givet tilbud om fleksjob, fastsættes løn og øvrige arbejdsvilkår, herunder arbejdstiden, som udgangspunkt efter de kollektive overenskomster på ansættelsesområdet, herunder efter de sociale kapitler. I ikke overenskomstdækket ansættelse skal overenskomsten på sammenlignelige områder gælde. Fastsættelse af løn og øvrige arbejdsvilkår skal ske i samarbejde med de faglige organisationer.

Stk. 2. Kommunen og amtskommunen har pligt til at give tilbud om fleksjob på fuld tid, medmindre den ansatte foretrækker deltidsansættelse.

Ledighedsydelse

§ 74. Personer, som har været ansat i fleksjob efter § 71 i 12 sammenhængende måneder, får ved uforskyldt ledighed udbetalt en ledighedsydelse af kommunen. Kommunen udbetaler ledighedsydelsen uden hensyn til modtagerens og ægtefællens indtægts- eller formueforhold.

Stk. 2. Ydelsen udgør et beløb svarende til 82 pct. af arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Ydelsen kan dog højst udgøre et beløb, der svarer til, hvad den pågældende i de forudgående tre måneder i gennemsnit har modtaget i løn eller dagpenge efter lov om dagpenge ved sygdom og fødsel.

Stk. 3. Ledighedsydelsen kan udbetales i en periode på sammenlagt 3 måneder inden for 24 måneder.

Stk. 4. Det er en forudsætning for udbetalingen af ledighedsydelsen, at modtageren opfylder betingelserne for at få et fleksjob, og at den på-

gældende ikke har et rimeligt tilbud om ansættelse i fleksjob.

Stk. 5. Ledighedsydelsen nedsættes med det beløb, som den ansatte eventuelt modtager fra arbejdsgiveren eller fra Lønmodtagerens Garantifond i forbindelse med ophør af ansættelsen.

Stk. 6. Socialministeren bekendtgør størrelsen af de månedlige beløb, der kan udbetales efter stk. 1.

Skånejob til personer, der modtager social pension

§ 75. Kommunen giver tilbud om skånejob med løntilskud til personer, der får førtidspension efter lov om social pension, når de pågældende ikke er i stand til at fastholde eller opnå beskæftigelse på nedsat tid på normale vilkår på arbejdsmarkedet.

§ 76. Arbejdsgiveren betaler lønnen til den ansatte.

Stk. 2. Kommunen giver arbejdsgiveren tilskud til lønnen. Tilskuddet beregnes af lønnen med tillæg af udgifter til arbejdsgiverbidrag til ATP samt eventuelle udgifter til andre arbejdsgiverbidrag. Tilskuddet er på $\frac{1}{2}$ af den løn, som arbejdsgiveren betaler, dog højst $\frac{1}{6}$ af den mindste overenskomstmæssige timeløn på det aktuelle ansættelsesområde eller af den løn, som sædvanligvis gælder for tilsvarende arbejde, med tillæg af udgifter til arbejdsgiverbidrag til ATP samt eventuelle andre arbejdsgiverbidrag.

§ 77. Når kommunen eller amtskommunen har givet tilbud om skånejob med løntilskud, fastsættes løn og øvrige arbejdsvilkår, herunder arbejdstiden, ved aftale mellem arbejdsgiveren og den ansatte. Dette skal ske i samarbejde med de faglige organisationer.

Kapitel 8

Værktøj og arbejdsredskaber

§ 78. Kommunen kan give en person med begrænsninger i arbejdsevnen, der er ansat, eller som skal ansættes på arbejdsmarkedet, hjælp til værktøj og arbejdsredskaber samt hjælp til kortvarige kurser, når hjælpen har afgørende betyd-

ning for, at den pågældende kan fastholde eller opnå beskæftigelse. Det er endvidere en forudsætning, at værktøjet eller arbejdsredskabet kompenserer for den pågældendes begrænsninger i arbejdsevnen.

Stk. 2. Kommunen giver hjælp efter stk. 1, når hjælp efter denne eller anden lovgivning ikke er tilstrækkelig til at kompensere for den pågældendes begrænsninger i arbejdsevnen.

Stk. 3. Kommunen giver hjælp efter stk. 1 uden hensyn til ansøgerens og ægtefællens indtægts- og formueforhold.

Kapitel 9

Bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension

§ 79. Kommunen indbetaler efter reglerne i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension ATP-bidrag for personer i alderen 16-66 år, der modtager hjælp efter §§ 25 og 36 og § 52, stk. 1, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. For personer, der modtager hjælp efter §§ 25 eller 36, er det en betingelse for indbetaling af ATP-bidrag, at den pågældende har modtaget en af disse ydelser i en sammenhængende periode på 6 måneder.

Stk. 3. For personer, der modtager hjælp efter §§ 25 og 36 og § 52, stk. 1, er det en betingelse for indbetaling af ATP-bidrag, at den månedlige ydelse, der ligger til grund for beregning af ATP-bidrag, mindst udgør 9.100 kr. til en person med forsørgelsespligt over for børn og til andre mindst udgør 6.825 kr. Kommunen indbetaler ikke ATP-bidrag, hvis hjælpen er ydet med tilbagebetalingspligt efter § 93.

§ 80. Den ydelse, der ligger til grund for beregning af ATP-bidrag, er den ydelse, der er beregnet, efter at der er foretaget fradrag efter reglerne i §§ 30-33, 39, 40, 58 og 59.

Stk. 2. De personer, for hvem kommunen betaler bidrag efter § 79, betaler selv $\frac{1}{3}$ af det fastsatte bidrag. Denne del af bidraget indeholdes ved udbetaling af den ydelse, der ligger til grund for beregning af bidraget. Kommunen betaler $\frac{2}{3}$ af bidraget.

Stk. 3. Socialministeren kan efter indstilling fra Arbejdsmarkedets Tillægspension fastsætte regler om bidragsbetaling.

Kapitel 10

Hjælp i særlige tilfælde

Enkeltudgifter

§ 81. Kommunen kan yde hjælp til rimeligt begrundede enkeltudgifter til en person, som har været ude for ændringer i sine forhold, hvis den pågældendes egen afholdelse af udgifterne i afgørende grad vil vanskeliggøre den pågældendes og familiens muligheder for at klare sig selv i fremtiden. Hjælpen kan normalt kun ydes, hvis udgiften er opstået som følge af behov, der ikke har kunnet forudses. Kommunen kan dog efter en konkret vurdering undtagelsesvis yde hjælp til en udgift, der har kunnet forudses, hvis afholdelsen af udgiften er af helt afgørende betydning for den pågældendes eller familiens livsførelse.

Sygebehandling m.v.

§ 82. Kommunen kan yde hjælp til udgifter til sygebehandling, medicin, tandbehandling eller lignende, der ikke kan dækkes efter anden lovgivning, hvis ansøgeren ikke har økonomisk mulighed for at betale udgifterne. Der kan kun ydes hjælp, hvis behandlingen er nødvendig og helbredsmæssigt velbegrundet. Der kan kun undtagesvis ydes hjælp til udgifter til behandling uden for det offentlige behandlingssystem. Dette forudsætter, at der ikke er behandlingsmuligheder inden for det offentlige behandlingssystem, og at behandlingen i hvert enkelt tilfælde er lægeligt velbegrundet.

Særlig hjælp vedrørende børn

§ 83. Kommunen kan yde hjælp til udgifter ved udøvelse af ret til samvær med egne børn under 18 år, som ikke bor hos ansøgeren. Det er en betingelse for at yde hjælp, at ansøgeren ikke har økonomisk mulighed for at betale udgifterne.

Stk. 2. Kommunen kan yde hjælp til rejseudgifter med henblik på kontakt til børn, der er ført til udlandet uden samtykke fra forældremyndighedens indehaver. Det er en forudsætning, at sagen er blevet anmeldt til dansk politi, og at kommunen har forelagt sagen for Udenrigsministeriet. Det er yderligere en forudsætning, at indehaveren af forældremyndigheden ikke selv har økonomisk mulighed for at betale udgiften.

§ 84. Kommunen kan yde hjælp til udgifterne ved at forsørge et barn, når forældremyndigheden ved forældremyndighedsindehaverens død er tillagt en anden eller andre, der ikke har forsørgelsespligt over for barnet. Det er en betingelse, at barnets indtægter, herunder det særlige børnetilskud efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, ikke er tilstrækkelige til at dække udgifterne ved at forsørge barnet.

Flytning

§ 85. Kommunen kan yde hjælp til en flytning, som forbedrer ansøgerens eller familiens bolig- eller erhvervsforhold. Det er en betingelse for hjælpen, at hverken ansøgeren eller ægtefællen har økonomisk mulighed for at betale udgifterne.

Stk. 2. Hvis flytningen sker til udlandet, er det en forudsætning for, at kommunen kan yde hjælp hertil, at ansøgeren er statsborger i eller har særlig tilknytning til vedkommende land, eller at ansøgeren er sikret varige arbejdsmuligheder i landet.

Repatriering

§ 86. Til udlændinge, der har opholdstilladelse efter

- 1) udlændingelovens §§ 7 eller 8,
- 2) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2,
- 3) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, i umiddelbar forlængelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2,
- 4) udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2-4, som følge af en familiemæssig tilknytning til en person med opholdstilladelse som nævnt i nr. 1-3,
- 5) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er meddelt til personer over 18 år, hvis fader eller moder har fået opholdstilladelse efter en af de bestemmelser, der er nævnt i nr. 1,
- 6) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er meddelt en ægtefælle eller et barn af en person med opholdstilladelse som nævnt i nr. 2 og 3,
- 7) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er meddelt en asylsøgende udlænding,
- 8) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er givet som følge af tilknytning til

en mindreårig asylsøgende udlænding, som har fået opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller § 9, stk. 2, nr. 4,

9) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5, eller

10) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 6,

men som ønsker at tage varigt ophold i deres hjemland eller tidligere opholdsland, kan der i stedet for flyttehjælp efter § 85, stk. 2, ydes hjælp til repatriering, såfremt de pågældende ikke selv har midler hertil. Til de personer, der er nævnt i nr. 4-6 og 8, kan hjælp til repatriering dog kun ydes, når de vender tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland sammen med den person, til hvem de har den familiemæssige tilknytning, som har dannet grundlag for opholdstilladelsen.

Stk. 2. Hjælpen efter stk. 1 omfatter

- 1) udgifter til billet til fly, tog m.v.,
- 2) udgifter til transport (overfladetransport) af personlige ejendele op til 1 m³ pr. voksen og op til $\frac{1}{2}$ m³ pr. barn samt højst 5.211 kr. pr. familie til transport af udstyr, der er nødvendig for ansøgere eller familiens erhverv i hjemlandet eller det tidligere opholdsland,
- 3) hjælp til etablering i hjemlandet eller det tidligere opholdsland og til rejseudgifter i øvrigt med indtil 15.469 kr. pr. person over 18 år og med indtil 5.156 kr. pr. person under 18 år,
- 4) udgifter til sygeforsikring i 1 år i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, såfremt der ikke på anden måde er etableret en sådan forsikring, og
- 5) andre udgifter, der er forbundet med rejsen.

Stk. 3. Såfremt der er mulighed herfor, kan en udlænding i stedet for hjælp til etablering efter stk. 2, nr. 3, tilbydes arbejde ved et bistandsprojekt i hjemlandet eller det tidligere opholdsland.

Stk. 4. En udlænding, der har benyttet muligheden for at bevare sin opholdstilladelse i henhold til udlændingelovens § 17 a, kan kun modtage hjælp efter stk. 1 én gang.

§ 87. Til udlændinge, som har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1 eller 2, og som med henblik på varigt ophold lovligt har boet her i landet i mere end de sidste 3 år, men som ønsker at tage varigt ophold i deres hjemland eller tidligere opholdsland, kan der, såfremt de pågældende ikke selv har midler hertil, i stedet for flyttehjælp efter § 85, stk. 2, ydes hjælp til repatriering efter § 86, stk. 2.

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke for udlændinge, der er statsborgere i en stat, som er tilsluttet Det Europæiske Fællesskab, eller udlændinge, der er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

Stk. 3. Personer, som er gift eller lever i fast samlivsforhold med en her i landet fastboende person, kan kun modtage hjælp til repatriering efter stk. 1, når de vender tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland sammen med ægtefællen eller samleveren.

Stk. 4. En udlænding kan kun modtage hjælp efter stk. 1 én gang.

Kapitel 11

Udbetaling af hjælp

§ 88. En person kan normalt ikke få hjælp til udgifter, som den pågældende har påtaget sig, inden vedkommende har ansøgt kommunen om hjælp.

§ 89. Hjælp til forsørgelse udbetales normalt som et månedligt beløb.

Stk. 2. Kommunen kan udbetale hjælpen for kortere perioder, hvis der er begrundet tvivl om, at modtageren vil opfylde betingelserne for hjælp i hele den periode, som hjælpen er beregnet til at dække.

§ 90. Kommunen kan undtagelsesvis udbetale hjælpen på anden måde, herunder for kortere perioder, hvis en person uanset vejledning efter § 7 ikke skønnes selv at kunne administrere kontante beløb.

Kapitel 12

Tilbagebetaling

§ 91. Kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling,

- 1) når en person mod bedre vidende har undladt at give kommunen oplysninger som krævet efter § 92, stk. 4, i denne lov eller § 11 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, eller
- 2) når en person mod bedre vidende uberettiget har modtaget ydelser efter denne lov.

§ 92. Den, der modtager særlig støtte efter § 34 til dækning af udgifter til renter og afdrag vedrørende ejerboliger og andelsboliger, skal til-

bagebetale hjælpen. Det samme gælder for den, der modtager hjælp til boligindskud, eller hvad der kan ligestilles hermed.

Stk. 2. Ægtefæller hæfter solidarisk for krav om tilbagebetaling efter stk. 1, 1. pkt. Dette gælder, uanset om hjælpen er ydet til den ene eller begge ægtefæller, og uanset om boligen er ejet af den ene eller begge ægtefæller.

Stk. 3. Socialministeren fastsætter regler om tilbagebetaling efter stk. 1, 1. pkt.

Stk. 4. En person, der har modtaget hjælp til boligindskud med tilbagebetalingspligt efter stk. 1, 2. pkt., har pligt til at oplyse kommunen om udbetaling af boligindskud, eller hvad der kan ligestilles hermed, i forbindelse med opsigelse af lejemålet, fraflytning eller lignende.

§ 93. Kommunen kan træffe beslutning om tilbagebetaling, når der ydes hjælp,

- 1) fordi modtageren har udvist uforsvarlig økonomi,
- 2) fordi modtageren ubegrundet har opsagt et arbejde, eller ubegrundet er ophørt med aktivering eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning,
- 3) fordi modtageren på grund af sine egne forhold har været årsag til, at den pågældende blev opsagt fra et arbejde,
- 4) fordi modtageren har nægtet at tage imod et rimeligt tilbud om arbejde, aktivering eller andre beskæftigelsesfremmende foranstaltninger,
- 5) fordi modtageren eller ægtefællen er indblandet i en kollektiv arbejdsstrid, eller
- 6) når der på det tidspunkt, da der søges hjælp på grund af økonomisk trang, foreligger forhold, der viser, at den pågældende i løbet af kortere tid vil være i stand til at tilbagebetale hjælpen.

Stk. 2. Kommunen skal senest ved udbetaling af hjælpen oplyse modtageren om, at hjælpen skal betales tilbage og med hvilken begrundelse.

Stk. 3. Kommunen kan ikke træffe beslutning om tilbagebetaling efter stk. 1 af den hjælp, som en person modtager under aktivering efter kapitel 4.

§ 94. Kommunen kan træffe afgørelse om tilbagebetaling, når en person, der har modtaget hjælp, senere får udbetalt en erstatning, et underholdsbidrag eller lignende, der dækker samme

tidsrum og samme formål som den udbetalte hjælp.

Stk. 2. Kommunen kan ikke træffe beslutning om tilbagebetaling efter stk. 1 af den hjælp, som en person modtager under aktivering efter kapitel 4.

§ 95. Kommunen gennemfører tilbagebetalingskravet ved en betalingsordning, som fastsættes under hensyn til, hvad den pågældende kan betale uden at komme til at mangle det nødvendige til sit eget eller familiens underhold.

Stk. 2. Hvis en person, som har betalingsevne, ikke overholder en betalingsordning efter stk. 1, kan kommunen inddrive gælden efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter.

Stk. 3. Når der er ydet hjælp med tilbagebetalingspligt, indtræder kommunen for et beløb, der svarer til den tilbagebetalingspligtige hjælp, i retten til udbetaling af overskydende skat og arbejdsmarkedsbidrag med godtgørelse og renter samt tilbagebetaling efter kildeskattelovens § 55. Dette gælder, selv om der er fastsat en tilbagebetalingsordning efter stk. 1.

Stk. 4. Tilbagebetalingskravet bortfalder, når der er gået 5 år efter hjælpens ophør, uden at der efter reglerne i stk. 1-3 har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet.

§ 96. Har en person, der modtager hjælp efter kapitel 4-6, ikke betalt for dag- eller klubtilbud efter lov om social service, kan kommunen fradrage den fremtidige månedlige betaling i den fremtidige hjælp efter kapitel 4-6.

§ 97. Er der efter lovgivningen om retsforholdet mellem ægtefæller eller om børns retsstilling pålagt en person at betale underholdsbidrag m.v. til en anden person, der modtager hjælp til forsørgelse, indtræder det offentlige for et beløb, der svarer til hjælpen, i kravet mod den bidragskyldige, uanset om forsørgelsesansvaret efter reglerne i § 2 er ophørt.

Stk. 2. Det offentlige indtræder endvidere i retten til at kræve bidrag fastsat eller kræve et bidrag forhøjet. Ved fastsættelsen eller forhøjelsen af bidrag kan vedkommende myndighed tilsidesætte en aftale om bidrag, der må anses indgået med det formål at hindre det offentlige i at indtræde i retten.

Kapitel 13

Klageregler

§ 98. Kommunens og amtskommunens afgørelser efter denne lov kan, medmindre andet er bestemt, indbringes for det sociale nævn efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Nævnet kan ved behandling af klage over en kommunes afgørelse om udbetaling af godtgørelse efter § 38 alene tage stilling til, om afgørelsen er i overensstemmelse med de retningslinjer, som kommunen har fastsat.

Kapitel 14

Finansiering m.v.

§ 99. Kommunen afholder endeligt udgifterne til vejledning, sagsbehandling og opfølgning, til udarbejdelse af planer og erhvervsplaner m.v. og til administration i øvrigt, herunder lægeerklæringer m.v.

Stk. 2. En amtskommune afholder endeligt udgifterne til sagsbehandling, administration, herunder vejledning og konsulentstøtte.

§ 100. Staten refunderer 50 pct. af kommunens udgifter til hjælp og løntilskud efter kapitel 4.

Stk. 2. Staten refunderer inden for et rådighedsbeløb 50 pct. af en kommunes driftsudgifter i forbindelse med aktiveringstilbud efter § 16, stk. 2, nr. 1, 3-5, 7 og 8. Det samme gælder udgifter til godtgørelse efter § 38. Rådighedsbeløbet opgøres til 9.393 kr. pr. år gange antallet af personer, der er omfattet af kapitel 4, opgjort som antal helårspersoner i regnskabsåret.

§ 101. Kommunen betaler en præmie på 25.000 kr. til offentlige arbejdsgivere, der ansætter en kontanthjælpsmodtager i en varig stilling på overenskomstmæssige løn- og ansættelsesvilkår på fuld tid, jf. § 48 a i lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik.

Stk. 2. Socialministeren fastsætter nærmere regler om ordningen, herunder om administration og udbetaling af præmien, samt om arbejdsgiverens pligt til at underrette kommunen om uberettiget opsigelse eller bortvisning.

Stk. 3. Staten refunderer en kommunes udgifter efter stk. 1.

§ 102. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til igangsætningsydelse efter kapitel 5.

§ 103. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til revalidering, jf. §§ 52 og 62-65, samt værktøj og arbejdsredskaber efter kapitel 8.

Stk. 2. Kommunen og amtskommunen afholder hver 50 pct. af driftsudgifterne til erhvervsmodnende og erhvervsintroducerende kurser og jobindslningsprojekter efter § 48.

Stk. 3. Af udgifterne vedrørende amtskommunale tilbud efter § 68, stk. 1, 1. pkt., betaler kommunen en takst, der fastsættes for et regnskabsår ad gangen på grundlag af tilbudenes budgetter. Taksten er 50 pct. af udgiften.

§ 104. Staten refunderer 100 pct. af en kommunes udgifter til fleksjob efter § 72.

Stk. 2. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til ledighedsydelse efter § 74 og til skånejob med løntilskud efter § 76.

§ 105. Staten refunderer en kommunes udgifter til ATP-bidrag efter denne lov.

Stk. 2. Staten afholder udgifterne til forsørgelse af danske statsborgere i udlandet efter § 6.

§ 106. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til hjælp i særlige tilfælde efter kapitel 10.

§ 107. Staten afholder efter reglerne i stk. 2-6 udgifter til en udlænding, der har fået opholdstilladelse efter

- 1) udlændingelovens §§ 7 og 8,
- 2) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2,
- 3) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, i umiddelbar forlængelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2,
- 4) udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2-4, som følge af tilknytning til en i Danmark fastboende person, når denne person selv har fået opholdstilladelse efter en af de bestemmelser, der er nævnt i nr. 1-3, eller når tilknytningen kan føres tilbage til en sådan person,
- 5) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er givet til personer over 18 år, hvis fader eller moder har fået opholdstilladelse efter en af de bestemmelser, der er nævnt i nr. 1,

- 6) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er meddelt en ægtefælle til eller et barn af en person med opholdstilladelse, som nævnt i nr. 2 og 3,
- 7) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er meddelt en asylsøgende udlænding,
- 8) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er givet som følge af tilknytning til en mindreårig asylsøgende udlænding, som har fået opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller § 9, stk. 2, nr. 4,
- 9) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5, eller
- 10) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 6.

Stk. 2. Staten afholder udgifter til hjælp efter kapitel 4, jf. dog § 100, stk. 2, og kapitel 5-8, jf. dog stk. 4, samt kapitel 10 i de første 1 1/2 år efter datoen for opholdstilladelsen. Herefter afholder staten i 5 år 75 pct. af kommunens eller amtskommunens udgifter.

Stk. 3. Uanset bestemmelserne i stk. 2 afholder staten en kommunes udgifter til

- 1) udlændinge, som inden 12 måneder efter datoen for opholdstilladelsen på grund af en betydelig og varig nedsat funktionsevne anbringes i døgnophold, dog kun indtil den pågældende i en sammenhængende periode på 2 år har klaret sig selv, og
- 2) udlændinge, når tilladelsen er meddelt en mindreårig asylansøger, dog længst indtil modtageren fylder 18 år, eller barnets forældre får lovligt ophold her i landet.

Stk. 4. Staten refunderer i 6 1/2 år efter datoen for opholdstilladelsen 75 pct. af en kommunes eller amtskommunes udgifter til den specialiserede revalideringsindsats efter § 68, stk. 1, 1. pkt.

Stk. 5. Staten udbetaler i 6 1/2 år efter datoen for opholdstilladelsen til kommunen et tilskud på 1.099 kr. pr. måned for udlændinge, jf. stk. 1, der deltager i aktiviteter, der er omfattet af § 16, stk. 2, nr. 1-8. Aktiviteten skal have et omfang på mindst 30 timer pr. uge.

Stk. 6. Staten yder kommunen et tilskud på 2.197 kr. for hver måned, den overtager pligten til at yde en flygtning integrationsbistand forud for det tidspunkt, da pligten påhviler kommunen ifølge § 9, stk. 6, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

§ 108. Staten yder forskudsrefusion af en kommunes eller amtskommunes refusionsberettigende udgifter efter denne lov.

Regulering

§ 109. Én gang årligt den 1. januar reguleres med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent de beløb, der er nævnt i:

- 1) §§ 25 og 26 om hjælp til forsørgelse.
- 2) § 30 om indtægtsfradrag for ægtepar omfattet af § 26, stk. 2.
- 3) § 31 om fradrag for arbejdsindtægter m.v.
- 4) § 36 om beskæftigelsestillæg og timebeløb under aktivering.
- 5) § 52, stk. 4, om grænsen for halv revalideringsydelse og tillæg.
- 6) § 79, stk. 3, om mindstebeløb for ATP-beregning.
- 7) § 86, stk. 2, nr. 2 og 3, om repatriering.
- 8) § 100, stk. 2, om rådighedsbeløb.
- 9) § 107, stk. 5 og 6, om tilskud til flygtninge m.v.

Stk. 2. Den maksimale timeløn efter § 35 reguleres procentuelt i overensstemmelse med den gennemsnitlige regulering af de offentlige lønsskalaer.

Stk. 3. Socialministeren bekendtgør størrelsen af de regulerede beløb.

Kapitel 15

Forsøgsregler

§ 110. Socialministeren kan efter ansøgning fra en kommune eller amtskommune tillade, at der bliver lavet beskæftigelsesfremmende forsøgsordninger, som fraviger reglerne i denne lov, dog ikke satserne i §§ 25, 52 og 61. Socialministeren bekendtgør tilladelsen.

Kapitel 16

Ikrafttrædelses- og overgangsregler

§ 111. Loven træder i kraft den 1. juli 1998. Dog fastsætter socialministeren tidspunktet for ikrafttræden af § 16, stk. 2, nr. 2 og 3, § 51, stk. 2, samt §§ 60-62 og 70.

§ 112. Bestemmelsen i § 108 har virkning fra og med udbetaling af forskudsrefusion, der finder sted ultimo juni 1998.

§ 113. Personer under 25 år, der ved lovens ikrafttræden modtager kontanthjælp efter reglerne for personer over 25 år i lov om social bistand, bevarer retten til kontanthjælp efter reg-

lerne for personer over 25 år, så længe de fortsat modtager hjælp på grundlag af den ændring i forholdene, der bevirker, at de modtager hjælp ved lovens ikrafttræden.

§ 114. Personer, der ved lovens ikrafttræden er ansat i beskyttede enkeltpladser efter $\frac{1}{3}$ -ordningen, jf. §§ 91-95 i lov om social bistand, bevarer indtil ophør af stillingen mindst det indtægtsniveau, der følger af punkt 74 i cirkulæret af 17. december 1986 om bistandslovens bestemmelser om institutioner under amtskommunerne. Tilsvarende bevarer arbejdsgiveren indtil ophør af stillingen mindst det procentvise løntilskud, der hidtil er givet i stillingen.

§ 115. Individuelt beskyttede enkeltpladser til personer, som får social pension, og som er op-

rettet inden lovens ikrafttræden, finansieres efter denne lovs § 104.

§ 116. Inddrivelse af forfaldne, ikke betalte afdrag på lån ydet efter de hidtidige regler i § 43, stk. 9, 1. pkt., og stk. 10, i lov om social bistand, jf. lovbekendtgørelse nr. 110 af 26. februar 1996 med senere ændringer, samt efter regler i § 42, stk. 4, 7 og 8, i lov om social bistand, jf. lovbekendtgørelse nr. 171 af 25. marts 1987 med senere ændringer, sker efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter.

§ 117. Socialministeren fremsætter forslag om revision af §§ 71-74 inden udgangen af 2000.

§ 118. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Givet på Christiansborg Slot, den 10. juni 1997

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

MARGRETHE R.

/ Karen Jespersen

Bilag 1 B

Ved lov nr. 803 af 24. oktober 1997 om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension med flere love blev der i § 8 foretaget følgende ændringer i lov nr. 455 af 10. juni 1997 om aktiv socialpolitik:

1. Efter § 80 indsættes i *kapitel 9*:

»§ 80 a. For personer, der modtager hjælp efter §§ 25 og 36 og § 52, stk. 1, og som betaler ATP-bidrag i henhold til § 79, indbetales i 1998 en midlertidig pensionsopsparing, der udgør det

i § 17 b, stk. 4, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension fastsatte.

Stk. 2. De nærmere regler om betaling og indberetning efter stk. 1 fastsættes af Socialministeren efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Stk. 3. Indbetales opsparingsbeløbet ikke rettidigt, finder reglerne i § 17, stk. 2-5 og 7, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension tilsvarende anvendelse.«

Bestemmelsen træder i kraft den 1. juli 1998.

Bilag 1 C

Ved lov nr. 980 af 17. december 1997 om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, lov om orlov, lov om arbejdsmarkedsuddannelser og forskellige andre love blev der i § 26 foretaget følgende ændringer i lov nr. 455 af 10. juni 1997 om aktiv socialpolitik som ændret ved § 8 i lov nr. 803 af 24. oktober 1997:

1. § 10 stk. 3, nr. 1, affattes således:

»1) Kommunen skal følge op på en erhvervsplan efter § 50 hver 6. måned.«

2. I § 14, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»Der ses tillige bort fra erstatning for tab af erhvervsevne, der udbetales som følge af personskade, der er forvoldt ved overtrædelse af straffeloven.«

3. I § 25, stk. 1, nr. 1, ændres »9.100 kr.« til: »9.317 kr.«

4. I § 25, stk. 1, nr. 2, ændres »6.825 kr.« til: »6.998 kr.«

5. I § 25, stk. 1, nr. 3, ændres »4.384 kr.« til: »4.489 kr.«

6. I § 25, stk. 1, nr. 4, ændres »2.144 kr.« til: »2.195 kr.«

7. I § 25, stk. 2, ændres »9.100 kr.« til: »9.317 kr.«

8. I § 25, stk. 3, ændres tre steder »6.825 kr.« til: »6.998 kr.«

9. I § 25, stk. 4, ændres »9.100 kr.« til: »9.317 kr.«

10. I § 25, stk. 5, ændres »9.100 kr.« til: »9.317 kr.«

11. I § 26, stk. 3, ændres »2.144 kr.« til: »2.195 kr.«

12. I § 30, stk. 2, ændres »9.100 kr.« til: »9.317 kr.«, og »6.825 kr.« ændres til: »6.998 kr.«

13. I § 31, stk. 1, ændres »10 kr.« til: »10,24 kr.«

14. I § 36, stk. 1, ændres »30 kr.« til: »30,72 kr.«

15. I § 36, stk. 2, ændres »10 kr.« til: »10,24 kr.«

16. I § 52, stk. 4, ændres »9.100 kr.« til: »9.317 kr.«

17. I § 62, stk. 1, ændres »lønnen efter § 61« til: »den mindste overenskomstmæssige løn på det aktuelle ansættelsesområde eller den løn, som sædvanligvis gælder for tilsvarende arbejde«.

18. I § 62, stk. 2 og 3, ændres »lønnen efter § 61« til: »den mindste overenskomstmæssige løn på det aktuelle ansættelsesområde eller den løn, som sædvanligvis gælder for tilsvarende arbejde med tillæg af eventuelle arbejdsgiverbidrag til ATP m.v.«

19. I § 62, stk. 4, ændres »lønnen m.v.« til: »den mindste overenskomstmæssige løn på det aktuelle ansættelsesområde eller den løn, som sædvanligvis gælder for tilsvarende arbejde med tillæg af eventuelle arbejdsgiverbidrag til ATP m.v.«

20. I § 66, stk. 1, ændres »forretningsmæssigt« til: »forretningsmæssig«.

21. I § 79, stk. 3, ændres »9.100 kr.« til: »9.317 kr.«, og »6.825 kr.« ændres til: »6.998 kr.«

22. I § 86, stk. 2, nr. 2, ændres »5.211 kr.« til: »5.336 kr.«

23. I § 86, stk. 2, nr. 3, ændres »15.469 kr.« til: »15.840 kr.«, og »5.156 kr.« ændres til: »5.280 kr.«

24. I § 94 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Kommunen kan endvidere ikke træffe beslutning om tilbagebetaling efter stk. 1, når en erstatning for tab af erhvervsevne udbetales som følge af personskade, der er forvoldt ved overtrædelse af straffeloven.«

25. I § 100, stk. 2, ændres »9.393 kr.« til: »9.618 kr.«

26. § 104, stk. 1, affattes således:

»Staten refunderer 100 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud til fleksjob efter § 72.«

27. I § 107, stk. 5, ændres »1.099 kr.« til: »1.125 kr.«

28. I § 107, stk. 6, ændres »2.197 kr.« til: »2.250 kr.«

Bestemmelserne træder i kraft den 1. juli 1998.

Bilag 1 D

Ved lov nr. 1112 af 29. december 1997 om ændring af lov om social bistand og lov om aktiv socialpolitik (Rådighedsvurdering) blev der i § 2 foretaget følgende ændringer i lov nr. 455 af 10. juni 1997 om aktiv socialpolitik, som ændret ved § 8 i lov nr. 803 af 24. oktober 1997 og § 26 i lov nr. 980 af 17. december 1997:

1. Efter § 8 indsættes:

»§ 8 a. Kommunen sørger for, at personer, der får hjælp alene på grund af ledighed, bliver tilmeldt arbejdsformidlingen. Kommunen sørger endvidere for, at arbejdsformidlingen får meddelelse, når hjælpen ophører.

Stk. 2. Socialministeren kan fastsætte regler om tilmelding og afmelding til arbejdsformidlingen.«

2. I § 13, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Hvis en person, der får hjælp efter § 11, afslår et formidlet arbejde eller udebliver fra en formidlingsamtale eller en kontaktdato på arbejdsformidlingen, har kommunen pligt til at vurdere, om den pågældende fortsat opfylder betingelserne for hjælpen ved at udnytte sine arbejdsmuligheder.«

Bestemmelserne træder i kraft den 1. juli 1998.

Bilag 2

I dette bilag citeres i venstre spalte indholdet af de bestemmelser, der foreslås ændret eller ophævet ved lovforslaget. I højre spalte anføres bestemmelserne efter ændringerne.

Lov nr. 465 af 30. juni 1993 om kommunernes adgang til at erhverve boliger for at fremme udlændinges integration.

§ 1. Kommuner kan erhverve, indrette og leje ejendomme med henblik på gennem udlejning til beboelse at medvirke til en bedre fordeling af udlændinges bosætningsmuligheder, såvel på landsplan som lokalt i kommunen, og dermed fremme udlændinges integration.

§ 2. Ved udlejning af en bolig efter § 1 kan kommunalbestyrelsen tillægge både danske og udenlandske statsborgere en fortrinsret i forhold til andre boligsøgende, når dette sker af hensyn til behovet for generelt at fremme udlændinges mulighed for integration.

§ 3. Loven træder i kraft 1. juli 1993.

Lov nr. 453 af 10. juni 1997 om retssikkerhed og administration på det sociale område, som ændret ved § 28 i lov nr. 980 af 17. december 1997.

§ 9, stk. 6

Stk. 6. Pligten til at yde integrationsbistand til en udlænding, der er omfattet af § 107, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, varetages af staten i indtil 18 måneder. En kommune kan dog varetage pligten til at yde integrationsbistand på et tidligere tidspunkt end efter de 18 måneder. Indenrigsministeren fastsætter de nærmere regler og kan herved bestemme, at bistanden ydes af en privat humanitær organisation.

§ 65

§ 65. Afgørelser efter lov om aktiv socialpolitik og lov om social service, som træffes af en privat humanitær organisation, der yder integrationsbistand efter § 9, stk. 6, kan indbringes for det sociale nævn.

Loven ophæves, jf. lovforslagets § 60, nr. 1. Indholdet videreføres ved integrationslovforslagets § 13, der affattes således:

§ 13. Kommunalbestyrelsen kan erhverve, indrette eller leje ejendomme i kommunen med henblik på gennem udlejning til beboelse at medvirke til en bedre fordeling af udlændinges bosætningsmuligheder på landsplan, regionalt plan og lokalt i kommunen.

Stk. 2. Ved udlejning af en bolig efter stk. 1, kan kommunalbestyrelsen tillægge både danske og udenlandske statsborgere en fortrinsret i forhold til andre boligsøgende, når dette sker af hensyn til behovet for generelt at fremme udlændinges mulighed for integration.

§ 9, stk. 6

Bestemmelsen ophæves, jf. lovforslagets § 60, nr. 2.

§ 65

Bestemmelsen ophæves, jf. lovforslagets § 60, nr. 2.

Bilag til f. t. l. om integration af udlændinge i Danmark

Lov om individuel boligstøtte, jf. lovbekendtgørelse nr. 167 af 12. marts 1998.

§ 75, stk. 2

Stk. 2. Udgifter til boligstøtte til udlændinge med opholdstilladelse efter de i § 65 nævnte bestemmelser i udlændingeloven refunderer staten med 100 pct. i 6½ år efter datoen for opholdstilladelsen.

Udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 650 af 13. august 1997, som ændret ved § 14 i lov nr. 980 af 17. december 1997.

§ 9, stk. 5, 1. pkt.

Har en herboende person (garanten) påtaget sig at forsørge ansøgeren, jf. stk. 3 og 4, og ydes der senere ansøgeren hjælp efter lov om aktiv socialpolitik til forsørgelse, skal kommunalbestyrelsen pålægge garanten at yde betaling for hjælpen.

Lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner, jf. lovbekendtgørelse nr. 571 af 4. juli 1997, som ændret ved § 15 i lov nr. 980 af 17. december 1997 og § 8 i lov nr. 1094 af 29. december 1997.

§ 10, stk. 2, nr. 5

5) Kommunale mer- eller mindreudgifter som følge af udviklingen i kommunernes reale udgifter til kontanthjælp, orlovsydelse til kontanthjælpsmodtagere, ungdomsydelse, kommunal aktivering, førtidspension og erhvervsgrunduddannelse i tilskudsåret.

§ 21, stk. 1, 2. pkt.

Der ydes desuden årligt tilskud til dækning af kommunernes merudgiftsbehov vedrørende sociale udgifter til flygtninge.

§ 75, stk. 2

Bestemmelsen ophæves, jf. lovforslagets § 60, nr. 3.

§ 9, stk. 5, 1. pkt., affattes i henhold til lovforslagets § 61 således:

Har en herboende person (garanten) påtaget sig at forsørge ansøgeren, jf. stk. 3 og 4, og ydes der senere ansøgeren hjælp efter lov om aktiv social politik og lov om integration af udlændinge i Danmark til forsørgelse, skal kommunalbestyrelsen pålægge garanten at yde betaling for hjælpen.

§ 10, stk. 2, nr. 5, affattes i henhold til lovforslagets § 62, nr. 1, således:

5) Kommunale mer- eller mindreudgifter som følge af udviklingen i kommunernes reale udgifter til kontanthjælp, orlovsydelse til kontanthjælpsmodtagere, ungdomsydelse, kommunal aktivering, kommunale udgifter til danskundervisning af udlændinge samt introduktionsydelse og aktivering efter kapitel 4 og 5 i lov om integration af udlændinge i Danmark, førtidspension og erhvervsgrunduddannelse i tilskudsåret.

§ 21, stk. 1, 2. pkt., affattes i henhold til lovforslagets § 62, nr. 2, således:

Der ydes desuden årligt tilskud til dækning af kommunernes merudgiftsbehov vedrørende sociale udgifter til flygtninge, der er meddelt opholdstilladelse før den 1. januar 1999.

§ 21, stk. 2, 1. pkt.

Tilskud til dækning af kommunernes merudgiftsbehov efter stk. 1, 1. pkt., ydes med 3.242 kr. pr. indvandrere og flygtning og yderligere 15.088 kr. pr. 6-16-årig indvandrere og flygtning.

§ 21, stk. 3

Stk. 3. Tilskud til dækning af kommunernes merudgiftsbehov efter stk. 1, 2. pkt., ydes for flygtninge, der den 1. januar i tilskudsåret har haft opholdstilladelse i Danmark fra 1½ år til 10½ år, og herudover pr. 1-5-årig flygtning uanset opholdets varighed. Tilskuddet pr. flygtning fastlægges til henholdsvis 17.188 kr., 29.883 kr., 22.413 kr., 14.941 kr. og 7.471 kr. pr. flygtning med opholdstilladelse i henholdsvis fra 1½ år til 6½ år, fra 6½ år til 7½ år, fra 7½ år til 8½ år, fra 8½ år til 9½ år og fra 9½ år til 10½ år. Tilskuddet pr. 1-5-årig flygtning fastlægges til 16.077 kr.

§ 21, stk. 4

Stk. 4. Tilskud til kommunerne efter stk. 1, 3. pkt., ydes årligt med 1.000 kr. pr. person beregnet på basis af det gennemsnitlige antal asylansøgere og lignende grupper af udlændinge i kommunen.

§ 21, stk. 5

Stk. 5. De i stk. 2-4 nævnte beløb reguleres fra og med tilskudsåret 1995 én gang årligt med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. For hvert af årene 1995-97 forhøjes beløbene efter stk. 2 og 4 med én procent ud over satsreguleringsprocenten svarende til den nedregulering af satsreguleringsprocenten, der følger af forhøjelsen af arbejdsmarkedsbidragene.

Lov nr. 281 af 27. april 1994 om kommunal anvisningsret.

§ 3, stk. 1, 1. pkt.

Aftalen om erhvervelse af anvisningsret indgås for en tidsbegrænset periode på 5 år.

§ 21, stk. 2, 1. pkt., affattes i henhold til lovforslagets § 62, nr. 3, således:

Tilskud til dækning af kommunernes merudgiftsbehov efter stk. 1, 1. pkt., ydes med 4.090 kr. pr. flygtning og indvandrere og yderligere henholdsvis 4.000 kr. pr. 0-5 årig flygtning og indvandrere og 16.427 kr. pr. 6-16 årig flygtning og indvandrere.

§ 21, stk. 3, affattes i henhold til lovforslagets § 62, nr. 4, således:

Stk. 3. Tilskud til dækning af kommunernes merudgiftsbehov efter stk. 1, 2. pkt., ydes for flygtninge, der er meddelt opholdstilladelse før den 1. januar 1999, og som den 1. januar i tilskudsåret har haft opholdstilladelse i Danmark fra 1½ år til 10½ år. Tilskuddet pr. flygtning fastlægges til henholdsvis 38.611 kr., 31.526 kr., 23.646 kr., 15.762 kr. og 7.882 kr. pr. flygtning med opholdstilladelse i henholdsvis fra 1½ år til 6½ år, fra 6½ år til 7½ år, fra 7½ år til 8½ år, fra 8½ år til 9½ år og fra 9½ år til 10½ år.

§ 21, stk. 4, affattes i henhold til lovforslagets § 62, nr. 5, således:

Stk. 4. Tilskud til kommunerne efter stk. 1, 3. pkt., ydes årligt med 1.089 kr. pr. person beregnet på basis af det gennemsnitlige antal asylansøgere og lignende grupper af udlændinge i kommunen.

§ 21, stk. 5, affattes i henhold til lovforslagets § 62, nr. 6, således:

Stk. 5. De i stk. 2-4 nævnte beløb reguleres fra og med tilskudsåret 1999 én gang årligt med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

§ 3, stk. 1, 1. pkt., affattes i henhold til lovforslagets § 63, nr. 1, således:

Aftalen om erhvervelse af anvisningsret indgås for en tidsbegrænset periode på 6 år.

§ 4, stk. 3, 1. pkt

Engangsbeløbet kan maksimalt udgøre 15 pct. af godtgørelsen fastsat efter stk. 1.

§ 4, stk. 3, 4. pkt.

Ved afsætning af beløb efter 3. pkt. er ejeren forpligtet til også at afsætte de senere i 5-års-perioden efter § 3, stk. 1, udbetalte godtgørelsesbeløb på den nævnte konto i Grundejernes Investeringsfond.

§ 4, stk. 6

Stk. 6. De maksimale refusionsbeløb udgør i forhold til den gennemsnitlige lejlighedsstørrelse i den pågældende ejendom følgende pr. lejlighed, kommunalbestyrelsen kan råde over:

<i>antal m²</i>	<i>maksimal refusion</i>
<i>under 66 m²</i>	<i>8.000 kr.</i>
<i>66-95 m²</i>	<i>10.000 kr.</i>
<i>over 95m²</i>	<i>12.000 kr.</i>

§ 6, stk. 1, 1. pkt.

Kommunens udgifter i medfør af § 5, stk. 2, ved udlejning til personer, der har fået anvist bolig inden for de første 3 år efter meddelelse af opholdstilladelse her i landet i medfør af udlændingelovens §§ 7, 8 og 9, stk. 2, nr. 2 (flygtninge), refunderes af staten med 100 pct.

Lov nr. 454 af 10. juni 1997 om social service, som ændret ved § 27 i lov nr. 980 af 17. december 1997 og ved lov nr. 1110 af 29. december 1997.

§ 66, stk. 2

Stk. 2. Indenrigsministeren kan fastsætte regler om betaling af brugen af midlertidige opholdssteder, hvortil hjemløse anvises indkvartering, og hvor det offentlige afholder udgifterne. Lejelovgivningens regler finder ikke anvendelse, jf. lejelovens § 2, stk. 1.

§ 4, stk. 3, 1. pkt., affattes i henhold til lovforslagets § 63, nr. 2, således:

Engangsbeløbet kan maksimalt udgøre 20 pct. af godtgørelsen fastsat efter stk. 1.

§ 4, stk. 3, 4. pkt., affattes i henhold til lovforslagets § 63, nr. 3, således:

Ved afsætning af beløb efter 3. pkt. er ejeren forpligtet til også at afsætte de senere i 6-års-perioden efter § 3, stk. 1, udbetalte godtgørelsesbeløb på den nævnte konto i Grundejernes Investeringsfond.

§ 4, stk. 6, affattes i henhold til lovforslagets § 63, nr. 4, således:

Stk. 6. De maksimale refusionsbeløb udgør i forhold til den gennemsnitlige lejlighedsstørrelse i den pågældende ejendom følgende pr. lejlighed, kommunalbestyrelsen kan råde over:

<i>antal m²</i>	<i>maksimal refusion</i>
<i>under 66 m²</i>	<i>14.000 kr.</i>
<i>66-95 m²</i>	<i>16.000 kr.</i>
<i>over 95m²</i>	<i>18.000 kr.</i>

§ 6, stk. 1, 1. pkt., affattes i henhold til lovforslagets § 63, nr. 5, således:

Kommunens udgifter i medfør af § 5, stk. 2, ved udlejning til flygtninge, jf. § 65 i lov om individuel boligstøtte, refunderes af staten med 100 pct.

66, stk. 2

Bestemmelsen ophæves, jf. lovforslagets § 64, nr. 1.

§ 133, stk. 1

Stk. 1. Staten afholder efter reglerne i stk. 2-4 udgifter til en udlænding, der har fået opholdstilladelse efter

- 1) udlændingelovens §§ 7 eller 8,
- 2) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2,
- 3) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, i umiddelbar forlængelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2,
- 4) Udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2-4, som følge af tilknytning til en i Danmark fastboende person, når denne person selv har fået opholdstilladelse efter en af de bestemmelser, der er nævnt i nr. 1-3, eller når tilknytningen kan føres tilbage til en sådan person,
- 5) Udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er givet til personer over 18 år, hvis fader eller moder har fået opholdstilladelse efter en af de bestemmelser, der er nævnt i nr. 1,
- 6) Udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er meddelt en ægtefælle til eller et barn af en person med opholdstilladelse som nævnt i nr. 2 og 3,
- 7) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er meddelt en asylsøgende udlænding,
- 8) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er givet som følge af tilknytning til en mindreårig asylsøgende udlænding, som har fået opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4,
- 9) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5, eller
- 10) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 6.

§ 133, stk. 2

Stk. 2. Staten afholder fuldt ud udgifter til hjælp efter § 28, § 29, § 40, stk. 2, nr. 1-10, og § 84 i de første 1½ år efter datoen for opholdstilladelsen. Herefter afholder staten 75 pct. af kommunernes eller amtskommunernes udgifter i 5 år.

§ 133, stk. 3

Stk. 3. Staten afholder 75 pct. af en kommunes eller amtskommunes udgifter efter §§ 26, 27, 49, 51 og 65 samt efter kapitlerne 4, 5, 7 og 14-20 i 6½ år.

§ 133, stk. 1, affattes i henhold til lovforslagets § 64, nr. 2, således:

Stk. 1. Staten afholder efter reglerne i stk. 2-3 udgifter til en udlænding, der har fået opholdstilladelse efter

- 1) udlændingelovens §§ 7 eller 8,
- 2) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2,
- 3) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, i umiddelbar forlængelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2,
- 4) Udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2-4, som følge af tilknytning til en i Danmark fastboende person, når denne person selv har fået opholdstilladelse efter en af de bestemmelser, der er nævnt i nr. 1-3, eller når tilknytningen kan føres tilbage til en sådan person,
- 5) Udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er givet til personer over 18 år, hvis fader eller moder har fået opholdstilladelse efter en af de bestemmelser, der er nævnt i nr. 1,
- 6) Udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er meddelt en ægtefælle til eller et barn af en person med opholdstilladelse som nævnt i nr. 2 og 3,
- 7) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er meddelt en asylsøgende udlænding,
- 8) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er givet som følge af tilknytning til en mindreårig asylsøgende udlænding, som har fået opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4,
- 9) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5, eller
- 10) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 6.

§ 133, stk. 2, affattes i henhold til lovforslagets § 64, nr. 3, således:

Stk. 2. Staten afholder fuldt ud udgifter til hjælp efter § 28, § 29, § 40, stk. 2, nr. 1-10, og § 84 i de første 3 år efter datoen for opholdstilladelsen.

§ 133, stk. 3

Bestemmelsen ophæves, jf. lovforslagets § 64, nr. 4.

§ 133, stk. 4

Stk. 4. Uanset bestemmelserne i stk. 2 og 3 afholder staten en kommunes udgifter til

- 1) udlændinge, som inden 12 måneder efter datoen for opholdstilladelsen på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne anbringes i døgnophold, dog kun indtil den pågældende i en sammenhængende periode på 2 år har klaret sig selv, og
- 2) udlændinge, når tilladelsen er meddelt en mindreårig asylsøger, dog længst indtil modtageren fylder 18 år eller barnets forældre får lovligt ophold her i landet.

Lov nr. 455 af 10. juni 1997 om aktiv socialpolitik, som ændret ved § 8 i lov nr. 803 af 24. oktober 1997, § 26 i lov nr. 980 af 17. december 1997 og § 2 i lov nr. 1112 af 29. december 1997.

§ 107, stk. 1

Stk. 1. Staten afholder efter reglerne i stk. 2-6 udgifter til en udlænding, der har fået opholdstilladelse efter

- 1) udlændingelovens §§ 7 eller 8,
- 2) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2,
- 3) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, i umiddelbar forlængelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2,
- 4) Udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2-4, som følge af tilknytning til en i Danmark fastboende person, når denne person selv har fået opholdstilladelse efter en af de bestemmelser, der er nævnt i nr. 1-3, eller når tilknytningen kan føres tilbage til en sådan person,
- 5) Udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er givet til personer over 18 år, hvis fader eller moder har fået opholdstilladelse efter en af de bestemmelser, der er nævnt i nr. 1,
- 6) Udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er meddelt en ægtefælle til eller et barn af en person med opholdstilladelse som nævnt i nr. 2 og 3,
- 7) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er meddelt en asylsøgende udlænding,
- 8) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er givet som følge af tilknytning til

§ 133, stk. 4, bliver, jf. lovforslagets § 64, nr. 4, til stk. 3, og affattes, jf. lovforslagets § 64, nr. 5, således:

Stk. 3. Uanset bestemmelserne i stk. 2 afholder staten en kommunes udgifter til

- 1) udlændinge, som inden 12 måneder efter datoen for opholdstilladelsen på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne anbringes i døgnophold, dog kun indtil den pågældende i en sammenhængende periode på 2 år har klaret sig selv, og
- 2) udlændinge, når tilladelsen er meddelt en mindreårig asylsøger, dog længst indtil modtageren fylder 18 år eller barnets forældre får lovligt ophold her i landet.

§ 107, stk. 1, affattes i henhold til lovforslagets § 65, nr. 1, således:

Stk. 1. Staten afholder efter reglerne i stk. 2-4 udgifter til en udlænding, der har fået opholdstilladelse efter

- 1) udlændingelovens §§ 7 eller 8,
- 2) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2,
- 3) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, i umiddelbar forlængelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2,
- 4) Udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2-4, som følge af tilknytning til en i Danmark fastboende person, når denne person selv har fået opholdstilladelse efter en af de bestemmelser, der er nævnt i nr. 1-3, eller når tilknytningen kan føres tilbage til en sådan person,
- 5) Udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er givet til personer over 18 år, hvis fader eller moder har fået opholdstilladelse efter en af de bestemmelser, der er nævnt i nr. 1,
- 6) Udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er meddelt en ægtefælle til eller et barn af en person med opholdstilladelse som nævnt i nr. 2 og 3,
- 7) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er meddelt en asylsøgende udlænding,
- 8) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, når tilladelsen er givet som følge af tilknytning til

- en mindreårig asylsøgende udlænding, som har fået opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller § 9, stk. 2, nr. 4,
- 9) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5, eller
- 10) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 6.

§ 107, stk. 2.

Stk. 2. Staten afholder udgifter til hjælp efter kapitel 4, jf. dog § 100, stk. 2, og kapitel 5-8, jf. dog stk. 4, samt kapitel 10 i de første 1½ år efter datoen for opholdstilladelsen. Herefter afholder staten i 5 år 75 pct. af kommunens eller amtskommunens udgifter.

§ 107, stk. 4.

Stk. 4. Staten refunderer i 6½ år efter datoen for opholdstilladelsen 75 pct. af en kommunes eller amtskommunes udgifter til den specialiserede revalideringsindsats efter § 68, stk. 1, 1.pkt.

§ 107, stk. 5

Stk. 5. Staten udbetaler i 6½ år efter datoen for opholdstilladelsen til kommunen et tilskud på 1.099 kr. pr. måned for udlændinge, jf. stk. 1, der deltager i aktiviteter, der er omfattet af § 16, stk. 2, nr. 1-8. Aktiviteten skal have et omfang på mindst 30 timer pr. uge.

§ 107, stk. 6

Stk. 6. Staten yder kommunen et tilskud på 2.197 kr. for hver måned, den overtager pligten til at yde en flygtning integrationsbistand forud for det tidspunkt, da pligten påhviler kommunen ifølge § 9, stk. 6, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

§ 109, stk. 1

Stk. 1. Én gang årligt den 1. januar reguleres med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent de beløb, der er nævnt i:

- 1) §§ 25 og 26 om hjælp til forsørgelse.
- 2) § 30 om indtægtsfradrag for ægtepar omfattet af § 26, stk. 2.
- 3) § 31 om fradrag for arbejdsindtægter m.v.
- 4) § 36 om beskæftigelsestillæg og timebeløb under aktivering.
- 5) § 52, stk. 4, om grænsen for halv revalideringsydelse og tillæg.

- en mindreårig asylsøgende udlænding, som har fået opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller § 9, stk. 2, nr. 4,
- 9) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5, eller
- 10) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr.

§ 107, stk. 2, affattes i henhold til lovforslagets § 65, nr. 2, således:

Stk. 2. Staten afholder udgifter til hjælp efter kapitel 4, jf. dog § 100, stk. 2, og kapitel 5-8, jf. dog stk. 4, samt kapitel 10 i de første 1½ år efter datoen for opholdstilladelsen.

§ 107, stk. 4, affattes i henhold til lovforslagets § 65, nr. 3, således:

Stk. 4. Staten refunderer i 1½ år efter datoen for opholdstilladelsen 75 pct. af en kommunes eller amtskommunes udgifter til den specialiserede revalideringsindsats efter § 68, stk. 1, 1.pkt.

107, stk. 5

Bestemmelsen ophæves, jf. lovforslagets § 65, nr. 4.

§ 107, stk. 6

Bestemmelsen ophæves, jf. lovforslagets § 65, nr. 4.

§ 109, stk. 1, affattes i henhold til lovforslagets § 65, nr. 5, således:

Stk. 1. Én gang årligt den 1. januar reguleres med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent de beløb, der er nævnt i:

- 1) §§ 25 og 26 om hjælp til forsørgelse.
- 2) § 30 om indtægtsfradrag for ægtepar omfattet af § 26, stk. 2.
- 3) § 31 om fradrag for arbejdsindtægter m.v.
- 4) § 36 om beskæftigelsestillæg og timebeløb under aktivering.
- 5) § 52, stk. 4, om grænsen for halv revalideringsydelse og tillæg.

6) § 79, stk. 3, om mindstebeløb for ATP-beregning.	6) § 79, stk. 3, om mindstebeløb for ATP-beregning.
7) § 86, stk. 2, nr. 2 og 3, om repatriering.	7) § 86, stk. 2, nr. 2 og 3, om repatriering.
8) § 100, stk. 2 om rådighedsbeløb.	8) § 100, stk. 2 om rådighedsbeløb.
9) § 107, stk. 5 og 6, om tilskud til flygtninge m.v.	

Efter § 117 indsættes som ny § 117 a, jf. lovforslagets § 65, nr. 6, følgende bestemmelse:

§ 117 a. Indenrigsministeren fremsætter forslag for Folketinget til revision af §§ 86 og 87 inden udgangen af folketingsåret 1998-99.

Lov nr. 464 af 30. juni 1993 om ændring af lov om social bistand, lov om social pension og udlændingeloven (Hjælp til frivillig repatriering).

§ 4, stk. 2

Stk. 2. Indenrigsministeren fremsætter forslag for Folketinget til revision af loven inden udgangen af folketingsåret 1997-98.

§ 4, stk. 2

Bestemmelsen ophæves, jf. lovforslagets § 66.

Skriftlig fremsættelse (16. april 1998)

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Jeg tillader mig herved for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om integration af udlændinge i Danmark (integrationslov).

(Lovforslag nr. L 60).

Det fremsatte lovforslag er i alt væsentligt identisk med lovforslag nr. L 155, der blev fremsat den 17. december 1997. Der er dog foretaget enkelte ændringer og præciseringer i lovtæksten, og bemærkningerne til lovforslaget er generelt blevet uddybet. Af ændringer i lovtæksten kan særligt nævnes, at ikrafttrædelsestidspunktet foreslås fastsat til 1. januar 1999, og at der er medtaget forslag om udskydelse af revisionsforpligtelsen vedrørende repatrieringsordningen til folketingsåret 1998/99.

Med lovforslaget lægges der for første gang op til en samlet regulering af integrationsindsatsen over for udlændinge i Danmark. Udlændinge, der kommer til Danmark, skal mødes med forventninger og krav, der betyder, at de får ret og pligt til at lære dansk og deltage på arbejdsmarkedet på lige vilkår med andre mennesker.

Det foreslås derfor, at såvel flygtninge som indvandrere tilbydes et introduktionsprogram af tre års varighed, som løbende skal tilpasses den enkeltes forudsætninger og behov.

Kommunerne skal have det samlede ansvar for introduktionsprogrammet, og kravene til introduktionen er fastlagt i lovforslaget. Programmet skal indeholde en grundlæggende indføring i danske samfundsforhold og danskundervisning. Det skal tilbydes alle - også selvforsørgende. Udlændinge, der ikke kan forsørge sig selv, har endvidere, så længe dette er tilfældet, krav på at modtage aktiveringstilbud eller tilbud om beskæftigelse som en del af introduktionsprogrammet. Programmet skal i disse tilfælde tilrettelægges som et heldagsforløb.

Kommunerne skal udarbejde handlingsplaner for den enkeltes integrationsforløb, herunder for danskundervisningen og dennes samspil med den øvrige integrationsindsats. Udførelsen af bestemte integrationsopgaver kan overlades til en eller flere organisationer eller foreninger m.v., herunder Dansk Flygtningehjælp, uddannelsesinstitutioner og andre kommunalbestyrelser.

For de erhvervsaktive skal introduktionsprogrammet tage målrettet sigte mod en ansættelse på arbejdsmarkedet eller mod en uddannelse. Det skal blandt andet opnås ved en bedre indpasning af danskundervisningen i programmet.

Danskundervisningen skal styrkes. Undervisningen skal påbegyndes tidligere end i dag, og der skal lægges vægt på både omfanget og kvaliteten i undervisningen. Der skal etableres en formel afslutning af undervisningsforløbet i form af et bevis for aktiv deltagelse i undervisningen. Undervisningsministeren fremsætter i den forbindelse samtidig et forslag til lov om undervisning i dansk som andetsprog for voksne udlændinge m.fl. og sprogcentre.

Der skal sikres en mere jævn geografisk fordeling af nyankomne udlændinge, og alle kommuner skal være med til at bære ansvaret for integrationsindsatsen. Fordelingen af udlændinge til førstegangsboligplacering baseres på amtskvoter, der fastsættes af Udlændingestyrelsen. Inden for amtet fastlægges den indbyrdes fordeling mellem kommunerne ved aftale mellem amtets kommuner. Den foreslåede ordning bygger således i videst muligt omfang på frivillighed, og amtskvoterne bliver et planlægningsinstrument, der sikrer kommunerne afgørende indflydelse på den lokale fordeling af flygtninge. Kun hvis kommunerne undtagelsesvist ikke kan nå til enighed, fastlægges den enkelte kommunes kvote af Udlændingestyrelsen. Den konkrete visitering af udlændinge til førstegangsboligplacering foretages ligeledes af Udlændingestyrelsen.

Kommunerne får ansvaret for at fremskaffe passende permanente boliger. For at kunne løse denne opgave, får kommunerne en række boligpolitiske instrumenter, som giver mulighed for at vælge mellem flere forskellige løsningsmodeller. Samtidig får kommunerne grundlag for at foretage en langsigtet planlægning. Hvis en kommune ikke opfylder sin forpligtelse, kan Udlændingestyrelsen på kommunens vegne skaffe boliger til flygtningene.

En vellykket integrationsindsats forudsætter, at indsatsen forankres i lokalsamfundet. Derfor lægges der vægt på, at der hurtigt foretages en permanent boligplacering.

For at sikre kontinuitet og sammenhæng i forløbet skal udlændingen som udgangspunkt blive boende i kommunen, så længe introduktionsprogrammet løber. Derfor kan det få negative konsekvenser for en udlænding i form af begrænsning eller bortfald af introduktionsydelsen, hvis den pågældende flytter til en anden kommune, uden at tilflytningskommunen samtykker i at overtage ansvaret for introduktionsprogrammet.

Nyankomne udlændinge er en særlig gruppe, der efter forslaget skal modtage en særlig kontant ydelse og en omfattende målrettet offentlig indsats i form af indføring i det danske samfund, danskundervisning og foranstaltninger i øvrigt, der muliggør og fremmer indplaceringen på det danske arbejdsmarked og i det danske samfund. I denne overgangsfase skal udlændinge, der ikke kan forsørge sig selv, modtage en kontant ydelse, indtil de er i stand til at klare sig selv. Udlændingene vil herudover have ret til supplerende hjælp i særlige tilfælde samt til supplerende

sociale ydelser efter den almindelige lovgivning.

I kommuner, hvor flere end 50 borgere over 18 år i fællesskab fremsætter skriftlig anmodning herom, oprettes integrationsråd, der sammensættes af blandt andre medlemmer af lokale flygtninge- og indvandrerforeninger eller andre tilsvarende personer i kommunen. Rådene drøfter integrationssspørgsmål og kan blandt andet udtale sig om kommunens introduktionsprogrammer.

De væsentligste ændringer i forhold til gældende ret er, at ikke kun flygtninge, men også indvandrere efter forslaget skal tilbydes en integrationsindsats, at programmets varighed udvides fra 18 måneder til tre år, at ansvaret for integrationsindsatsen samles i kommunerne, og at danskundervisningen udvides betydeligt i forhold til det nuværende niveau. Endelig gives der mulighed for aktivering af personer omfattet af programmet.

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 1999.

Lovforslaget skønnes at medføre årlige offentlige merudgifter på 310-320 mill. kr., når den fulde virkning er indtrådt. I 1999 skønnes en offentlig merudgift på 20-30 mill. kr. Der er tale om et udgiftsskøn, der varierer med personkredsens konkrete sammensætning og behov i de enkelte år.

Med igangsætning allerede i 1998 vil regeringen udmønte den afsatte integrationsreserve på 300 mill. kr. til blandt andet en styrket indsats overfor allerede ankomne udlændinge, danskundervisning af voksne, sent ankomne børn, førskolebørn samt andre integrationsområder.